

ข้อมูลเกี่ยวกับยาบ้าที่ตรวจจับได้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในปี 2550

โดย

ร้อยตำรวจโทสุรชัย วีรพัฒน์ปวัน

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2551

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**THE INFORMATION ON METHAMPHETAMINE SEIZED IN SURAT THANI PROVINCE
IN THE YEAR 2007**

**By
Suratan Werapatpawan**

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF SCIENCE

Program of Forensic Science

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2008

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเรื่อง “ข้อมูลเกี่ยวกับ ยาบ้าที่ตรวจจับได้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในปี 2550” เสนอโดย ร้อยตำรวจโทสุรพันธ์ วีรพัฒน์ปวัน เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

อาจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.ศุภชัย ศุภลักษณ์นารี)

...../...../.....

..... กรรมการ

(พันตำรวจตรี ทรงฤทธิ์ สุขสุวรรณ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง)

...../...../.....

49312324 : สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์

คำสำคัญ : เมทแอมเฟตามีน

ร้อยตำรวจโทสุรพันธ์ วีรพัฒน์ปวัน : ข้อมูลเกี่ยวกับ ยาบ้า ที่ตรวจจับได้ในจังหวัด
สุราษฎร์ธานี ในปี 2550 อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ อ.ดร.ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง. 88 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบลักษณะทางกายภาพของยาบ้าและองค์ประกอบทางเคมีของยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างเดือนมกราคม 2550 ถึงเดือนมิถุนายน 2550 โดยข้อมูลที่รวบรวมได้จากเอกสารของสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจ นักวิทยาศาสตร์ นักสืบสวนสอบสวน ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจจับยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสรุปหาความสัมพันธ์ของสถานการณ์ยาบ้าในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความรุนแรงของการแพร่ระบาดของยาบ้าในพื้นที่ต่างๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างเดือนมกราคม 2550 ถึง มิถุนายน 2550 ใน 5 ลำดับแรก ได้แก่ อ.เกาะสมุย 241 คดี อ.เมือง 204 คดี อ.เกาะพะงัน 140 คดี อ.บ้านนาสาร 82 คดี และ อ.กาญจนดิษฐ์ 63 คดี

2. ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพและองค์ประกอบทางเคมีของยาบ้าพบว่าส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็นยาเม็ดกลมแบน ขนาดเล็กมีสัญลักษณ์ WY ประทับอยู่ด้านหนึ่งของเม็ดยา เม็ดยาพบได้หลายสี โดยที่พบมากที่สุดคือ สีส้ม น้ำหนักของเม็ดยาอยู่ในช่วง 90-100 มิลลิกรัมและมีปริมาณของเมทแอมเฟตามีน อยู่ในช่วงร้อยละ 15-30%

3. จากลักษณะทางกายภาพและองค์ประกอบของยาบ้า ทำให้เชื่อได้ว่าผลิตโดยกลุ่มว่าที่เมืองปางซาง และแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ตามการลักลอบนำเข้ามาในประเทศไทย โดยกลุ่มแรกนำเข้ามาทางภาคเหนือเช่น อำเภอมะสาข จังหวัดเชียงราย อีกกลุ่มหนึ่งนำเข้ามาทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือเช่น จังหวัดตาก โดยทั้ง 2 กลุ่ม ขนส่งเข้ามา ในพื้นที่กรุงเทพฯ และนำมาค้า ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผู้ค้ารายใหญ่และรายย่อย

สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2551
ลายมือชื่อนักศึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ.....

49312324 : MAJOR: FORENSIC SCIENCE

KEYWORD : METHAMPHETAMINE

SURATAN WERAPUTPAWAN: INFORMATION ON METHAMPHETAMINES
SEIZED IN SURAT THANI PROVINCE IN THE YEAR 2007: INDEPENDENT STUDY
ADVISOR: SIRIRAT CHOOSAKOONKRIANG, Ph.D. 88pp.

The objective of this research is to investigate the physical characteristics and chemical compositions of methamphetamines seized in Surat Thani during January-June 2007. The data were collected from documents compiled by the office of the narcotics control board and from the interviewing carried out with police officers, forensic scientists and investigators who involved in the seizure of illicit drugs in the area of Surat Thani province. The information gathered in this work will reflect the situation of trafficking in methamphetamines in the region.

The results in this study are as follows:

1. The intensities of methamphetamine traffickings in various areas of Surat Thani during January - June 2007 at the top five levels of high incidence are : 241 cases in Koh Samui district , 204 cases in Meaung district , 140 cases in Koh Pha-ngan district, 82 cases in Ban Nasan district and 63 cases in Kanchanadit district .

2. Analyses of physical characteristics and chemical compositions of the seized drugs revealed that most of the drugs were small tablets in a flat and round shape. Most tablets were marked with a symbol of WY on one side. Although the tablets of different colors can be found, the orange tablets were seized with high incidence. The weights of the tablets were in the range of 90-100 mg and the amounts of methamphetamines ranged from 15% to 30%.

3. The physical characteristics and compositions of the drugs suggested that the drugs were produced by the Wa group at Pangsang and two smuggling routes can be identified. The first one was the route through provinces in the north of Thailand, for example, across the border in Mae Sai district, Chang Rai. The other route was along the north-western border such as the one through Tak. From both routes, the drugs were further transported to Bangkok and distributed in Surat Trani by the middlemen and street dealers.

Program of Forensic Science Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2008

Student's signature.....

Independent Study Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระเรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับยาบ้าที่ตรวจจับได้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในปี 2550 สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาและความร่วมมือช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชา และบุคคลหลายท่านที่ได้กรุณาสละเวลาให้ความรู้ ให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์กับงานวิจัยเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง, อ.ดร.ศุภชัย ศุภลักษณ์นารีและ พ.ต.ต.ทรงฤทธิ์ สุขสุวรรณ ที่ได้กรุณาเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณค่าและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ที่ให้สัมภาษณ์ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัย ขอขอบคุณหน่วยงานต่างๆไม่ว่าจะเป็น กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 และสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค 8 ที่ให้ข้อมูลและความร่วมมือในการสัมภาษณ์เป็นอย่างดี รวมทั้งอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้ต่าง ๆ และผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกท่าน

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยในครั้งนี้และครอบครัวที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการศึกษามาโดยตลอดและขอขอบคุณผู้ที่มีไฉ่เอี่ยม มา ณ ที่นี้ ซึ่งมีส่วนช่วยเหลือจนวิทยานิพนธ์นี้ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฏ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย.....	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับยาบ้า.....	12
ความหมายของยาบ้า.....	12
ประวัติความเป็นมาของยาบ้า	13
ลักษณะของยาบ้า.....	14
องค์ประกอบของยาบ้า	15
การแพร่ระบาดของยาบ้า	17
โทษและผลกระทบของการเสพยาบ้า.....	18
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน	22
กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
	การวิจัยเอกสาร.....	33
	การวิจัยภาคสนาม.....	33
	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
	การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร.....	34
	การเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์.....	34
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
	พื้นที่การศึกษา.....	36
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	ลักษณะทางกายภาพของยาบ้า.....	38
	ขนาดของเม็ดยา.....	39
	รูปแบบตราประทับ.....	41
	สีของยาบ้า.....	43
	ถุงที่ใส่ยาบ้า.....	44
	องค์ประกอบของยาบ้า.....	45
	องค์ประกอบและส่วนผสม.....	46
	สารปนเปื้อน.....	47
	ความสัมพันธ์ระหว่างหัวเชื่อมกับตราประทับ.....	48
	แหล่งการแพร่ระบาดของยาบ้า.....	49
	การกระจายตัวของยาบ้ากลุ่มต่างๆที่สำคัญ.....	49
	การแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่ม G1 และ G23.....	51
	การแพร่กระจายของยาบ้ากลุ่ม G1 และ G23 ในพื้นที่ต่างๆ.....	54
	การลักลอบนำเข้าของกลางคดีรายใหญ่.....	57
5	สรุปผลงานวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	60
	สรุปผลการวิจัย.....	60
	อภิปรายผล.....	64
	แหล่งการแพร่ระบาดของยาบ้า.....	64

	หน้า
ลักษณะทางกายภาพของยาบ้า	68
องค์ประกอบของยาบ้า	73
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์	75
ข้อเสนอแนะ	77
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้	77
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	78
 บรรณานุกรม	 79
 ภาคผนวก	 82
 ประวัติผู้วิจัย	 87

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงสถิติการจับกุมจำแนกตามน้ำหนักของกลางยาเสพติด ระหว่าง มกราคม 2550 ถึง มิถุนายน 2550	5
2	แสดงค่าเฉลี่ยขนาดและน้ำหนักของเม็ดยาบ้าของปี 2549 และ ครึ่งปีแรกของปี 2550	40
3	สัดส่วนตราประทับของยาบ้าที่พบในประเทศไทย	41
4	แสดงแหล่งที่มาของหัวเชื้อเมทแอมเฟตามีน ในช่วงครึ่งปีแรกของ ปี 2550.....	48
5	สัดส่วนการแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่มต่าง ๆ ในครึ่งปี 2550.....	50
6	สัดส่วนการแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่มต่าง ๆ ปี 2549.....	51
7	สัดส่วนการแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่มต่าง ๆ ในครึ่งปี 2550.....	65
8	แสดงค่าเฉลี่ยขนาดและน้ำหนักของเม็ดยาบ้าห้วงเดือนม.ค.50 - มิ.ย. 50.....	70
9	สัดส่วนตราประทับบนเม็ดยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	71
10	แสดงหน่วยงานของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์.....	75

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	อำเภอที่มีการจับกุมคดียาเสพติดจังหวัดสุราษฎร์ธานี เดือนมกราคม 2550 ถึง มิถุนายน 2550.....	4
2	กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัยเรื่องสถานการณ์ยาบ้าในจังหวัด สุราษฎร์ธานี	9
3	เครื่องอัดเม็ดแบบ โรตารี.....	42
4	เครื่องอัดเม็ดยาบ้าแบบ Single Punch	42
5	เครื่องอัดเม็ดยาบ้าด้วยมือ	43
6	การบรรจุยาบ้าในถุงสีฟ้า.....	44
7	การมัดรวมยาบ้า	45
8	การมัดรวมยาบ้า 1 มัด	45
9	คุณสมบัติเฉพาะของยาบ้ากลุ่ม G1	52
10	คุณสมบัติเฉพาะของยาบ้ากลุ่ม	52
11	เปรียบเทียบการแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่ม G1 ในภาพรวมทั้งประเทศ	54
12	เปรียบเทียบการแพร่กระจายของยาบ้ากลุ่ม G23 ในภาพรวมทั้งประเทศ	55
13	การกระจายตัวของกลุ่ม G1 และ G23 ในจังหวัดต่างๆ ของแต่ละภาค	56
14	แสดงถึงของกลางมากกว่า 5,000 เม็ดที่ยึดได้ในพื้นที่ต่างๆ ของครึ่งปีแรก ของปี 2550	58
15	คุณสมบัติเฉพาะของยาบ้ากลุ่ม G23	66
16	คุณสมบัติเฉพาะของยาบ้ากลุ่ม G1	67
17	ยาบ้า 1 แถวมี 10 เม็ด ส่วนใหญ่ใช้หลอดกาแฟในการบรรจุ	72
18	ยาบ้า 1 ถุงหรือ 1 คอก มี 200 เม็ด	72
19	ยาบ้า 1 มัด มีจำนวน 2,000 เม็ด	72

สารบัญแนภูมิ

แนภูมิที่		หน้า
1	สถิติการจับกุมคดีค้าจำแนกชนิดยาเสพติด ห้วงเดือน มกราคม – มิถุนายน 2550.....	6
2	ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเม็ดยาบ้า	39
3	ขนาดความหนาของเม็ดยาบ้า	39
4	น้ำหนักของเม็ดยาบ้า	40
5	ปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีน ปี 2550.....	46
6	ปริมาณความบริสุทธิ์ของกาเฟอีน ปี 2550	46
7	ภาพรวมปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีน ของปี 2548 – 2550 (ม.ค.-ส.ค.)	47
8	ความสัมพันธ์ระหว่าง G และ X ปี 2550	49
9	สัดส่วนการแพร่ระบาดของกลุ่มยาบ้าเฉพาะบางกลุ่มตลอดปี 2549.....	53
10	การแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่ม G1 และ G23 ในช่วงครึ่งปีแรกของปี2550.....	53
11	สัดส่วนยาบ้าที่เข้ามาแพร่ระบาดในพื้นที่	64
12	ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเม็ดยาบ้า	69
13	ขนาดความหนาของเม็ดยาบ้า	69
14	น้ำหนักของเม็ดยาบ้า	70
15	ปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีน ปี 2550.....	73
16	ปริมาณความบริสุทธิ์ของกาเฟอีน ปี 2550	74

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ทุกประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ให้หมดไป เพราะปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่บ่อนทำลายความมั่นคงของชาติและเป็นปัญหาสำคัญของปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาเยาวชนติดยาเสพติด เป็นต้น ดังนั้น องค์การสหประชาชาติจึงได้กำหนดให้วันที่ 26 มิถุนายนของทุกปีเป็นวัน”ต้านยาเสพติดโลก” เพื่อให้ทุกประเทศทั่วโลกได้ตระหนักถึงปัญหาเสพติดและหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจากประเทศของตน (เคลินิวส์ 2544)

สถานการณ์ปัญหาเสพติดในปัจจุบัน หลังจากได้มีการดำเนินงานร่วมกันของทุกภาคส่วนส่งผลให้ลดขนาดและความรุนแรงของสถานการณ์ปัญหาลงได้ จนถึงระดับที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตโดยปกติสุขของประชาชนโดยทั่วไป อย่างไรก็ตาม ก็ยังปรากฏปัญหายาเสพติดหลงเหลืออยู่ในบางส่วน ซึ่งยังไม่ได้รับการแก้ไขและอาจขยายตัวและมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ ปริมาณยาเสพติดนอกประเทศและการกระจายตัวของยาเสพติด พื้นที่ปัญหาเสพติดหลักยังคงมีระดับปัญหาอยู่ในเกณฑ์สูง ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดรายใหม่มีจำนวนเพิ่มขึ้นในแต่ละปี ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงและประชากรกลุ่มเสี่ยงที่ยังดำรงอยู่และประสิทธิภาพของกระบวนการบังคับใช้กฎหมายและการบำบัดรักษาในระบบต่างๆ ยังมีช่องว่างทำให้เกิดผู้กระทำความผิดซ้ำ รวมถึงในบางพื้นที่ยังปรากฏแนวโน้มของปัญหายาเสพติดเพิ่มสูงขึ้น สถานการณ์ขั้นต้น การดำเนินงานจำเป็นต้องมีระบบการจัดการกับปัญหาที่ยังคงหลงเหลืออยู่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการขยายผลการดำเนินงานเชิงรุกให้ต่อเนื่อง โดยการจัดระบบกลไกการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดเพื่อชี้สถานการณ์ปัญหายาเสพติด สร้างความมั่นคงในพื้นที่ให้เกิดความยั่งยืนในการเอาชนะปัญหายาเสพติด (ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 2550)

ในระยะก่อนหน้านี้นี้ ผีนุช เฮโรอีนและกัญชา จัดเป็นยาเสพติดที่มีการระบาดมากที่สุด ตั้งแต่ พ.ศ. 2530 เป็นต้นมา สถานการณ์แพร่ระบาดของยาเสพติด ได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นและยังเพิ่มยาเสพติดอีก 2 ชนิด ได้แก่ สารระเหยและแอมเฟตามีนหรือที่รู้จักกันแพร่หลายว่ายาบ้า เนื่องจากการจำหน่ายยาบ้ามีผลตอบแทนสูง จึงทำให้แอมเฟตามีนหรือยาบ้าแพร่ระบาดไปอย่าง

รวดเร็ว โดยเฉพาะจังหวัดในแถบภาคกลาง ในประเทศไทยยาบ้า มีการระบาดรุนแรงในช่วงประมาณ 5-6 ปีที่ผ่านมา มีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เกิดการระบาด รุนแรง ประการแรกเป็นเรื่องของการผลิต การผลิตยาบ้าอาศัยเทคโนโลยีและสารตั้งต้นที่หาง่ายกว่าเฮโรอีนมาก (กองประสานการปฏิบัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาและสารเสพติด 2542) ความรุนแรงของการระบาดของยาบ้าในปัจจุบันจะมีมากกว่าอดีต เพราะพฤติกรรมการใช้ยาบ้าในกลุ่มวัยรุ่นเพื่อกระตุ้นให้ร่างกายให้สามารถร่วมกิจกรรมบันเทิง ดังนั้นการเสพยาบ้าจึงเปลี่ยนมาเป็นการสูบควันที่เกิดจากการเผาไหม้ของตัวยาบ้า ฤทธิ์ของตัวยาจะดูดซึมผ่านเส้นเลือดที่ปอดและออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลางอย่างรวดเร็ว การเสพลักษณะดังกล่าวจะมีผลทำให้ผู้เสพยาบ้า ติดยาทางจิตใจ (psychological) ได้โดยง่ายและผู้เสพมักจะเพิ่มขนาด (dose) และความถี่ของการเสพอย่างรวดเร็ว (สุชาติ เลาบริพัตร 2541) ยาบ้าถือเป็นภัยคุกคามทั้งระดับครอบครัว ระดับประเทศ เรียกได้ว่าเป็นการทำสงครามของประเทศก็ว่าได้ แต่สงครามนี้แทนที่จะต่อสู้กันด้วยกระสุนปืน ก็ใช้ยาบ้าเป็นอาวุธและมุ่งทำลายประชาชน ซึ่งเป็นความมั่นคงเป็นรากฐานของประเทศให้ตกเป็นทาสยานรก ยาบ้าแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและรุนแรงมากที่สุดเมื่อเทียบกับยาเสพติดชนิดอื่น ไม่ว่าจะเป็นเฮโรอีนหรือยาอียปัจจุบันถือเป็นธุรกิจข้ามชาติที่มีวงเงินหมุนเวียนมหาศาล (เดลินิวส์ 2543)

ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และการสื่อสารของโลกปัจจุบัน ทำให้เกิดสภาวะโลกรั่วไหลแดนขึ้น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในซีกโลกหนึ่งได้ภายในช่วงเวลาไม่ทันข้ามวัน ฉะนั้นสถานการณ์เกี่ยวกับการระบาดของสารเสพติดในโลกตะวันตก จะถูกถ่ายทอดมาสู่การรับรู้ของคนในซีกโลกตะวันออกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และเนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับการติดยาเสพติดนั้นเป็นปัญหาที่มีพลวัตอยู่ในตัวของมันเอง คือมีการเคลื่อนไหวในประชากรผู้ติดยา มีการเปลี่ยนแปลงในชนิดของยาที่ระบาดและมีการเลียนแบบกันในเรื่องพฤติกรรม ฉะนั้น คำกล่าวของนักปราชญ์ที่ว่า สิ่งใดเกิดขึ้นในโลกตะวันตกขณะนี้ปัจจุบันสิ่งนั้นคืออนาคตของโลกตะวันออก ในปัจจุบันสังคมตะวันตกกำลังเผชิญกับการระบาดหนักของยากระตุ้นประสาทหลายชนิด ได้แก่ โคเคน (cocaine) แคร็ก (crack) ไอซ์ (ICE) แคท (cat) เอ็กตาซี (Ecstasy) บลูไอซ์ (Blue ice) จีเอชบี (GHB) และแอลเอสดี (LSD) ยากระตุ้นประสาทเหล่านี้คือ คลื่นลูกที่สามที่จะโถมเข้ามาสู่ประเทศไทยในอนาคตอันใกล้นี้ ซึ่งก็เป็นหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาที่จะต้องหาทางป้องกันไม่ให้สารเสพติดเหล่านี้มาแพร่ระบาดและสร้างความสูญเสียให้กับประเทศชาติ (พยนต์พันธ์ศรี 2535 อ้างจาก สุริยา รัตนกาญจนพันธ์ 2546)

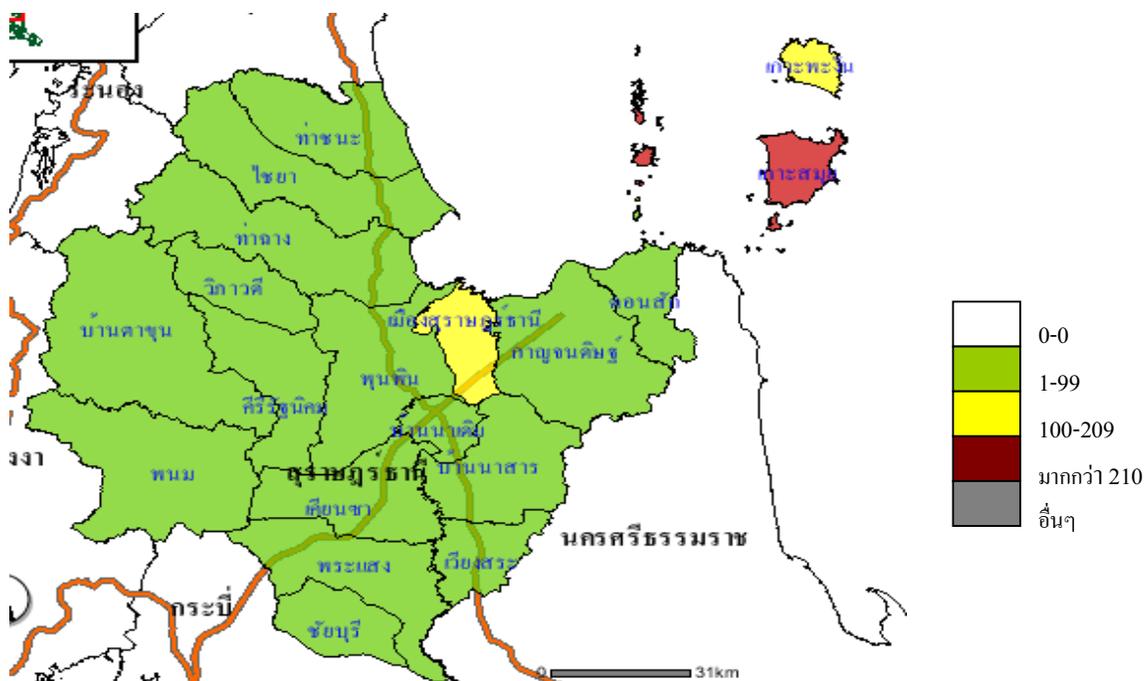
สถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ส่งผลให้ประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ไม่ประสบผลสำเร็จ ขาดความสมดุลทางด้านพัฒนาสังคมชนบทถูกทอดทิ้ง สถาบันหลักของสังคม

หลายสถาบันเกิดความอ่อนแอ จึงเป็นโอกาสทำให้เกิดปัญหายาเสพติด ยาบ้าและอื่นๆ ตามมา โดยผู้เกี่ยวข้อง นายทุน ผู้ผลิต ผู้ผลิต ผู้นำเข้า อาศัยจุดอ่อนของสังคมของสถาบันเหล่านี้เป็นช่องทางหากิน รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยได้ดำเนินการแก้ไขมาโดยตลอด แต่ก็ยังไม่จริงจัง จนกระทั่งมาถึงทุกวันนี้ สิ่งที่เกิดขึ้นคือ ยาเสพติดของชาติเสพยาบ้าเป็นจำนวนมาก รัฐบาลตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหาเสพติดมาโดยตลอด เพราะคิดว่าหากไม่รีบแก้ไข แล้วอนาคตประเทศชาติจะขาดความมั่นคงในทุกๆ ด้าน (ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 2550) การเสพยาบ้าเปลี่ยนแปลงจากการรับประทานมาเป็นรูปแบบการลนในกระทะกระดาษฟอรัย ซองบุหรี่และสูดควัน เช่นเดียวกับการเสพยาไอระเหยและเริ่มพบการเสพยาโดยวิธีฉีดในบางพื้นที่ ราคาของยาบ้าสูงขึ้นอย่างรวดเร็วตามความต้องการของตลาดมืด จากราคาเม็ดละ 6-12 บาท เมื่อประมาณ พ.ศ. 2524 มาเป็นเม็ดละ 80-120 บาท ในปัจจุบัน (อรรถพร วิสุทธิธรรม 2541) สังคมไทยเริ่มอ่อนล้าทุกขณะ หลังจากที่เจ้าพนักงานพยายามป้องกันไม่ให้เด็กติดยาหรือนำพาชีวิตเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งชั่วร้ายเหล่านี้ มาเวลานี้มันเปลี่ยนไป นักเรียนนักศึกษาหาใช้เฉพาะเป็นเพียงผู้เสพยาเท่านั้นแต่ยังเป็นเอเจนต์จำหน่ายอีกด้วย ลูกค้าก็หาใช้ใครที่ไหนก็ถือเพื่อนร่วมสถานศึกษานั้นเอง กระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติด มิใช่มีแต่ตำรวจ อัยการและศาล เท่านั้น แต่ประกอบด้วยบุคลากรจากหลายองค์กร ตั้งแต่ รัฐบาล ตำรวจ นักการเมือง อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ รวมทั้งสื่อมวลชนด้วย ถ้ากระบวนการยุติธรรมร่วมมือกันและทำหน้าที่ของตนเองอย่างเคร่งครัดเที่ยงธรรม โปร่งใสและรวดเร็ว มีจิตสำนึกทั้งหลายก็จะมีผลความหวาดเกรงกฎหมาย ฉะนั้นภัยอันร้ายแรงของยาเสพติดในประเทศไทยจะบรรเทาเบาบางลงอย่างแน่นอน (เดลินิวส์ 2543)

ปัญหาด้วยยาเสพติดในประเทศปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ในการเปลี่ยนแปลงนั้น มีทั้งที่เปลี่ยนแปลงทางกายภาพสังเกตเห็นได้และเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของตัวยา ซึ่งต้องใช้การตรวจวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์เป็นผู้บอกการเปลี่ยนแปลงของตัวยาเสพติดได้อย่างถูกต้อง การเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นอีกภารกิจหนึ่งที่ต้องติดตามเฝ้าระวังการเปลี่ยนแปลงของตัวยา การพัฒนาการของตัวยาตัวใหม่ๆ เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงไป จึงควรมีการศึกษาเอกลักษณ์เฉพาะของเม็ดยาบ้า ที่ถูกผลิตขึ้นจากแหล่งผลิตที่ต่างแหล่งกัน เนื่องจากการผลิตยาบ้าบางแหล่ง อาจใช้วิธีการผลิต สารเคมีที่ใช้ผลิตและเครื่องมือที่นำมาใช้นั้นมีความแตกต่างกัน เป็นผลให้เม็ดยาบ้าที่ได้จากการผลิตในแต่ละแหล่ง จะมีลักษณะเฉพาะบางอย่างแตกต่างกัน เช่น รูปแบบตราประทับ ส่วนประกอบ สัดส่วนผสม สารปนเปื้อนที่เกิดจากการผลิตและองค์ประกอบอื่นๆ ได้แก่ ความแข็ง ความชื้น สีและกลิ่น เป็นต้น การศึกษาลักษณะเฉพาะของเม็ดยา เช่น ลักษณะการบรรจุ ภาชนะที่นำมาบรรจุ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบและขนาดของเม็ดยาเพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงแม่พิมพ์หรือหัวดอกในแต่ละปีและศึกษา

เพื่อหาความสัมพันธ์ของเม็ดยาบ้ากับกลุ่มผู้ทำเม็ดยา นอกจากนั้นยังนำข้อมูลทั้งหมดมาศึกษาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลคุณสมบัติทางเคมี ในการวิเคราะห์เครือข่ายผู้ผลิต ผู้ค้าและวิเคราะห์แนวโน้มการแพร่ระบาด รวมถึงเส้นทางการแพร่กระจายของยาบ้า อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปราบปรามการแพร่ระบาดของยาบ้าได้เป็นอย่างดี (สถาบันวิชาการและตรวจพิสูจน์ยาเสพติด 2550)

สำหรับภาพรวมการค้าและการแพร่ระบาดในพื้นที่ภาคใต้ตอนบนนั้นในช่วงเดือนมกราคม 2550 ถึง มิถุนายน 2550 ที่ผ่านมาจังหวัดที่มีการค้าและแพร่ระบาดมากที่สุดนั้นคือจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดภูเก็ต จากข้อมูลสถิติการจับกุมจะเห็นว่าสถานการณ์การค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติดของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสถิติการจับกุมสูงกว่าจังหวัดอื่นๆ แต่ในภาพรวมอยู่ในระดับที่สามารถควบคุมได้ และจากสถิติการจับกุมที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ตัวยาที่มีสัดส่วนการจับกุมสูงสุด 4 ลำดับแรก ได้แก่ ยาบ้า กัญชาแห้ง กระท่อม และไอซ์ ส่วนพื้นที่ที่ต้องให้การเฝ้าระวังเป็นพิเศษ ได้แก่ อำเภอเมือง, อ.เกาะสมุย, อ.เกาะพะงัน, อ.กาญจนดิษฐ์ อ.พุนพิน ระดับความรุนแรงของปัญหาเสพติดจำแนกตามอำเภอในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีแสดงได้จากแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 อำเภอที่มีการจับกุมคดียาเสพติดจังหวัดสุราษฎร์ธานี เดือนมกราคม 2550 ถึง มิถุนายน 2550

จากภาพที่ 1 ระดับความรุนแรงของการค้าและแพร่ระบาดในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกเป็นรายอำเภอในห้วงเดือน มกราคม 2550 – มิถุนายน 2550 โดยพื้นที่ที่มีสถิติจับกุมสูง 5 ลำดับแรก ได้แก่ อ.เกาะสมุย 241 คดี อ.เมือง 204 คดี , อ.เกาะพะงัน 140 คดี, อ.บ้านนาสาร 82 คดีและ อ.กาญจนดิษฐ์ 63 คดี (ข้อมูลจากสถิติการจับกุมทรูจังหวัดสุราษฎร์ธานี

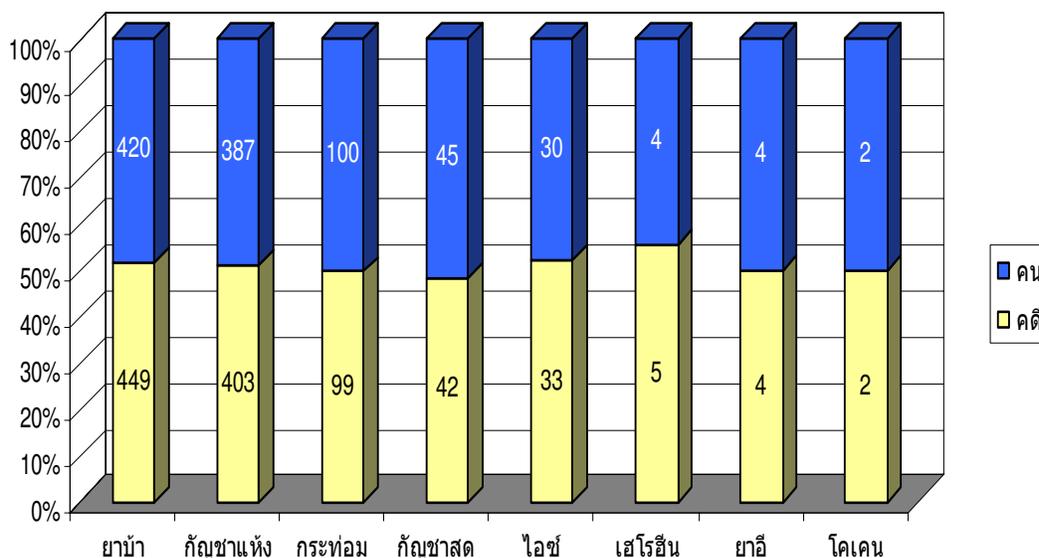
นอกจากนี้ในช่วงเดือนมกราคม 2550 – มิถุนายน 2550 ยังมีการจับกุมยาเสพติดในพื้นที่จังหวัด สุราษฎร์ธานีที่สำคัญๆหลายตัวяд้วยกัน ที่มีปริมาณมากที่สุดคือยาบ้า โดยสูงถึง 28,488 เม็ด ซึ่งถือว่ามึปริมาณมากหากเปรียบเทียบกับตัวยาอื่นๆ ดังแสดงในตารางที่ 1 ตารางที่ 1 สถิติการจับกุมจำแนกตามน้ำหนักของกลางยาเสพติด ระหว่าง มกราคม 2550 ถึง มิถุนายน 2550

ชนิดยา	ปริมาณ
เฮโรอีน	0.05 กรัม 96 หลอด
กัญชาแห้ง	7.378 กิโลกรัม
ยาบ้า	28,488 เม็ด
สารระเหย	13 กระป๋อง , 27 ถุง 96 หลอด
กระท่อม	153.5 กิโลกรัม
เอ็กซ์ตาซี	239 เม็ด
กัญชาสด	119 กิโลกรัม , 5 ต้น
ไอซ์	44.79 กรัม
ฝิ่น	21 กรัม

จากตารางที่ 1 สถิติการจับกุมจำแนกตามน้ำหนักของกลางยาเสพติดระหว่างเดือน มกราคม 2550 ถึง มิถุนายน 2550 ซึ่งมีการจับกุมของกลางยาบ้าจำนวน 28,488 เม็ด นอกจากนั้น เป็นกัญชาสด กัญชาแห้ง ไอซ์ และตัวยาอื่นๆ จะเห็นได้ว่าในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความหลากหลายของตัวยาแต่ที่สำคัญและยังคงเป็นปัญหาคือ ยาบ้า

สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดมากที่สุดในห้วงเดือนมกราคม 2550 ถึงมิถุนายน 2550 พบในพื้นที่ อำเภอเกาะสมุย อำเภอเมือง และอำเภอเกาะพะงัน ซึ่ง ชนิดของยาเสพติดที่มีปัญหาการแพร่ระบาดของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะมีความหลากหลายของ ชนิดยามากกว่าพื้นที่อื่น แต่ตัวยาหลักยังคงเป็น ยาบ้า กัญชาแห้งและไอซ์ ตามลำดับ

ส่วนการแพร่ระบาดของยาเสพติด ประเภท Club Drug เช่น เอ็กซ์ตาซี (ยาอี), ไอซ์ พบมากในพื้นที่อ.เมือง(ต.ตลาด,ต.มะขามเตี้ย)และอ.เกาะสมุย(ต.บ่อผุด,ต.มะเร็ต)และพบว่า แนวโน้มของการเสพยาไอซ์เพิ่มขึ้นเมื่อทำการเปรียบเทียบสถิติการจับกุมของ ยาเสพติดดังกล่าวกับยาบ้าและกัญชาแห้ง แล้วมี แนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นทุกปี

แผนภูมิที่ 1 สถิติการจับกุมคดีค้าจำแนกชนิดยาเสพติด ห้วงเดือน มกราคม – มิถุนายน 2550

จากแผนภูมิที่ 1 สถิติการจับกุมคดีค้าจำแนกชนิดยาเสพติด ห้วงม.ค-มิ.ย 50 ซึ่งมีสถิติการจับกุมคดีค้าเฉพาะยาบ้า 449 คดี จำนวนผู้ต้องหา 420 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43 ของจำนวนคดีทั้งหมดซึ่งเป็นสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วงและต้องให้ความสนใจในการเฝ้าระวังปัญหาทั้งการค้าและการแพร่ระบาดและ

จากสถิติดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าหากไม่มีการปราบปรามอย่างจริงจังแล้ว ในอนาคตปัญหา ยาบ้าอาจกลายเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและปัญหาสังคมของประเทศอย่างรุนแรง ยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้หลายเท่า โดยเฉพาะในหลายอำเภอของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับยาบ้าที่ตรวจจับได้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในปี 2550 เพื่อศึกษาแหล่งการค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติด (ยาบ้า) และเปรียบเทียบลักษณะทางกายภาพของยาเสพติด (ยาบ้า) องค์ประกอบทางเคมีของยาเสพติด (ยาบ้า) ที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งจะทำให้สามารถติดตามการค้าและการแพร่ระบาดของตัว ยาบ้าที่ลักลอบผลิตขึ้นจากกลุ่มต่าง ๆ ว่ามาจากกลุ่มใด มีเส้นทางการลักลอบนำเข้าด้านใด ตัว

ยาบ้ามีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปอย่างไร สถานการณ์การแพร่ระบาดอยู่ในระดับใด เพื่อมุ่งผลในเชิงประมาณการของสถานการณ์ยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุดและข้อมูลที่ได้สามารถส่งต่อไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาเสพติดในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาพื้นที่การค้าและการแพร่ระบาดของยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะทางกายภาพของยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 2.3 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางเคมีของยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาสถานการณ์การค้าและแพร่ระบาดของยาบ้าในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีระหว่างเดือน มกราคม 2550 ถึง เดือนมิถุนายน 2550

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 4.1 ทำให้ทราบพื้นที่การค้าและการแพร่ระบาดของยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 4.2 ทำให้ทราบลักษณะทางกายภาพของยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 4.3 ทำให้ทราบองค์ประกอบทางกายภาพของยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

5.1 ยาบ้า หมายถึง สารที่ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนกลางและจิตประสาท มีส่วนผสมของเมทแอมเฟตามีน หรือตัวยาอื่นผสมอยู่ เช่น pemoline หรือ ephedine หรือที่เรียกโดยทั่วไปว่า ยาฆ่า ยาขยัน ยาแก้ง่วง หรือยาชูกำลัง ซึ่งมีฤทธิ์โดยตรงในการกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง เพื่อให้สมองตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา มีลักษณะเป็นยาเม็ดกลมแบนขนาดเล็ก เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 6-8 มิลลิเมตร ความหนาประมาณ 3 มิลลิเมตร น้ำหนักเม็ดยาประมาณ

80-100 มิลลิกรัม มีสีต่างๆ กัน เช่น สีส้ม สีน้ำตาล สีม่วง สีชมพู สีเทา สีเหลืองและสีเขียว มีสัญลักษณ์ที่ปรากฏบนเม็ดยา เช่น F, M, PG, WY สัญลักษณ์รูปดาว, รูปพระจันทร์เสี้ยว, 99 หรือ อาจเป็นลักษณะของเส้นแบ่งครึ่งเม็ด ซึ่งสัญลักษณ์เหล่านี้อาจปรากฏบนเม็ดยาด้านหนึ่งหรือทั้งสองด้าน หรืออาจเป็นเม็ดเรียบทั้งสองด้านก็ได้ และนอกจากนี้ยังจัดเป็นวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ประเภท 2) ตาม พ.ร.บ. วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 ถือเป็นยาเสพติดให้โทษ โดยประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน 2530 และคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ กระทรวงสาธารณสุข ได้ประกาศให้ยาบ้าหรือ เมทแอมเฟตามีน และอนุพันธ์จากวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522

1.5.2 แหล่งการค้าและการแพร่ระบาดของยาบ้า หมายถึง ยาบ้าที่พบว่ามีการค้าและแพร่ระบาดในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5.2 ลักษณะทางกายภาพของยาบ้า หมายถึง การศึกษาลักษณะภายนอกของเม็ดยา เช่น รูปแบบตราประทับ รอยตำหนิ ขนาดเม็ด น้ำหนัก สี กลิ่น ลักษณะการบรรจุและภาชนะที่นำมาบรรจุเป็นต้น

5.3 องค์ประกอบทางเคมีของยาบ้า หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ทางเคมีของยาบ้า ส่วนประกอบ สารเคมีที่ใช้ผลิต สัดส่วนผสม สารปนเปื้อนที่เกิดจากการผลิต ความชื้น เป็นต้น

5.4 หัวตอกเม็ดยาบ้า หมายถึง ลักษณะของซากบน ซากล่างและเบ้า ที่ใช้ในการผลิตเม็ดยาบ้าให้มีขนาดต่าง ๆ กัน และมีตราประทับต่างๆ เม็ดยาบ้าที่ทำมาจากหัวตอกตัวเดียวกันจะมีรอยตำหนิหรือตราประทับเหมือนกันทุกประการ

5.5 กลุ่ม G หมายถึง การแบ่งกลุ่มยาบ้าเป็นกลุ่มต่างๆ ตามคุณสมบัติที่เกิดจากการผลิต โดยในการวิเคราะห์นั้นจะศึกษาจากความแตกต่าง ความเหมือน หรือความใกล้เคียงกันของเอกลักษณ์เฉพาะของเม็ดยาบ้า โดยสำนักงาน ป.ป.ส เป็นผู้กำหนดสัญลักษณ์กลุ่ม G และตัวเลข ขึ้นมาเพื่อความสะดวกในการเป็นตัวแทนของแต่ละกลุ่ม เช่น สัญลักษณ์บนเม็ดยาบ้าแตกต่าง เพราะชนิดของหัวตอก

5.6 กลุ่ม x หมายถึง การแบ่งยาบ้าตามลักษณะขององค์ประกอบทางเคมี ตามคุณสมบัติที่เกิดจากแหล่งการผลิตหัวเชื้อ โดยในการวิเคราะห์นั้นจะศึกษาจากความแตกต่าง ความเหมือน หรือความใกล้เคียงกันของส่วนผสมทางเคมี องค์ประกอบทางเคมี เช่น เมทแอมเฟตามีน คาเฟอีน โดยสำนักงาน ป.ป.ส เป็นผู้กำหนดสัญลักษณ์กลุ่ม x และตัวเลข ขึ้นมาเพื่อความสะดวกในการเป็นตัวแทนของแต่ละกลุ่มหัวเชื้อ เช่น แหล่ง x2 แหล่ง x1 เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับยาบ้าที่ตรวจจับได้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในปี 2550 ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำเสนอตามหัวข้อ ดังนี้

1. สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับยาบ้า
 - 2.1 ความหมายของยาบ้า
 - 2.2 ประวัติความเป็นมาของยาบ้า
 - 2.3 ลักษณะของยาบ้า
 - 2.4 องค์ประกอบของยาบ้า
 - 2.5 การแพร่ระบาดของยาบ้า
 - 2.6 โทษและผลกระทบของการเสพยาบ้า
3. กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
 - 3.1 กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2551) ศึกษาพบว่า ยาเสพติดที่เข้ามาสู่ประเทศไทยและสถานการณ์ยาเสพติดของประเทศเพื่อนบ้านที่ส่งผลกระทบต่อปัญหา ยาเสพติดไทย มี 3 ประเทศหลัก คือ พม่า ที่ยังเป็นแหล่งผลิตหลักและมีการลักลอบนำยาเสพติด เข้าสู่ประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็น ยาบ้า เฮโรอีน ไอซ์ กลุ่มผู้ผลิตเป็นชนกลุ่มน้อยตามชายแดน ซึ่งมี ศักยภาพในการผลิตยาเสพติดสามารถดำเนินการได้ตามการสั่งซื้อหรือความต้องการของลูกค้าและ ถือเป็นประเทศหลักที่มีการส่งยาเสพติดเข้ามาในประเทศที่สอง มีผลสืบเนื่องกันคือ สปป.ลาว ซึ่งเป็นแหล่งปลูกกัญชาที่สำคัญอยู่ที่เมืองคำเกิด แขวงบอริคำไซและมีการนำกัญชาเข้ามาประเทศไทย และบางส่วนส่งต่อไปยังประเทศที่สาม นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งพักยาบ้าที่สำคัญ คือ เมืองหลวง พระบาง นครหลวงเวียงจันทน์และเมืองสองคอน แขวงสะหวันเขต โดยส่วนใหญ่จะ

เป็นยาบ้าที่ผลิตจากพม่าและลำเลียงเข้ามาสู่ สปป.ลาว ก่อนลักลอบลำเลียงเข้าประเทศไทยทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศที่สามคือกัมพูชา ที่เป็นแหล่งเก็บกักยาและยาบ้า จาก สปป.ลาว ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

สถานการณ์การค้ายาเสพติด มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในแทบทุกพื้นที่ ยกเว้นภาคเหนือ การจับกุมคดีค้ายาเสพติดรายสำคัญ ตั้งแต่ประกาศปฏิบัติการจนถึงปัจจุบัน จับกุมได้ 538 คดี เพิ่มขึ้น จากเดิมที่จับกุมได้ 322 คดี (ธ.ค. 48 – พ.ค. 49) และ 454 คดี (มิ.ย.-พ.ย. 49) พื้นที่ที่มีคดีจับกุมมากอย่างต่อเนื่อง เป็นพื้นที่ในภาคกลาง กทม.และภาคใต้ จังหวัดที่มีการจับกุมคดีค้า ตั้งแต่ 20 คดีขึ้นไป ได้แก่ กทม. (111 คดี) ชลบุรี (54 คดี) สงขลา (31 คดี) และ เชียงราย (24 คดี) ปริมาณของกลางยาเสพติดที่ยึดได้บางอย่างลดลงจากช่วง 6 เดือนก่อนหน้า เช่น ยาบ้า กัญชา โคเคนและเคตามีน โดยสามารถยึด ยาบ้า ได้ 1,665,729 เม็ด (เดิม 2,685,891 เม็ด) กัญชา 1,575.2 กิโลกรัม (เดิม 3,115.4 กิโลกรัม) โคเคน 3.4 กิโลกรัม (เดิม 9.0 กิโลกรัม) และเคตามีน 20 ขวด (เดิม 308 ขวด) ส่วนเฮโรอีน ไอซ์ เอ็กซ์ตาซี พืชกระท่อม ยาแก้ไอและ วัตถุออกฤทธิ์ ปริมาณของกลางที่ยึดได้มีปริมาณเพิ่มขึ้น โดย เฮโรอีน ยึดได้ 40.8 กิโลกรัม (เดิม 30.8) ไอซ์ 16.8 กิโลกรัม (เดิม 12.8 กิโลกรัม) เอ็กซ์ตาซี 6,552 เม็ด (เดิม 5,954 เม็ด) พืชกระท่อม 1,200 กิโลกรัม (เดิม 85 กิโลกรัม) ยาแก้ไอ 220 ขวด 26 ลิตร 576 ออนซ์ กับอีก 3 แกลลอน(เดิม 81 ขวดกับอีก 13 ลิตร) วัตถุออกฤทธิ์ 23,598 เม็ด (เดิม 4,510 เม็ด)

กลุ่มนักค้าที่ถูกจับกุมส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักค้ารายย่อย ที่มีปริมาณการค้าไม่เกิน 1,000 เม็ด สัดส่วนการถูกจับกุมคิดเป็นร้อยละ 38 ของคดีรายสำคัญทั้งหมด พื้นที่ที่มีการจับกุมและยึดของกลางยาบ้าได้หลัก 10,000 เม็ด มี 24 จังหวัด ได้แก่ จ.เชียงราย เชียงใหม่ ดาก แพร่ กำแพงเพชร สุโขทัย นครราชสีมา อานาจเจริญ นครพนม หนองคาย อุบลราชธานี สระแก้ว ชลบุรี ระยอง สมุทรสาคร นครปฐม สุพรรณบุรี สระบุรี สมุทรปราการ ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ชุมพร สุราษฎร์ธานี และกทม. ส่วนพื้นที่ที่มีการจับกุมและยึดของกลางหลัก 100,000 เม็ดจับกุมได้ 8 คดี ในพื้นที่ จ.เชียงราย (4 คดี) เชียงใหม่ นครพนม ระยอง และ พระนครศรีอยุธยา (จังหวัดละ 1 คดี) สำหรับการจับกุมกัญชาตั้งแต่ มากกว่า 50 กิโลกรัมขึ้นไป เป็นการจับกุมได้ในพื้นที่ จ.เพชรบุรี อุตรดิตถ์ ร้อยเอ็ด สงขลา ปัตตานี และกทม. เมื่อพิจารณาถึงความยาก-ง่ายในการหาซื้อยาเสพติด พบว่ายังคงหาซื้อยาเสพติดยากร้อยละ 60.9 ราคาแพงขึ้นร้อยละ 65.7 โดยราคายาบ้าไม่เปลี่ยนแปลง จากช่วงที่ผ่านมามากนัก เฉลี่ยอยู่ที่เม็ดละ 200-500 บาท ความยากง่ายในการหาซื้อยาเสพติด ยังคงหาซื้อได้ยากร้อยละ 67.9

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับยาบ้า

2.1 ความหมายของยาบ้า

กระทรวงสาธารณสุข,กรมการแพทย์ (2540: 5 อ้างจาก สุริยา รัตนกาญจนพันธ์ 2546) ให้ความหมายว่า หมายถึง สารเสพติดที่มีกฎหมายกำหนดไว้อย่างชัดเจน ในกลุ่มวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท กลุ่มเดียวกับ แอลเอสดี ไดอาซีแพม และยาอี สารออกฤทธิ์ของยาบ้าอยู่ในกลุ่มแอมเฟตามีน เช่น เมทแอมเฟตามีน อีเฟดรีน ออกฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง

สำนักงาน ป.ป.ส. (2540: 39) ได้ให้ความหมายแอมเฟตามีนหรือยาบ้า ไว้ว่าเดิมเป็นวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 (ประเภท 2) แต่เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2539 ได้มีการบังคับใช้ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 135 (พ.ศ. 2539) ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2539 ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 กำหนดให้แอมเฟตามีน และวัตถุออกฤทธิ์บางประเภทเป็นยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 (ประเภท 1) และเรียกชื่อใหม่ว่า “ยาบ้า”

อุดมศักดิ์ เปลี่ยนขำ (2540 : 19) ได้กล่าวถึงยาบ้าหรือเมทแอมเฟตามีนว่าเป็นยากระตุ้นประสาทส่วนกลาง ทำให้สมองตื่นตัวอยู่เสมอ มีเรี่ยวแรงไม่เหน็ดเหนื่อย การเสพติดจะทำให้ร่างกายสร้างความเคยชินต่อยาพวกนี้ผู้เสพจึงต้องเพิ่มปริมาณยาขึ้นทีละน้อย ใช้กันมากในผู้ที่ทำงานอดหลับอดนอนตราคราตร้าตอนกลางคืนหรือผู้ขับขี่ยานพาหนะทางไกลและเคยใช้กันมากในหมู่นักเรียน นักศึกษา เพราะทำให้สมองตื่นโพล่ง อดนอนได้โดยไม่่วงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง แต่จะทำให้ร่างกายทรุดโทรมลงทุกที อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายไม่ได้พักผ่อนตามปกติ เมื่อใช้นาน ๆ ฤทธิ์ยาจะไปกดประสาททำให้สติปัญญาเสื่อมสภาพผิดและหลงผิด เป็นอันตรายต่อการตัดสินใจ และสมองขาดการควบคุม อวัยวะทุกส่วนถูกสั่งงานผิดพลาด ขาดการควบคุมกล้ำเนื้อจึงทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

สวัสดิ์ ศรีเกษม (2542 : 15) กล่าวว่า ยาบ้า เป็นวัตถุออกฤทธิ์ทำให้ร่างกายไม่เหน็ดเหนื่อย ความคิดผ่องใสจิตใจเบิกบานในระยะแรกของการเสพ แต่ถ้าหากใช้มากหรือใช้ติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ แล้วจะมีอาการ ตื่นเต้น ใจสั่น มือสั่น ไม่มีสมาธิ ความดันโลหิตสูง สุขภาพทรุดโทรม จิตใจเสื่อมและอาจเป็นโรคจิตได้ ดังนั้น สำนักงานกฤษฎีกาจึงมีประกาศ ฉบับที่ 135 พ.ศ.2539 ให้เปลี่ยนประเภทของยาบ้าจากวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทมาเป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงประเภท 1 เช่นเดียวกับเฮโรอีน ซึ่งมีผลให้ผู้ผลิต ผู้ค้ามีโทษขั้นสูงถึงประหารชีวิตโดยทั่วไปลักษณะของยาบ้ามีรูปร่างเป็นเม็ดกลมและเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 6-7 มิลลิเมตร หนา 1-2 มิลลิเมตร ปัจจุบันมี หลากสี เช่น สีส้ม น้ำตาล ขาว ม่วง ฟ้า ครีมน้ำตาล และสีดำ มีน้ำหนักเม็ดละประมาณ 0.06 – 0.12 กรัม ขายปลีกราคาเม็ดละ 120-220 บาท

2.2 ประวัติความเป็นมาของยาบ้า

ธีระพล บุญธรรม (2546) กล่าวว่า ยาบ้าในอดีตเคยเรียกกันทั่วไปว่า ยาฆ่า เป็นยาอันตรายที่แพร่ระบาดหลายประเทศทั่วโลก เช่น อเมริกา ยุโรป และเอเชีย เพราะผลิตและจำหน่ายได้ง่าย ยาบ้าถูกสังเคราะห์ขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ.1887 โดยนักวิทยาศาสตร์เยอรมันชื่อ เอเดียเลียโน และตั้งชื่อสารนี้ว่า แอมเฟตามีน (Amphetamine) ยาบ้าชนิดแรกของโลกเป็นยาคุม เรียกว่า ยาเบนซีดรีน (Benzedrine) ยาเบนซีดรีน 250 มิลลิกรัม เท่ากับ 25 – 50 เม็ด ในปี ค.ศ. 1936 ยาบ้าถูกผลิตขึ้นเป็นเม็ดเรียกว่า ยาเม็ดเบนซีดรีน มีการโฆษณาสรรพคุณว่าสามารถรักษาโรคได้ถึง 39 โรค เช่น โรคจิต โรคประสาท โรคซึมเศร้า โรคปวดศีรษะ โรคความดันโลหิตต่ำ โรคเมากลิ่น อาการแพ้ท้อง ในหญิงมีครรภ์และอื่นๆ ขณะที่ใช้ยา ผู้ใช้จะรู้สึกกระฉับกระเฉง มีกำลังวังชาไม่ง่วงนอน และนำมาใช้เป็นยาสามัญประจำบ้าน ใน ค.ศ.1937 มีการวิจัยพบว่า ชาวชนอเมริกันเริ่มติดยาบ้ากันมากขึ้นเนื่องจากนำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ ปี ค.ศ.1939 สำนักงานอาหารและยาของสหรัฐอเมริกาจึงประกาศไม่ให้ยาบ้าเป็นยาสามัญประจำบ้าน ใครจะใช้ยาบ้าต้องมีใบสั่งยาโดยตรงจากแพทย์

ยาบ้าในส่วนประกอบที่สำคัญ คือ สารแอมเฟตามีน (Amphetamine) ซึ่งมีการค้นพบครั้งแรกในโลกเมื่อปี ค.ศ. 1927 โดยเภสัชกรชาวเมืองเคิลฟอร์เนียชื่อ Gordon Alles ซึ่งขณะนั้นต้องการสังเคราะห์สาร เพื่อนำมาให้รักษาโรคหอบหืดแทนอีเฟดรีน (Ephedrine) ภายหลังการศึกษาอย่างละเอียดพบว่า แอมเฟตามีน สามารถรักษาโรคหอบหืดได้ จึงจดทะเบียนสิทธิบัตรไว้ และในปี ค.ศ.1932 ได้ขายลิขสิทธิ์ให้กับบริษัท Smith Kline and French Laboratories ซึ่งต่อมาผลิตยายายาลดคลอสมชนิดสูดดม (Inhale) ชื่อ (Benzedrine Inhale) ภายหลังพบว่ายานี้ทำให้เกิดการเสพติดจึงเลิกใช้ ต่อมาในปี ค.ศ. 1933 Gordon Alles ได้พบว่าสารแอมเฟตามีนมีฤทธิ์ขยายหลอดลม กระตุ้นการหายใจ กระตุ้นสมองพรีนส์มิเตอร์ และบรูมเบอร์เกอร์ (Prinzmeter And Bloomberg) จึงนำเอาฤทธิ์ของยาในการกระตุ้นสมองของ แอมเฟตามีน มาใช้รักษาโรคง่วงหลับ (Narcolepsy) ลดอาการซุกซนของเด็ก (Hyperkinetic Syndrome) ลดความอยากอาหาร (Appetite Suppressant) และเป็นยากระตุ้น (stimulant)

ในระยะสงครามโลก ครั้งที่ 2 ได้มีการนำยาประเภทแอมเฟตามีนมาใช้ โดยให้ทหารที่อยู่เวรยามหรือทหารที่ต้องปฏิบัติงานพิเศษบางอย่างรับประทาน เพื่อให้ปฏิบัติงานได้นานขึ้น ไม่อ่อนเพลียหรือง่วงนอนเร็ว ซึ่งการใช้ยานี้ในกิจกรรมด้านอื่นที่มีใช้ด้านการแพทย์ และหลังจากสงครามเลิกแล้วได้มีการนำแอมเฟตามีนมาใช้กันแพร่หลายยิ่งขึ้น เช่น ในด้านการกีฬา การแข่งม้า การขับรถระยะทางไกล การดูหนังสือสอบ การลดน้ำหนักหรือลดความอ้วน

ในช่วงปี พ.ศ.2510 ยาบ้าได้ระบาดแพร่เข้ามาในประเทศไทย โดยบริษัท โบโรเวลคัม จำกัด จากประเทศเกาหลี ยาบ้าที่ส่งเข้ามาขายตอนแรกนั้นมีเครื่องหมายการค้ารูปหัวม้ามีคำว่า

“ลอนดอน” (London) คนจึงเรียกชื่อตามสัญลักษณ์ที่ติดบนเม็ดยาเรื่อยมา และปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนชื่อเรียกใหม่ว่า “ยาบ้า” ในช่วงแรกของการแพร่ระบาดเป็นการนำเข้าหัวเชื้อเมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine) เข้ามาอัดเม็ดในประเทศไทย แต่มาในระยะหลังตั้งแต่ปี พ.ศ.2532 เป็นต้นมาได้มีการผลิตหัวเชื้อและอัดเม็ดเองภายในประเทศ

2.3 ลักษณะของยาบ้า

ธีระพล บุญธรรม (2546) กล่าวว่า ยาบ้าหรือแอมเฟตามีน มีลักษณะเป็นผงสีขาว ไม่มีกลิ่น รสขม มีฤทธิ์ในการกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง ชื่อเรียกทางการค้าต่างกัน เช่น เบนซีดีน ฟินามีน ฯลฯ แต่ในกลุ่มผู้ใช้หรือผู้เสพนิยมเรียกกันว่า ยาม้า ยาขยัน ยาแก้ง่วง ยาโคปี ยาเพิ่มพลัง ฯลฯ ผงของแอมเฟตามีน 1 กรัม ละลายน้ำได้ 9 ซีซี และละลายได้ในแอลกอฮอล์ 500 ซีซี มีลักษณะกลมแบน รูปเหลี่ยม รูปหัวใจ และเป็นแคปซูล มีสีต่างกัน เช่น สีขาว สีน้ำตาล สีเหลือง แต่ที่พบส่วนมาก จะเป็นสีขาวเม็ดกลมแบน มีสัญลักษณ์บนเม็ดยา เช่น รูปหัวม้า LONDON 99 รูปดาว ฯลฯ ในอดีตวงการแพทย์นำแอมเฟตามีนมาใช้พบว่า ทำให้ผู้เสพเกิดการติดยา และทำลายสุขภาพร่างกาย กลุ่มผู้ใช้ แอมเฟตามีนส่วนใหญ่ ได้แก่ กลุ่มผู้ใช้แรงงาน การใช้สามารถทำได้หลายวิธี เช่น กินแล้วดื่มน้ำตาม การดองไว้ในเครื่องดื่มบำรุงกำลัง การผสมในกาแฟ หรือการนำมาบดแล้วนำไปลงไฟสุดคมไอรระเหย แอมเฟตามีนเป็นสารเสพติดอันตรายที่ก่อให้เกิดผลเสียร้ายแรงต่อตัวผู้เสพและสังคมเป็นอย่างมาก การควบคุมหรือมาตรการลงโทษทางกฎหมาย เมื่อก่อนควบคุมและเอาผิดไว้เฉพาะผู้ผลิต ผู้จำหน่ายและผู้ครอบครองเท่านั้น ต่อมาเพิ่มตั้งแต่ปี 2535 ได้มีการแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กำหนดให้สามารถเอาผิด และลงโทษผู้ที่เสพแอมเฟตามีนได้ตามกฎหมาย ผู้เสพแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ประมาณ 20-30 กรัมต่อวัน จะมีอาการเบื่ออาหาร พุงตึงมาก ตื่นเต้นง่าย มือสั่นคลื่นไส้ ความดันโลหิตสูง หัวใจเต้นเร็วและแรง ไม่รู้สึกง่วง เหงื่อออกมาก กลิ่นตัวแรง ปากและจมูกแห้ง หน้ามัน ทำงานได้นานเกินปกติ รูปร่างตาเบิกกว้าง สูดบุหรู้จัด ท้องเสีย มีอารมณ์หงุดหงิด ฉุนเฉียวง่าย เนื่องจาก แอมเฟตามีนมีฤทธิ์ในการกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง และเป็นยาที่ถูกดูดซึมได้ง่าย ผู้เสพจึงต้องมีความต้องการเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งหากใช้หรือเสพ ยาบ้าติดต่อกันเป็นเวลานาน จะทำให้เกิดอาการทางจิต หวาดระแวง วิตกกังวล อาการประสาทหลอน บางรายเพื่อคลุ้มคลั่ง เห็นภาพหลอนต่างๆ นานอาจเป็นบ้าได้ ในขณะที่เกิดอาการอาจทำร้ายตนเอง และผู้อื่นให้บาดเจ็บหรือเสียชีวิตได้ เช่น ก่ออาชญากรรม ปล้นจี้ จับตัวประกัน หรือก่ออุบัติเหตุทางรถยนต์ เป็นต้น หากใช้แอมเฟตามีนในปริมาณมากหรือเกินขนาดจะทำให้ตัวซีดจนอาจเขียว มีไข้ ใจสั่น ความดันโลหิตสูง หายใจขัด มือสั่น เดินโซเซ คลื่นไส้อาเจียน กล้ามเนื้อกระตุกไม่สามารถควบคุมตนเองได้ อาจชักหมดสติหรือ

เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจวาย หรือหลอดโลหิตในสมองแตกนอกจากนี้ผู้เสพแอมเฟตามีนยังมีโอกาสเสี่ยงสูงต่อการเป็นโรคตับอักเสบ ไตไม่ทำงาน โรคเกี่ยวกับปอด และเป็นโรคติดเชื้ออื่นๆได้ง่าย

สำหรับลักษณะทางกายภาพของเม็ดยาบ้า จะมีขนาดเล็กและหนา นิยมบรรจุใส่หลอดคาเฟ หรือห่อด้วยกระดาษฟลอย โดยมีราคาขายปลีกแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 80-120 บาทต่อเม็ด ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจที่ประเทศไทยกำลังประสบอยู่ ทำให้ราคาของยาบ้าลดลงตามกำลังซื้อของผู้บริโภค ลักษณะยาบ้าและบรรจุภัณฑ์ ยาบ้าบรรจุในหลอดพลาสติก ยาบ้าที่ขายให้กับผู้เสพนิยมบรรจุใส่หลอดคาเฟหรือการห่อในกระดาษฟลอย โดยมีแหล่งขายตาม ร้านค้าบ้านเรือน สถานีบริการน้ำมัน ร้ายปะยาง เป็นต้น ยาบ้าที่มีสัญลักษณ์และสีต่าง ๆ ยาบ้าส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นเม็ดกลมเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 6.2-6.6 มม. หนาประมาณ 2.5-2.9 มม. น้ำหนักประมาณ 90-100 ม.ก. โดยมีสัญลักษณ์และสี สรรต่าง ๆ หลายสิบแบบ ยาบ้าบรรจุใส่ถุง การขายส่งยาบ้าจะบรรจุใส่ถุง ด้วยจะเรียกกันเป็น "คอก" คอกละ 200 ตัว (เม็ด) หรือแล้วแต่กลวิธีในการขนส่งเพื่อหลีกเลี่ยงการจับกุม

2.4 องค์ประกอบของยาบ้า

เมื่อทำการตรวจพิสูจน์หาสารออกฤทธิ์ที่มีอยู่ในยาบ้า พบว่ามีสารออกฤทธิ์ที่จัดเป็นวัตถุออกฤทธิ์ประเภทที่ 2 หรือประเภทที่ 4 และมีตัวยาอื่นผสมอยู่ด้วย โดยที่เม็ดยาต่างๆ ที่แพร่หลายมีทั้งพบในรูปยาเคี้ยวและยาผสม ดังนี้ (สวัสดิ์ ศรีเกษม 2542 : 17)

1. ยาเคี้ยว ในเม็ดยามีสารออกฤทธิ์ชนิดเคี้ยว เช่น แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน อีเฟดรีน เฟนโทพรอเพอริกซ์และคาเฟอีน เป็นต้น

2. ยาผสม ในเม็ดยามีสารออกฤทธิ์ตั้งแต่ 2 ขึ้นไป เช่น เมทแอมเฟตามีนผสมคาเฟอีน เมทแอมเฟตามีนผสมอีเฟดรีน อีเฟดรีนผสมคาเฟอีน เพโมลีนผสมคาเฟอีน เดกซ์โตรามีนผสม อีเฟดรีน เพโมลีนผสมอีเฟดรีนและคาเฟอีน ฟินาโซนผสมกับอีเฟดรีนและคาเฟอีน เดกซ์โตรามีนผสมกับอีเฟดรีนและคาเฟอีน แอมเฟตามีนผสมเมทแอมเฟตามีนผสมอีเฟดรีนและคาเฟอีน เฟเนทิลีนผสมอีเฟดรีนผสมคาเฟอีนและเบนโซเคน เฟเนทิลีนผสมเฟนฟลูรามีนผสมอีเฟดรีนและคาเฟอีน

โดยทั่วไปมักคิดว่ายาบ้ามีแอมเฟตามีนเป็นสารออกฤทธิ์อยู่เท่านั้น เนื่องจากในอดีตจะพบสารแอมเฟตามีนในเม็ดยา ปัจจุบันพบว่าร้อยละ 99 ของยาบ้าจะพบสารเมทแอมเฟตามีนเป็นสารสำคัญในเม็ดยา นอกจากนี้แอมเฟตามีนแล้วยังพบว่า ปัจจุบันมีการนำเอาสารอื่นที่มีฤทธิ์ในการกระตุ้นการทำงานของระบบประสาทได้ทำนองเดียวกับแอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์ของ

แอมเฟตามีน แต่ความรุนแรงของการกระตุ้นประสาทและอาการข้างเคียงที่เกิดขึ้นจากฤทธิ์ของแต่ละตัวจะมีความแตกต่างกัน ดังนี้ (บุญชัย ชื่นสุขน 2538 อ้างจาก ชัยโรจน์ คล้ายจินดา 2546 : 19)

1. อีเฟดรีน (Ephedrine) เป็นยาที่มีฤทธิ์ต่อระบบประสาทกลาง (Central Nervous System) และระบบประสาทข้าง (Penpheral Nervous System)

2. คาเฟอีน (Caffeine) จัดว่าเป็นยาอันตรายเพราะมีฤทธิ์ต่อระบบต่างๆ ของร่างกาย และมีผลต่อความพิการของเด็กในครรภ์ได้ถ้ามารดารับประทานขณะตั้งครรภ์ คาเฟอีนมีฤทธิ์กระตุ้นประสาทกลางทำให้หัวใจเต้นเร็ว แรง บางครั้งเต้นไม่ปกติ เส้นเลือดหัวใจขยายตัว ความดันโลหิตสูง ทำให้เด็กในครรภ์พิการได้ถ้ามารดากินคาเฟอีนในระยะ 3 เดือนแรกของการตั้งครรภ์

3. เฟนเนทิลีน (Fenethyline) เป็นยาที่มีฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทกลางเช่นกันและตัวยาก็มีสูตรโครงสร้างทางเคมีประเภทเดียวกับแอมเฟตามีน การมีโครงสร้างเป็นประเภทเดียวกันกับแอมเฟตามีนนั้น จึงได้มีการนำเอาชนิดนี้มาใช้แทนแอมเฟตามีน

4. แอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน (Amphetamine and Methamphetamine) เป็นยาที่กระตุ้นประสาทส่วนกลาง เมื่อเสพจะทำให้เคลิบเคลิ้มและเพิ่มปฏิกิริยาการพูด การเคลื่อนไหว สมองตื่นตัว ทำให้เกิดภาวะที่สามารถทำงานได้นานหรือดีกว่าปกติ สำหรับผู้เสพติดแล้วพบว่า จะมีอาการหงุดหงิดคลุ้มคลั่ง การตัดสินใจผิดพลาดหรืออาจมีภาพรบกวน จิตสับสน หวาดระแวงและมีอาการประสาทหลอน

5. ฟีนาโซน (Phenazone) มีลักษณะเป็นผงแวววาว ไม่มีสี มีรสขมเล็กน้อย ยากลุ่มนี้ได้แก่ แอนติไพรีน (Antipyrine) อมิโนไพรีน (Aminopyrine) ไดไพรีน (Dipyrine) และฟีนาโซน ซึ่งในจำนวนนี้ ไดไพรีน เป็นยาที่ใช้มากที่สุด ฟีนาโซนมีฤทธิ์เป็นยาบรรเทาปวด ให้ผลข้างเคียง คือผื่นแพ้ของผิวหนัง การใช้อย่างสูงจะทำให้คลื่นไส้ มึนงง หมดสติและชัก

6. เฟนฟลูรามีน (Fenfluramine) มีฤทธิ์กดประสาทกลางมากกว่าส่วนอื่น มีประสิทธิภาพในการกดความอยากอาหารพอๆ กับแอมเฟตามีน เมื่อใช้จะเกิดอาการเซื่องซึม จึงเหมาะกับคนไข้ที่มีอาการเครียด วิตกกังวล น้ำหนักลดลง

7. เดกซ์โตรเมโทรเฟน (Dextrometophan) มีลักษณะเป็นผงแวววาวหรือสีเหลือง ไม่มีกลิ่น ละลายได้ดีในคลอโรฟอร์ม มีผลข้างเคียงคือ ทำให้มีมึนงง ตาลาย หน้ามืด เวียนศีรษะ

8. เพโมลีน (Pemoline) มีฤทธิ์ในการกระตุ้นประสาทกลาง มีลักษณะเป็นผงสีขาวแวววาว ไม่มีรส ใช้กับผู้ป่วยที่มีอาการซึมเศร้า หรือในเด็กที่ขาดความสนใจสิ่งแวดล้อม เมื่อใช้แล้วจะทำให้รู้สึกสดชื่น กระปรี้กระเปร่า ผ่อนคลายความตึงเครียด

9. เบนโซเคน (Benzocain) มีลักษณะเป็นผลึกใสแวววาวหรือมีสีขาว ไม่มีกลิ่น รสขมเล็กน้อย บางประเทศจัดเป็นยาที่ซื้อได้โดยไม่มีใบสั่งแพทย์ ได้แก่ ยาแก้ไอ แก้ปวด ยานอนหลับ ยาลดน้ำหนักร เป็นต้น

2.5 การแพร่ระบาดของยาบ้า

ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศไทยปรากฏความรุนแรงมากขึ้น (สำนักงาน ป.ป.ส. 2546) ทั้งในด้านจำนวนประชากรและประเภทของยาเสพติดที่ใช้เสพ โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้มีสัดส่วนของพื้นที่ที่มีปัญหามากที่สุด ส่วนภาคกลางและภาคเหนือมีสัดส่วนรองลงมา สำหรับประเภทของตัวยามีการแพร่ระบาดในทุกภาค เฮอร์อีนแพร่ระบาดในกลุ่มประชากรต่าง ๆ และยาเสพติดที่แพร่ระบาดอย่างรวดเร็วในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา คือ สารระเหยและแอมเฟตามีน ซึ่งมีการแพร่ระบาดมากที่สุดในทุกภาค

ภาคเหนือ มีความรุนแรงมากที่สุดเพราะอยู่ใกล้แหล่งผลิตที่ส่งมาขายบริเวณภาคเหนือตอนกลางและล่างมากที่สุด มีชาวเขาเผ่า ม้งเป็นเครือข่ายที่สำคัญ โดยใช้หมู่บ้านในจังหวัดสุโขทัย และเพชรบูรณ์เป็นแหล่งพักพิง นำเข้ามาทางชายแดนด้านจังหวัดตาก 3 อำเภอ 6 อำเภอในจังหวัดแม่ฮ่องสอน 5 อำเภอในจังหวัดเชียงใหม่และอีก 6 อำเภอในจังหวัดเชียงราย

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการเพิ่มขึ้นของผู้ค้ารายใหญ่และรายย่อยอย่างต่อเนื่องมีที่มาจาก 3 แหล่งใหญ่ คือ ภาคเหนือจากเชียงรายและเพชรบูรณ์ ภาคกลางจากประเทศลาวผ่านทางจังหวัดลพบุรี สระบุรีและกรุงเทพฯ มีช่องทางนำเข้า 98 หมู่บ้าน 17 อำเภอ ใน 5 จังหวัด คือ เลย หนองคาย มุกดาหาร อานาจเจริญและอุบลราชธานี

ภาคกลาง ส่วนใหญ่ลำเลียงมาจากภาคเหนือ บางส่วนมาจากผู้ผลิตในประเทศ กลุ่มผู้ค้ารายใหญ่ฝังตัวอยู่ในพื้นที่ปริมณฑลเป็นพ่อค้าคนกลางเพื่อส่งต่อไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคใต้ มีแหล่งเก็บอยู่ที่จังหวัดปทุมธานี นครปฐม ราชบุรี เพชรบุรี ชลบุรีและฉะเชิงเทรา ถูกส่งเข้ามาทางอำเภอสังขละบุรีจังหวัดกาญจนบุรี อำเภอลองใหญ่จังหวัดตราดและอำเภอรัษฎาประเทศจังหวัดสระแก้ว

กรุงเทพมหานคร เป็นพื้นที่ที่มีการติดต่อค้ายาบ้าใหญ่ที่สุดมีจำนวนผู้ค้าและปริมาณการค้าส่งมากที่สุดของประเทศจะเห็นได้จากมีการจับกุมได้ครั้งละล้านเม็ด กลุ่มผู้ค้าจะใช้กลยุทธ์ลดแลกแจกแถมเพื่อจูงใจผู้ซื้อและหาเครือข่ายโดยให้ผู้ค้ารายย่อยนำไปขายตามโรงเรียน สถานบันเทิงหรือตามชุมชนต่างๆ อีกทอดหนึ่ง

ภาคใต้ ยาบ้าจะถูกส่งมาจาก 3 ทาง คือ ผู้ค้าจากภาคใต้ไปนำลงมาจากภาคเหนือ ผู้ค้าจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หรือเพชรบุรีและผู้ค้าจากกรุงเทพฯ นำลงมายา

การลักลอบนำเข้า นอกจากจะใส่เป้เดินเท้าเป็นกองทัพนัดแล้ว ได้มีการพัฒนาการขนส่งในรูปแบบต่าง ๆ กันไป เช่น นำเข้าครั้งละมาก ๆ เป็นกองคาราวาน โดยมีกองกำลังติดอาวุธคุ้มกันมาหรือซุกซ่อนปะปนมากับพืชผลทางการเกษตรเพื่ออำพรางให้ปลอดภัยจากการตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ที่น่าเป็นห่วงก็คือ ปัจจุบันมีการเพิ่มจำนวนของกลุ่มผู้ค้ารายย่อยและผู้เสพที่เป็นวัยรุ่นนักเรียนในชุมชนเมืองในเขตอำเภอต่าง ๆ ทั่วประเทศ ส่วนประเทศ ส่วนผู้เสพอื่น ๆ จะเป็นกลุ่มอาชีพเกี่ยวกับการใช้แรงงาน เช่น ลูกเรือประมง รับจ้างตัดอ้อย ขับรถขนของ รับจ้างในโรงงานฆ่าสัตว์ แรงงานก่อสร้างและคนทำงานกลางคืน

การผลิตยาบ้าภายในประเทศ ส่วนใหญ่เป็นขั้นตอนการผลิตอยู่ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีขนาด สีและบรรจุเหมือนยาบ้าที่ผลิตจากต่างประเทศ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มผู้ผลิตออกเป็น 3 ประเภท คือ กลุ่มที่มีเครือข่ายจากภาคเหนือ กลุ่มผู้ผลิตเก่าที่ผลิตทั้งหัวเชื้อ และอัดเม็ด และ กลุ่มผู้ผลิตอัดเม็ด ข้อมูลจาก ป.ป.ส. ยังระบุอีกว่าปัญหานี้ได้ฝังรากลึกมานาน โดยมีหมู่บ้านหรือชุมชนที่กลุ่มผู้ค้ายาบ้าเพื่ออิทธิพลครอบคลุม 59 แห่ง ใน 4 จังหวัดชายแดนภาคเหนือตอนบน โดยมีกลุ่มผู้มีอิทธิพลทางการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นหนุนหลังอยู่ ผลประโยชน์จากการค้ายาบ้าทำให้มีเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐบางคนเข้าไปมีส่วนพัวพัน ตั้งแต่การให้ความร่วมมือกับผู้ค้าเรื่อยไปจนถึงการค้าเสียเอง (หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 2544)

2.6 โทษและผลกระทบของการเสพยาบ้า

สารโรจน์ ก้อนพรหม (2546) ศึกษาพบว่าผลของการใช้ยาบ้าเกิดโทษต่อผู้ใช้คือ

1. โทษเฉียบพลัน ที่เกิดขึ้นทันทีทันใด ซึ่งจะมีอาการทางสมองปรากฏให้เห็น ได้แก่ เวียนศีรษะ นอนไม่หลับ ตัวสั่น ตกใจง่าย ช่างพูด ประสาทตึงเครียด ประสาทหลอน ถ้าเป็นผู้ป่วยโรคจิตอาจจะมีความรู้สึกอยากฆ่าตัวตายหรือฆ่าผู้อื่น ส่วนอาการที่เกี่ยวกับการไหลเวียนของโลหิตที่ปรากฏให้เห็นได้แก่ ปวดศีรษะ หนาวสั่น หน้าซีดหรือหน้าแดง หัวใจเต้นแรงและจังหวะการเต้นผิดปกติ ความดันโลหิตสูงหรือต่ำ ปวดหน้าอกด้านซ้าย เหงื่อออกมาก หรือ ความรู้สึกในรสอาหารผิดไป เบื่ออาหาร คลื่นไส้ อาเจียน ท้องเดินและปวดท้องอย่างรุนแรง ถ้าอาการรุนแรงมากก่อนตายจะมีอาการชัก หมดสติ ได้มีรายงานเกี่ยวกับการตายของผู้ใช้ยาบ้า 2-3 รายว่าตายเนื่องจากหลอดโลหิตในสมองแตก หัวใจวายและใช้สูงมาก

2. โทษจากการใช้เป็นระยะเวลานาน การใช้กลุ่มยาบ้านี้ติดต่อกันเป็นระยะเวลานานจะทำให้สมองและร่างกายถูกกระตุ้นอยู่เสมอ โดยไม่ได้รับการพักผ่อน ร่างกายจะต้องถูกฟื้นฟูให้

ทำงานหนักอยู่ตลอดเวลา ในที่สุดก็จะทำให้สุขภาพทรุดโทรมลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดอาการต่าง ๆ เช่นเดียวกันกับการเกิดโทษเฉียบพลันและทำให้ร่างกายเกิดโรคติดเชื้อได้ง่าย โรคที่พบบ่อย ๆ ได้แก่ โรคตับอักเสบ ไตไม่ทำงาน โรคเกี่ยวกับปอด นอกจากนี้แล้วการใช้ยาบ้าเป็นระยะเวลานาน จะทำให้สมองเสื่อม ตื่นเต้นตกใจได้ง่าย ทำอย่างไรก็นอนไม่หลับ ประสาทแข็ง น้ำหนักตัวลด การตัดสินใจผิดพลาด ประสาทอ่อน เป็นโรคจิตชนิดหวาดระแวง สับสน อาจมองเห็นภาพรบกวน ทำให้เกิดอาการประสาทหลอน ถึงกับเป็นอันตรายต่อชีวิตได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนขับรถ เวลาเร็วเพื่อที่จะหนี ซึ่งอาจจะทำให้ประสบอุบัติเหตุถึงแก่ชีวิตได้หรือในระหว่างที่ขับรถเร็ว ๆ อาจหน้ามืดทันที ทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ (จรรยา ลภศิริอนันต์กุล 2543)

นอกจากนี้ในผู้หญิงมีครรภ์หากใช้ยาบ้า บุตรที่เกิดมาจะมีอาการร่างกายคล้ายคนติดยา และในหลายกรณีมักเลี้ยงไม่รอด ส่วนนักเรียนที่ใกล้ชิดซึ่งเข้าใจผิดคิดจะช่วยให้ดูหนังสือได้มากมายและความจำดีขึ้นนั้นไม่เป็นความจริง เพราะทุกรายที่เสพยาเข้าไปแล้วจะเข้าทำนองยิ่งอ่านยิ่งลืม

ดังได้กล่าวมาแล้วถึงโทษและพิษภัยของยาบ้า ซึ่งมีผลเสียต่อร่างกายและจิตใจของผู้เสพยาในหลายประการ อันส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา ดังจะแบ่งผลกระทบของการใช้ยาบ้าต่อการดำรงชีวิตประจำวันในสภาพสังคมปัจจุบันได้ 4 ประการ

ผลกระทบของการใช้ยาบ้า ต่อตัวผู้เสพยา

ผลกระทบของการใช้ยาบ้า ต่อครอบครัวผู้เสพยา

ผลกระทบของการใช้ยาบ้า ต่อเศรษฐกิจ

ผลกระทบของการใช้ยาบ้า ต่อสังคม

ผลกระทบของการใช้ยาบ้า ต่อตัวผู้เสพยา

ดังที่ทราบกันแล้วว่า ยาบ้า มีฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลางและระบบประสาทส่วนปลาย ซึ่งมีผลทำให้มีอาการตื่นตัว หายง่วงนอน ความคิดอ่านและอารมณ์แจ่มใสขึ้น เนื่องจากถูกฤทธิ์ยากระตุ้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งปกติแล้วจะใช้ยาบ้า เมื่อต้องการกระตุ้นหรือฝึกร่างกาย ให้ทำงานได้มากขึ้นหรือดำรงตนอยู่ได้โดยไม่หลับไม่นอน ซึ่งเกินความสามารถของร่างกายตามปกติ ดังนั้นเมื่อหมดฤทธิ์ยาผู้เสพยาจึงมักจะมีสภาพที่อ่อนเพลียอย่างหนัก กลับอย่างทันทีทันใด ระบบประสาทการรับรู้อ่อนลง นอกจากนั้นหากเสพยาบ้าเกินขนาดหรือเสพติดต่อกันเป็นเวลานานยังก่อให้เกิดโทษและพิษภัยต่อร่างกายโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อจิตใจ ซึ่งมักเกิดอาการประสาทหลอนหรือเกิดอาการทางโรคจิตได้ ทำให้เกิดปัญหากับตัวผู้เสพยาตัวเอง ปัญหาที่เกิดขึ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเกิดอุบัติเหตุมักจะมีสาเหตุมาจากร่างกายถูกกระตุ้นในขณะที่สภาพร่างกายรับไม่ไหว ระบบประสาทไม่สั่งการ หมดฤทธิ์ยา มีอาการหลับประสาทหลอน

การใช้ยาบ้าก่อให้เกิดผลกระทบต่อตัวผู้เสพเองหลายประการ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น คือ เสียชีวิตเนื่องจากประสบอุบัติเหตุบนท้องถนนซึ่งปัจจุบันเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง ส่วนใหญ่จะเป็นรถบรรทุกต่าง ๆ และรถยนต์โดยสารประจำทาง สูญเสียอวัยวะร่างกายพิการ หรือ ทูพพลภาพ ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนสำหรับกลุ่มผู้ใช้แรงงานขนส่ง ความเสียหายต่อทรัพย์สินที่จะต้องสูญเสียหรือเสียหาย อันเนื่องมาจากอุบัติเหตุ ว่างงานหรือถูกให้ออกไป่ออก ปลดออก จากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการเสพยาบ้า อันทำให้ทรัพย์สินหรือชื่อเสียงของผู้ว่าจ้างหรือเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง จนขาดความเชื่อถือจากผู้ว่าจ้าง หมดโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงานหรือต้องหางานใหม่อยู่เนื่อง ๆ เนื่องจากมีประวัติเกี่ยวกับการเสพยาบ้า ซึ่งถือว่ามีคามผิดตามกฎหมายและอาจถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ในกรณีที่เป็นผู้ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ สูญเสียเวลาโอกาสหรือรายได้ ตนเองต้องมาเข้ารับรักษาพยาบาลในกรณีที่ประสบอุบัติเหตุบาดเจ็บ หรือต้องเข้ารับการรักษาในกรณีที่เสพติดยาบ้า ถูกสังคมรังเกียจ และตราหน้าว่าเป็นคนติดยาหรือเป็นคนที่ไม่สร้างคามสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินแก่ส่วนรวม ถูกจับและดำเนินคดีตามกฎหมายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน

ผลกระทบของการใช้ยาบ้า ต่อครอบครัวของผู้เสพ

ในประเด็นนี้จะเป็นผลต่อเนื่องจากผลกระทบของการใช้ยาบ้าที่มีต่อผู้เสพ เพราะหากหัวหน้าครอบครัว ซึ่งเป็นผู้นำครอบครัวเป็นผู้ใช้ยาบ้ามีผลไปถึงครอบครัวด้วยคือรายได้หรือเศรษฐกิจของครอบครัวประสบภาวะฝืดเคือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากว่ามีรายได้ทางเดียวจากหัวหน้าครอบครัว เพราะถูกดำเนินคดีตามกฎหมายหรือได้รับผลกระทบข้างต้น สมาชิกในครอบครัวต้องประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หากหัวหน้าครอบครัวต้องประสบอุบัติเหตุหรือถูกดำเนินคดีตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการใช้ยาบ้า บุตรธิดาขาดการดูแลจากบิดา อาจเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางที่ผิดหรือหันไปพึ่งยาเสพติดชนิดอื่นได้ นอกจากนี้อาจจะต้องขาดโอกาสทางการศึกษาโดยไม่สามารถศึกษาต่อได้เพราะต้องหันมาทำงานเพื่อช่วยเหลือครอบครัวแทนหากหัวหน้าครอบครัวซึ่งเสพยาบ้า และเกิดอุบัติเหตุสูญเสียอวัยวะ ร่างกายพิการหรือทูพพลภาพ ย่อมต้องเพิ่มภาระให้ครอบครัวในการเลี้ยงดูรักษาพยาบาล เป็นการบั่นทอนเศรษฐกิจภายในครอบครัว ในกรณีที่ผู้เสพยาบ้าตกอยู่ในสภาวะว่างงาน หรือหางานทำไม่ได้ นอกจากจะก่อให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัวแล้ว ยังอาจก่อให้เกิดภาวะการแตกร้างใน

ครอบครัว เนื่องจากสามีในฐานะผู้นำครอบครัว อาจมีปัญหาความกดดันทางจิตใจ ทำให้อาจหันเหพฤติกรรมไปเสพติดสิ่งอื่น ๆ อันจะก่อให้เกิดปัญหาอีกหลายด้านตามมา

ผลกระทบของการใช้ยาบ้า ต่อเศรษฐกิจ

1. หากพิจารณาผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อตนเองหรือครอบครัวที่ชัดเจนก็คือผลที่ได้รับจากความสูญเสียต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น สูงกว่ารายได้ที่คาดว่าจะได้รับอย่างมากมหาศาล การเสพยาบ้ามีความเชื่อว่าจะช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้นเพราะสามารถทำงานได้ทนขึ้นนานขึ้น แต่หากพิจารณาให้ดีแล้วหากเกิดอุบัติเหตุจะก่อให้เกิดความสูญเสียอย่างมหาศาล ต่อชีวิตตนเอง ต่อชีวิตผู้อื่น ต่อทรัพย์สินของตนเองและต่อทรัพย์สินของผู้อื่น ซึ่งเมื่อประมาณค่าทางเศรษฐกิจแล้วเป็นเงินจำนวนมาก

2. ปัจจุบันไม่มีข้อมูลที่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนผู้เสพยาบ้า ถ้าลองอนุมานเชิงพยากรณ์เฉพาะจากกลุ่มผู้ขับรถบรรทุกเท่านั้น โดยกำหนดให้รถบรรทุกร้อยละ 75 ของจำนวนที่จดทะเบียนไว้มีการใช้งานในแต่ละวัน โดยปฏิบัติงานประมาณ 200 วัน ต่อปี และร้อยละ 50 ของจำนวนผู้ขับรถบรรทุก (1 คน/คัน) กินยาบ้า 1 เม็ดต่อวัน จะได้ผลดังนี้ ข้อมูลจากสถิติงานขนส่ง กรมการขนส่งทางบกแจ้งว่าปี 2533 รถยนต์บรรทุก 170,000 คัน เป็นจำนวน 85,000 คน จำนวนยาบ้าที่คนขับรถบรรทุกกินต่อวันจะเท่ากับ 85,000 เม็ด หากประมาณราคายาบ้าในอัตราเม็ดละ 20 บาท คิดเป็นจำนวนเงินที่นำไปซื้อยาบ้าในแต่ละวันเป็นจำนวนเงิน 1,700,000 บาท/วัน จากการปฏิบัติงาน 200 วันต่อปี ดังนั้นจำนวนเงินที่นำไปซื้อยาบ้าจะเป็นจำนวนเงิน 340,000,000 (340 ล้าน) บาท/ปี จึงเป็นจำนวนเงินสูงมากที่ต้องสูญเสียไป โดยที่ตัวเลขดังกล่าวเป็นเพียงการประมาณการและพิจารณาในภาพรวมเท่านั้น

3. รัฐบาลต้องสูญเสียงบประมาณในการบำบัดรักษา ผู้เสพติดยาบ้า ซึ่งแม้จะมีจำนวนไม่มากเท่ากับผู้ติดยาเสพติดชนิดอื่น ๆ แต่ก็ถือได้ว่ารัฐบาลต้องจ่ายเงินงบประมาณเพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาลแก่บุคคลกลุ่มนี้เช่นกัน

4. การสูญเสียงบประมาณของรัฐบาลในการดำเนินการปราบปราม แหล่งผลิต แหล่งจำหน่ายยาบ้า ซึ่งมีแนวโน้มที่จะแพร่ระบาดเพิ่มมากขึ้น

ผลกระทบของการใช้ยาบ้าต่อสังคม

ยาบ้าเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่งที่เกิดปัญหาในหลายด้านทั้งต่อตัวผู้เสพและสังคมส่วนรวม เป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินอย่างมหาศาลก่อให้เกิดปัญหาหลายประการตามมา ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องป้องกันและแก้ไขการแพร่ระบาดของ

ยาบ้า ให้หมดสิ้นไป จึงสามารถลดผลกระทบต่อสังคมได้ เกี่ยวกับผลกระทบของยาบ้าที่มีต่อสังคมสรุปได้ดังนี้

ปัจจุบันมีเหตุการณ์ที่ผู้เสพยาบ้าเกิดอาการทางจิต คลุ้มคลั่ง เกิดภาพหลอนต่าง ๆ ทำการจี้ตัวประกัน หรือก่อเหตุการณ์ที่ทำลายขวัญของประชาชนทั่วไปอยู่เป็นประจำ ยาบ้ากับปัญหาอาชญากรรมยาเสพติดโดยตัวมันเองแล้วถือว่าเป็นอาชญากรรมชนิดหนึ่งได้มีผู้กล่าวไว้ว่า ปัญหาอันสำคัญยิ่ง 3 ประการที่เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเทศต่าง ๆ คือ ปัญหาการใช้ยาโดยผิดกฎหมาย ปัญหาการผลิตยาเสพติดโดยผิดกฎหมาย ปัญหาการซื้อขายและขนย้ายยาเสพติดโดยผิดกฎหมาย ซึ่งยาบ้าจัดเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง ฉะนั้น ถ้าอาชญากรรมหมายถึงปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคล ซึ่งการกระทำนั้นมีกฎหมายบัญญัติข้อห้ามและผู้กระทำผิดจะต้องได้รับโทษตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้แล้ว ก็หมายความว่าผู้ใช้ ผู้ผลิตและผู้ค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมาย ย่อมเป็นผู้ประกอบอาชญากรรมหรือมีฐานะเป็นอาชญากร บุคคลจำพวกนี้จึงถือว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อสังคม ดังนั้นผู้ที่ใช้ยาเสพติดหรือทำการผลิต หรือผู้ที่ครอบครองหรือจำหน่ายยาเสพติดจึงเป็นผู้ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ที่จะต้องป้องกันและปราบปรามให้หมดสิ้นไป ซึ่งรวมถึงยาบ้าด้วย

3. ประวัติของบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

ช่วงที่ 1

หลังสงครามโลกครั้งที่สองได้ยุติลงในปี พ.ศ.2488 ประเทศอาณานิคมที่เคยเป็นเมืองขึ้นมาเป็นเวลานานหลายประเทศ ก็ได้รับเอกราชคืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศเพื่อนบ้านโดยรอบก็ได้รับเอกราชใหม่ทุกประเทศได้แก่ พม่า ลาว เขมร เวียดนาม และมาเลเซีย แม้ประเทศเหล่านี้จะได้รับเอกราชสมบูรณ์ แล้วก็ตาม แต่ความสงบสุขของบ้านเมืองในแถบนี้ยังห่างไกลจากความเป็นจริง ทั้งนี้เกิดจากความยุ่งยากทางการเมืองภายในจาก การชิงอำนาจของนักการเมืองที่มีความคิดเห็นยุ่งยากทางการเมืองภายใน จากการชิงอำนาจของนักการเมืองที่มีความคิดเห็นในนโยบายการปกครองแตกต่างกัน ออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งความยุ่งยากอันเกิดจากการเมืองภายนอกที่ประเทศ คอมมิวนิสต์ และบริวารพยายามแผ่ขยายอิทธิพลเข้ามาสู่ภูมิภาคของโลกส่วนนี้ให้อยู่ในอุ้งมือให้จึงได้ ทั้งได้พยายามดำเนินการทั้งมวลที่จะให้ประชาชนของประเทศเหล่านั้นจับอาวุธเข้าต่อสู้รัฐบาลของตนและประชาชนที่เป็นชาติเดียวกันเองหนักมือยิ่งขึ้นซึ่งเป็นชนวนแห่งความยุ่งยากและก่อให้เกิดเหตุร้ายในส่วนนี้ของโลกตราบเท่าทุกวันนี้

ช่วงที่ 2

ประเทศไทยได้เข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 2 ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ.2484 และ สิ้นสุดลงในปี พ.ศ.2488 ซึ่งได้รับความบอบช้ำจากสงครามโลกครั้งที่ 2 เช่นเดียวกับประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ เศรษฐกิจและการทหารก็นับว่าอยู่ในระยะที่จะต้องปรับปรุงทั้งสิ้น ต่อมาในปี พ.ศ. 2494 ปรากฏว่าสถานการณ์รอบๆ ประเทศไทยและในภาคพื้นที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้เริ่มตั้งเค้าแห่งความ ไม่สงบขึ้นเพราะการใช้สงครามบ่อนทำลายของฝ่ายคอมมิวนิสต์มีสิ่งบอกเหตุว่า ภัยอันตรายอาจจะเกิดขึ้นกับประเทศไทยได้ ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยสู้รบระหว่างฝ่ายเวียดนามหรือฝ่าย เวียดนามคอมมิวนิสต์กับฝรั่งเศสมีการแทรกซึมของฝ่ายเวียดนามเข้าสู่ประเทศไทยและประเทศเขมร ประเทศไทยอยู่ในฐานะที่ถูกคุกคามได้ตลอดเวลา ทางด้านภาคเหนือของประเทศไทยได้มีการสู้รบกับระหว่างกองทัพของประเทศพม่ากับ กองทหารจีนชาติ(ก๊กมินตั๋ง) ที่ถูกคอมมิวนิสต์ตีถอยร่นลงมาทางใต้ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2492 และได้เข้าอยู่ในพื้นที่ของบ้านดงและบ้านดงวนในเขตแดนพม่าตรงข้ามกับอำเภอ ผาง จังหวัดเชียงใหม่และพื้นที่อื่น ๆ ตรงข้ามกับจังหวัดเชียงรายและแม่ฮ่องสอน นอกจากนั้นกองทัพพม่ายังต่อสู้กับกระเหรี่ยงและไทยใหญ่ ที่เรียกร้อยลัทธินในการปกครองตนเอง ซึ่งอยู่ติดกับทางทิศตะวันตกและทิศเหนือของไทยอีกด้วยทางด้านภาคใต้โจรจีน คอมมิวนิสต์ได้ใช้พื้นที่บริเวณชายแดนไทย - มาเลเซีย เป็นฐานทำการต่อสู้กับรัฐบาลของอังกฤษและรัฐบาลมาเลเซีย ประเทศไทยจึงอยู่ในภาวะที่จะต้องระมัดระวังอย่างยิ่งเพราะภัยที่ยังมองไม่ เห็นกำลังคุกคามประเทศรอบด้านในขณะที่เหตุการณ์ภายนอกประเทศมีแนวโน้มซึ่งแสดงการคุกคามต่อประเทศไทยขณะเดียวกันเหตุการณ์ภายในประเทศก็เกิดขึ้นอีกโดย ปฏิบัติการของชาวดูวอพพในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเช่น จังหวัดหนองคาย และจังหวัดอุบลราชธานี

ช่วงที่ 3

รัฐบาลและกรมตำรวจ ได้ร่วมกันพิจารณาภาวะการณ์ทางการเมืองดังกล่าวข้างต้น และพิจารณาหาหนทางในการป้องกันที่จะมิให้เกิดความเสียหายต่อความสงบสุขและ ความมั่นคงปลอดภัยของชาติและได้พิจารณาว่าหากจะใช้ตำรวจภูธรซึ่งงานในการ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมก็สิ้นมืออยู่แล้วเพราะในขณะที่ศีลธรรมและขวัญ ของประชาชนเสื่อมและตกต่ำอย่างมากในระยะสงครามและ ยิ่งต่ำลงเมื่อสงครามเลิกแล้วส่วนการพิจารณาที่จะใช้กำลังทางทหารป้องกันและ ต่อสู้กับการคุกคามของคอมมิวนิสต์ด้วยวิธีการต่าง ๆ ในขณะนั้นจะมีผลกระทบต่อสัมพันธไมตรีอันดีระหว่างประเทศอย่างไร หรือไม่ เพราะประเทศรอบบ้านเราต่างก็มีประวัติศาสตร์ที่เคยสู้รบแย่งชิงอำนาจกันมาก โดยตลอดและการใช้กำลังทหารในขณะนั้นจะได้ผล

คุ้มค่าทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและเป็นการประหยัดหรือไม่เพราะเป็นการใช้ภารกิจด้านเดียว เพราะไม่สามารถเข้าทำการปราบอาชญากรรมหรือให้บริการแก่ประชาชนได้เหมือนข้าราชการ ตำรวจและพลเรือน ปัญหาก็คือจะใช้หน่วยงานอะไรจึงจะใช้ทำงานได้ผล รัฐบาลและกรมตำรวจจึงได้พิจารณาตกลงใจว่าจะต้องจัดตั้งหน่วยงานขึ้น และต้องเป็นหน่วยงานที่มีลักษณะเป็นทั้ง ทหาร ตำรวจ และพลเรือน เมื่อไม่รบก็ต้องปราบปรามอาชญากรรม และในขณะเดียวกันก็ต้องบริการประชาชนได้หน่วยงานนั้นนอกจากจะเป็นผลต่อความ มั่นคงปลอดภัย และรักษาความสงบตาม ชายแดน แล้วยังควรที่จะสามารถดำเนินการตามนโยบายของทุกกระทรวง ทบวง กรม อีกด้วย หรือ อาจกล่าวโดยสรุปก็คือว่าหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นนั้นจะต้องมีคุณลักษณะ 3 ประการ

ช่วงที่ 4

แนวความคิดของรัฐบาลและกรมตำรวจในการจัดตั้ง ตชด. ก็เพื่อเสริมกำลังตำรวจภูธร ในการรักษาความสงบเรียบร้อยตามชายแดนและป้องกันการรุกรานของคอมมิวนิสต์ ประหยัดการใช้กำลังทางทหารในยามปกติรักษาสัมพันธไมตรีกับประเทศเพื่อนบ้านฝึกกำลังตำรวจเพื่อทำหน้าที่ คล้ายทหาร และกำลังแบบทหารฝึกกำลังให้กับประเทศใกล้เคียง ในการต่อต้านคอมมิวนิสต์ วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งตำรวจตระเวนชายแดนเป็นการเตรียมกำลังตำรวจให้พร้อม เพื่อจะ ปฏิบัติการต่อต้านการรบแบบโดยเฉพาะการรบแบบกองโจรเป็นการเตรียมกำลังตำรวจ ให้พร้อมที่จะสนับสนุนการปฏิบัติการของกองทัพอื่น ๆ ได้ทันที ถ้าสงครามเกิดขึ้นทำ การคุ้มครอง พื้นที่ของประเทศที่เป็นป่าเขาทั่วไปที่การคมนาคมทุกชนิดเข้าไปไม่ถึงด้วยการเดินเท้า หรือโดยการส่งลงทางอากาศทำการปราบปรามโจรผู้ร้ายที่ไชรอยต่อของจังหวัดและ ของประเทศเป็นที่ชุกช่อนกับการสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงของหนีภาษี และยาเสพติดเมื่อไม่มีเหตุการณ์ สามารถ พัฒนาสร้างสรรค์ให้เกิดการกินคืออยู่ดีแก่ประชาชน

3.1 กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41

กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2529 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษเล่ม 102 ตอนที่ 170 ลง 13 ตุลาคม พ.ศ.2529 มีผลบังคับใช้หลังจากวันที่ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา 60 วัน อันมีผลให้แยกส่วนราชการ และการบังคับบัญชาจากกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนเขต 8 อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็น กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 ตั้งขึ้นที่ บ้านทุ่งเบ็ญ ตำบลขุนกระโทก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยใช้อาคารและสถานที่ของกองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ 7 กองกำกับการตำรวจตระเวน

ชายแดนเขต 8 เดิม เป็นที่ตั้งชั่วคราวเมื่อ 12 ธันวาคม พ.ศ.2529 อันเป็นวันที่พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจมีผลบังคับใช้เป็นต้นมา

เมื่อ 26 กรกฎาคม พ.ศ.2531 กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนได้มีหนังสือขอพระราชทานนามค่ายให้กับกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนต่างๆ ในสังกัดที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2529 โดยขอพระราชทานชื่อ "ค่ายอากาศกรเกียรติวงศ์" อันเป็นพระนามเดิมของพลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ให้กับกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 ซึ่งต่อมาได้รับพระบรมราชานุญาตจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 ใช้ชื่อนามค่าย "อากาศกรเกียรติวงศ์" เมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ.2531

ต่อมาเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2537 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดศาลพลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ณ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 และทางหน่วยได้ยึดถือวันนี้เป็นวันคล้ายวันสถาปนา "ค่ายอากาศกรเกียรติวงศ์" สืบมา

วิสัยทัศน์

“กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 เป็นหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญในการสร้างความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยในพื้นที่จังหวัดชุมพร, ระนอง, สุราษฎร์ธานี และพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงในภาคใต้ให้เกิดสันติสุขอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

1. ถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์พระราชินี ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะอย่างมีประสิทธิภาพ สมพระเกียรติและรักษาความปลอดภัย

บุคคลสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาด้านสถานการณ์ความมั่นคงของรัฐในพื้นที่แนวชายแดนและพื้นที่ที่มีปัญหาด้านความมั่นคง (ปัญหาเสพติดถือเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาความมั่นคง)

3. รักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ

4. พัฒนาและช่วยเหลือประชาชนเพื่อความมั่นคงของรัฐ

5. สนองงาน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

6. ดำรงความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านในระดับท้องถิ่น
7. พัฒนาหน่วยและระบบบริหารจัดการที่ดี

เป้าประสงค์

1. พื้นที่แนวชายแดนและพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคง มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยคุกคาม
2. ประชาชนได้รับความคุ้มครองอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์และเป้าหมาย

“การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของชาติในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงในภาคใต้”

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

1. สถาบันพระมหากษัตริย์ มีการพิทักษ์ รักษา และเทิดทูน
2. ประชาชนและสังคมในหมู่บ้านชายแดน และหมู่บ้านที่มีปัญหาความมั่นคงได้รับการพัฒนาที่มีความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย
3. พื้นที่และผลประโยชน์ของชาติตามแนวชายแดนได้รับการดูแลและเฝ้าระวัง

ผลผลิตและตัวชี้วัด ผลผลิต

ผลผลิต

การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง

ตัวชี้วัด

1. ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ

จำนวนหมู่บ้านเป้าหมายที่ดำเนินกิจกรรมการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาสถานการณ์ชายแดน เพื่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของรัฐ

2. ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ

ประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมายมีความสุขและพึงพอใจจากการเฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหาสถานการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

กิจกรรมหลัก

การเฝ้าระวัง แก้ไขปัญหาสถานการณ์ชายแดน และการรักษาความสงบเรียบร้อย บริเวณพื้นที่ชายแดนเพื่อความมั่นคงของรัฐ

กิจกรรมด้านยาเสพติด

มีการจัดตั้งศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 (สตส.กก.ตชด.41) มีภารกิจและแนวทางในการปฏิบัติคือ ควบคุม วางแผน อำนวยการ กำกับดูแล ดำเนินการสืบสวนหาข่าว เกี่ยวกับยาเสพติดและสืบสวนปราบปราม สกัดกั้นการลำเลียง ขบวนการค้ายาเสพติดบริเวณชายแดนและการลักลอบลำเลียงยาเสพติด รวมทั้งแหล่งปลูกพืชเสพติดในพื้นที่ชายแดนที่ได้รับมอบหมาย โดยให้ดำเนินการเฉพาะในพื้นที่ปฏิบัติการของหน่วยตลอดจน การรณรงค์ป้องกันปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษทุกประเภทในพื้นที่รับผิดชอบ สืบสวนหาข่าวเกี่ยวกับยาเสพติดแล้วรายงานให้ กองบัญชาการตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 1-9 หรือ กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป ร่วมปฏิบัติการปิดล้อมตรวจค้น ตามที่ได้รับภารกิจ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ยาบ้าในตลาดมืด ด้วยวิธีเวิร์สเฟสเอ็ชพีแอลซี (วิล สิมะสาธิตกุล 2533 อ้างจาก ชัชชัย แจ่มจันทร์ 2548) ได้ใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ คือ เครื่อง HPLC วิเคราะห์ ยาบ้าด้วยคอลัมน์ U-Bondapak C18 ด้วยวิธี Paired Ion และวิธีเตรียมอนุพันธ์ ทั้งสองวิธีมีความ เชื่อถือได้ใกล้เคียงกันกล่าวคือมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายระหว่างการทดลองร้อยละ 6.3-10.0 และ 4.7-4.9 ตามลำดับมีความถูกต้องร้อยละ 100.0-102.5 และ 81.6-96.3 ตามลำดับ น้ำยา Paired Ion ซึ่งเตรียมเองใช้ได้ผลดีเมื่อเทียบกับน้ำยาสำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ยาบ้าพบว่ามีสารส่วน ใหญ่ในเม็ดยามี 5 ชนิด คือ Caffeine, Ephedrine, Aminophylline, Amphetamine และ Methamphetamine

ลักษณะทางเคมีและกายภาพของยาบ้าในประเทศไทย (จันนิตา ปารานูเวช 2540) ได้ ศึกษาส่วนประกอบทางเคมีของยาบ้าในตลาดมืด จำนวน 360 ตัวอย่าง ใช้เทคนิคแก๊ส โครมาโต กราฟี ดีเทคเตอร์ FID ใช้คอลัมน์ 10 % Apiezon -L +10% KOH ผลการวิเคราะห์ พบตัวอย่างยาบ้าที่มีเมทแอมเฟตามีนอย่างเดียว 29 ตัวอย่าง (ร้อยละ 8.1) ในปริมาณ 21.4+3.5 มก.% พบตัวอย่างยาบ้าที่มีเมทแอมเฟตามีนผสมกับคาเฟอีน 266 ตัวอย่าง (ร้อยละ 73.9) ใน ปริมาณ 20.5+ -4.4 และ 51.0 + -9.8 มก.% ตามลำดับ พบตัวอย่างยาบ้าที่มีเมทแอมเฟตามีน

ผสมกับคาเฟอีนและเอพรีดรีน 47 ตัวอย่าง (ร้อยละ 13.1) ในปริมาณ 14.6 + -4.4, 53.1 + -13.8 และ 8.0 + -10.2 มก.% ตามลำดับ พบยาบ้าที่มีแอมเฟตามีน 1 ตัวอย่าง ในปริมาณ 19.9 มก.% และยาบ้าที่มีโซแอมเฟตามีนหรือเมทแอมเฟตามีน 17 ตัวอย่าง (ร้อยละ 4.7) เมื่อนำตัวอย่างยาบ้าทั้งหมดมาวิเคราะห์หาเฮโรอีนโดยวิธีทินเลเยอร์โครมาโตกราฟี พบว่า มีตัวอย่าง 3 เม็ด มีเฮโรอีนผสมอยู่ด้วย นำตัวอย่างทั้งสามมาวิเคราะห์หาปริมาณเฮโรอีน โดยเตรียมอนุพันธ์เติมหมู่อะเซทิลแล้ววิเคราะห์ใช้วิธีแก๊สโครมาโตกราฟี ซึ่งใช้คอลัมน์ 3% OV-101 พบว่า มีปริมาณเฮโรอีน เท่ากับ 1.5, 2.0 และ 3.0 มก.% และผลการศึกษาลักษณะทางกายภาพของเม็ดยา พบว่า น้ำหนัก เส้นผ่าศูนย์กลางและความหนาระหว่าง 43.2-138.2 มก. 5.5-7.4 มม. และ 1.8-3.5 มม. ตามลำดับ สัญลักษณ์ที่พบมากที่สุด คือ 99/M สีที่พบมากที่สุด คือ สีส้มและสีน้ำตาล

ชาญวุฒิ วัชรพุกก์ (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การแก้ปัญหายาเสพติดเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ : ศึกษาเฉพาะกรณีการปราบปรามและการประสานงานในกระบวนการยุติธรรม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าปัญหาเสพติดในประเทศไทย เป็นปัญหาที่สำคัญและเป็นปัญหาที่สังคมไทยกำลังเผชิญอยู่ในระดับที่น่าวิตกว่าจะมีผลต่อความมั่นคงของชาติ อันเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของยาเสพติดบางชนิดไปทั่วราชอาณาจักร ในส่วนของผู้กระทำความผิดก็ได้มีการพัฒนาจากอาชญากรรมธรรมดา ขึ้นเป็นขบวนการองค์กรอาชญากรรมสังคมไทยจึงเป็นสังคมไทยจึงเป็นสังคมที่เผชิญปัญหาทั้งในด้านการระบาดซึ่งหมายถึงการผลิต การนำเข้าส่งออก การจำหน่าย การเสพและปัญหาการปราบปราม ที่ยากต่อการโค่นล้มจับกุมองค์กรอาชญากรรมระดับชาติเหล่านั้นปรากฏการณ์เช่นนี้นำไปสู่คำถามที่ได้ยินได้ฟังกันเสมอว่า ทำไมยาเสพติดจึงระบาดรุนแรงมากยิ่งขึ้นทำไมตำรวจมักจะจับกุมได้เฉพาะผู้จำหน่ายรายย่อยหรือผู้เสพ แต่ไม่สามารถจับกุมผู้ค้ารายใหญ่หรือผู้มีอิทธิพลอยู่เบื้องหลังการค้ายาเสพติด ทำไมผู้ค้ายาเสพติดบางคนเมื่อถูกตำรวจจับไปแล้ว จึงไม่ได้รับโทษตามที่ควรหรือถูกปล่อยออกจากเรือนจำเร็วกว่าโทษที่ถูกพิพากษาและในที่สุดเมื่อถามไปหลายๆคำถามแล้วมักจะมาสู่คำถามที่สำคัญว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดที่รุนแรงอยู่ในขณะนี้จะทำอย่างไร จึงจะแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างเด็ดขาดหรืออย่างน้อยน่าจะมีมาตรการใด ๆ ที่จะทำให้ปัญหาเสพติดในประเทศไทยได้บรรเทาเบาบางกว่าที่เป็นอยู่ลงไปได้ สถานะการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปทั่วราชอาณาจักรแสดงให้เห็นว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติดในปัจจุบันทำที่ยังเป็นอยู่ยังประสบผลสำเร็จไม่เพียงพอ

การจะหยุดยั้งปัญหายาเสพติดในประเทศไทยให้ลดน้อยหรือหมดลงไปได้นั้น จะต้องยกระดับยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาดังกล่าว จากปัญหาอาชญากรรมพื้นฐานธรรมดาเป็นปัญหาอาชญากรรมระดับชาติ เนื่องจากมีความจำเป็นที่จะต้องระดมหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง ผนึกกำลังหยุดยั้งพัฒนาการความเข้มแข็งของกลุ่ม

อิทธิพลค้ายาเสพติด ซึ่งแผ่ขยายอิทธิพลในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองทั้งภายในและระหว่างประเทศ มิฉะนั้นแล้วการปล่อยให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดให้จุดเน้นหนักเฉพาะด้านการปราบปราม ซึ่งโดยปกติมักจะถือว่าเรื่องของยาเสพติดเป็นการปราบปรามอาชญากรรมธรรมดาไม่ว่าจะหยุดยั้งอาชญากรรมยาเสพติดที่ได้พัฒนาก้าวไปสู่การเป็นองค์กรอาชญากรรมระดับประเทศและก้าวไปสู่อาชญากรรมข้ามชาติเช่นเดียวกับอีกหลายประเทศแล้วในโลกปัจจุบัน

ด้านกระบวนการยุติธรรม กรมตำรวจได้พยายามปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดปรากฏผลการจับกุมเพิ่มขึ้นทุกปีและได้มีความพยายามที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการจับกุมโดยการระดมหน่วยงานทุกหน่วยงาน ตลอดจนการจัดตั้งชุดปราบปรามยาเสพติดขึ้นทั่วราชอาณาจักร แต่ปัญหาการนำตัวผู้กระทำความผิดเพื่อให้ได้รับโทษสาสมของการกระทำ อยู่ที่การประสานงานในองค์กรกระบวนการยุติธรรมด้วยกันเอง นับตั้งแต่เรื่องสำนวนการสอบสวน การสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องของอัยการ การพิพากษาของศาลและมีระเบียบการยกระดับนักโทษของกรมราชทัณฑ์ จำเป็นที่ทุกองค์กรจะต้องมีแนวคิดไปในทิศทางเดียวกันเกี่ยวกับอาชญากรรมยาเสพติดประเภทผลิต นำเข้าส่งออกและจำหน่ายรายใหญ่และวิธีการที่จะก่อให้เกิดแนวคิดไปในทิศทางเดียวกันได้นั้น อยู่ที่การปรับทิศทางของการมองปัญหาเหล่านี้ว่าเป็นปัญหาภัยคุกคามของชาติและหากเป็นไปได้ดังกล่าวนี้ทุก ๆ องค์กร ต่างก็มีแรงจูงใจที่จะพิจารณาดำเนินการในส่วนของอำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์กร เพื่อบรรลุเป้าหมายอันสำคัญยิ่งคือความอยู่รอดของชาติหรือสังคมส่วนรวมเบื้องต้น

พรพิมล ตรีโชติและคณะ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความร่วมมือในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในประเทศไทย ลาว พม่า จีน กัมพูชาและเวียดนาม ผลที่ได้จากการศึกษาสรุปได้ว่า การเคลื่อนไหวกองขบวนการค้ายาเสพติดในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงในปัจจุบัน นับได้ว่าเป็นการเคลื่อนไหวกว้างที่มีพลวัตรและมีประสิทธิภาพ ทุกประเทศในอาณาบริเวณนี้ไม่ว่าจะเป็น จีน ไทย พม่า ลาว เวียดนามและกัมพูชา ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการที่ทรงพลังนี้ โดยมีการแบ่งบทบาทของแต่ละประเทศอย่างสมดุลและเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์และสถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้นเป็นอย่างดีและจากการศึกษาพบว่าภูมิภาคแห่งลุ่มแม่น้ำโขงนี้ นอกจากจะเป็นแหล่งผลิตและเส้นทางผ่านของยาเสพติดแล้ว ในปัจจุบันยังได้กลายมาเป็นตลาดยาเสพติดที่สำคัญอีกประการหนึ่งด้วย จากสภาวะเศรษฐกิจของโลกที่แปรเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ได้บีบบังคับให้ประเทศที่เพิ่งจะแปรสภาพเศรษฐกิจจากระบบสังคมนิยมไปสู่ทุนนิยมต้องเร่งรัดพัฒนาตนเองไปสู่ความทันสมัยของทุนนิยมและระเบียบกฎเกณฑ์ของเศรษฐกิจระบบใหม่ที่ประชาชน ยังไม่คุ้นเคย สภาวะเช่นนี้ก่อให้เกิดปัญหาช่องว่างทางเศรษฐกิจในสังคมยาเสพติดจึงเป็นทางออกทางหนึ่งของทุนนิยมสมัยใหม่ เพราะเป็นธุรกิจที่ทำกำไรได้มากและ

รวดเร็วแม้ความเลี้ยสูง ในขณะที่เดียวกันยาเสพติดจึงเป็นทางออกของผู้ที่ค้อยโอกาสทางสังคมและถูกสภาวะของเศรษฐกิจระบบใหม่บีบคั้น ส่วนความร่วมมือในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในภูมิภาคนี้อาจกล่าวได้ดังนี้

ยาเสพติดไม่มีพรมแดน ไม่มีอำนาจรัฐ แต่การต่อต้านยาเสพติดกลับติดอยู่ภายใต้กำแพงแห่งอำนาจรัฐและเส้นสมมติทางพรมแดนระหว่างประเทศ

โลกของนักค้ายาเสพติด เป็นโลกของการไร้ระเบียบแหวกกฎเกณฑ์ ไม่มีระเบียบวาระ แต่โลกของนักปราบยาเสพติดเป็นโลกแห่งระเบียบ พิธีการและระเบียบวาระ

องค์กรของนักค้ายาเสพติดเล็กกะทัดรัดคล่องตัว แต่องค์กรของนักปราบยาเสพติดใหญ่โต เทอะทะ เต็มไปด้วยขั้นตอนของการปฏิบัติที่ยุ่งยาก ยุ่งเหยิงและซับซ้อน

การดำเนินงานของนักค้ายาเสพติดไม่ต้องการเอกสาร แต่โลกของนักปราบยาเสพติดเต็มไปด้วยเอกสาร

นักค้ายาเสพติดไม่เคยขาดแคลนงบประมาณ แต่โลกของนักปราบยาเสพติดต้องรอคอยงบประมาณตลอดเวลา

สุคิด ลั่นซ้าย (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การลักลอบค้ายาเสพติดในประเทศไทย: สภาพปัญหาและการปราบปราม ผลที่ได้จากการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ธรรมชาติของการลักลอบค้ายาเสพติดจะอธิบายได้ด้วยตัวแบบ Narcotics Model กล่าวคือ ความต้องการเป็นพื้นฐานของพฤติกรรม (Need) การเปรียบเทียบเป็นทางเลือกของการปรับตัว (Adaptation) ความสัมพันธ์เป็นประโยชน์ต่างตอบแทน (Reciprocity) ความลับเป็นเกราะกำบังป้องกันตนเอง (Clandestine) โอกาสเป็นตัวตัดสินใจ (Opportunity) เล่ห์เหลี่ยมเป็นอุปนิสัยของนักค้ายาเสพติด (Trait) ความรุนแรงเป็นปฏิกิริยาโต้ตอบต่อการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ (Interaction) สภาพแวดล้อมเป็นกลไกของการควบคุม (Containment) และการปราบปรามเป็นแรงเหวี่ยงของการลักลอบค้ายาเสพติด (Suppression)

2. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการลักลอบค้ายาเสพติดในประเทศไทย สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแบบ Lanai Model กล่าวคือ แหล่งผลิตยาเสพติด แหล่งนักค้ายาเสพติด แหล่งจำหน่ายยาเสพติด แหล่งเงินทุนและแหล่งคมนาคม เป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับการลักลอบค้ายาเสพติด (Linking Factors) อุปทานด้านแหล่งผลิตยาเสพติด อุปสงค์ด้านการตลาดการค้ายาเสพติด (Utilizing Factors) แรงดึงดูดใจเกี่ยวกับรายได้ ความเกี่ยวข้องขององค์กรการค้ายาเสพติด ความเกี่ยวข้องของผลประโยชน์ ความเกี่ยวข้องของอิทธิพลและการคุ้มครองกันเป็นปัจจัยจูงใจของการลักลอบค้ายาเสพติด (Networking Factors) การกระทำกันเป็นองค์กรอาชญากรรมมีลักษณะปกติสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ตัดตอนออกจากกันและดำเนินการที่ต่อเนื่อง เป็นปัจจัยการจัดองค์กรเพื่อ

การลักลอบค้ายาเสพติด (Structuring Factors) และความเสี่ยงสูง บทกำหนดโทษที่สูงขึ้น การจับกุมทำลายทั้งองค์กร การคุกคามแข่งขันและการรายงานข่าวแบบซุกคืบ เป็นปัจจัยความล่อแหลมขององค์กรการค้ายาเสพติด (Attract Factors)

3. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสภาพปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติดในประเทศไทยกับมาตรการการปราบปรามตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบันก็พบว่า ปัญหาหลักในการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดมี 7 ประการ ปัญหาในการปราบปรามการลักลอบผลิตยาเสพติด ปัญหาในการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดรายใหญ่ ปัญหาในการปราบปรามการลักลอบนำเข้ายาเสพติด ปัญหาในการสกัดกั้นการลักลอบส่งออกยาเสพติด ปัญหาในการควบคุมเคมีภัณฑ์และสารตั้งต้นที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดและปัญหายาเสพติดระหว่างประเทศ สำหรับอุปสรรคในการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดมี 13 ประการประกอบด้วย พฤติกรรมองค์กรกบฏโจรสลัดเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา การปฏิบัติงานการข่าว แหล่งข่าว ระบบแผนงาน งบประมาณ กฎหมายยาเสพติด กระบวนการฟ้องคดี กระบวนการพิจารณาคดียาเสพติด การบังคับใช้กฎหมาย การบังคับโทษคดียาเสพติดและการศึกษาวิเคราะห์

นักศึกษาลักสูตรการปฏิบัติการจิตวิทยาอำนาจ รุ่นที่ 87 คณะที่ 4 (2543) จากเอกสารศึกษาเฉพาะกรณี เรื่อง การแก้ปัญหายาบ้าในประเทศไทย มีข้อเสนอแนะที่จะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของยาบ้าและเพื่อนำไปกำหนดนโยบายใช้ในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับงานด้านปราบปราม ในส่วนเป้าหมายคือ การสกัดกั้นการลักลอบนำยาเสพติดและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดเข้าประเทศ การปราบปรามทำลายล้างแหล่งลักลอบปลูกพืชเสพติดและโรงงานผลิตยาเสพติด การปราบปรามนายทุนผู้ให้การสนับสนุน ผู้ค้าส่งและผู้จำหน่ายยาเสพติดทุกประการ ในส่วนแนวทางในการดำเนินงานคือ การสกัดกั้นการลักลอบนำยาเสพติดและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดเข้าสู่ประเทศตามแนวชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ในช่องทางเข้าออกประเทศ จุดผ่านแดน ทั้งที่เป็นทางการและมีใช้ทางการ ตลอดจนจุดนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศและสืบสวนจับกุมการลักลอบนำเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดเข้าไปในพื้นที่ควบคุมตามกฎหมาย การเน้นการสืบสวนจับกุมแหล่งปลูกพืชเสพติด แหล่งผลิตยาเสพติด ขบวนการและขบวนการการค้ายาเสพติด ผู้ค้ารายใหญ่ นายทุนและผู้มีอิทธิพลหนุนหลัง การสืบสวนพฤติกรรมข้าราชการ พนักงานรัฐและนักการเมืองที่มีส่วนพัวพันหรือให้ความคุ้มครองกับผู้ค้ายาเสพติด การประสานการปฏิบัติระหว่างฝ่ายสืบสวน ฝ่ายสอบสวนและฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สินอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การดำเนินคดีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดแต่ละคดีเกิดประสิทธิภาพสูงสุด สามารถนำตัวผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดมาลงโทษตามกฎหมาย ตลอดจนสามารถยึด

ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดให้ได้มากที่สุด เพื่อเป็นการทำลายล้างขบวนการค้ายาเสพติดนั้น ๆ โดยสิ้นเชิง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดที่เป็นปัญหาอย่างรุนแรงอยู่ในขณะนี้ เนื่องจากผู้เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดได้มีการพัฒนารูปแบบการค้ายาเสพติด ลักษณะยาเสพติด องค์ประกอบของยาเสพติดและขยายแหล่งการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้ขยายวงกว้างมากขึ้น ประกอบกับความไม่สอดคล้องในการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามยาเสพติด ซึ่งต้องพัฒนาความเชี่ยวชาญในการสังเกตและตรวจพิสูจน์ลักษณะของยาเสพติด เพิ่มศักยภาพในการวิเคราะห์องค์ประกอบของยาเสพติด รวมถึงรู้เท่าทันแหล่งการแพร่ระบาดของยาบ้าเพื่อทำให้สถานการณ์ยาเสพติดลดความรุนแรงลงและหมดไปในที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับยาบ้าที่ตรวจจับได้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในปี 2550 เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อนำเสนอข้อมูลให้เห็น ถึงแหล่งการแพร่ระบาดของยาบ้า เปรียบเทียบลักษณะทางกายภาพของยาบ้าและองค์ประกอบของยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี การวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับยาบ้าที่ตรวจจับได้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ 3 ประการ ดังนี้

1. วิธีการดำเนินวิจัย
 - 1.1 การวิจัยเอกสาร
 - 1.2 การวิจัยภาคสนาม
2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.1 เก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร
 - 2.2 การเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. พื้นที่ในการศึกษา
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิธีการดำเนินวิจัย

การดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 แนวทาง คือ

1.1 การวิจัยเอกสาร (Document Research) เป็นการศึกษาคว้า และรวบรวมแนวความคิด ข้อมูลต่างๆ จากหนังสือ ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2 การวิจัยภาคสนาม (Field Research) เป็นการศึกษาค้นคว้า ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ (Interview Method) โดยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญทางด้านยาเสพติด

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 เก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร จากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ที่มีบทความ และข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ยาเสพติด ในพื้นที่ทั่วประเทศและพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เอกสารวิชาการ การค้นคว้าแบบอิสระ บทความ กฎหมาย งานวิจัย ระเบียบคำสั่งที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐ ที่มีการจัดเก็บและรวบรวมไว้ ดังนี้

2.1.1 สถาบันวิชาการและตรวจพิสูจน์ยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

2.1.2 ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.)

2.1.3 สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 8 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

2.1.4 กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2.1.5 วิทยาการเขต 42 (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) กองพิสูจน์หลักฐาน สำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจ

2.1.6 สถานีตำรวจภูธรพุนพิน กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2.1.7 สถานีตำรวจภูธรเมือง กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2.1.8 กองกำกับการ 6 (สุราษฎร์ธานี) กองบังคับการตำรวจน้ำ

2.2 การเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญทางด้านยาเสพติด กระจายไปตามสถานที่ทำงาน 7 แห่ง รวมทั้งสิ้นจำนวน 25 นาย คือ

2.2.1 สถาบันวิชาการและตรวจพิสูจน์ยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวน 3 นาย ได้แก่

1.นางสาวจันจิรา ชาลี	นักวิทยาศาสตร์
2.นางสาวใจดี ดวงจันทร์	นักวิทยาศาสตร์
3.นายวีรยุทธ หงส์ด่านกลาง	นักวิทยาศาสตร์

2.2.2 สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 8 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวน 5 นาย ได้แก่

1.นายพงษ์ธร ธรรมชาติ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการพิเศษ
2.นางสาวศิริขวัญ เพชรช่วย	นักสืบสวนสอบสวน ปฏิบัติการ
3.นางสาวธารรัตน์ กาฬวณิชะ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ปฏิบัติการ

4.นางสาวสิรินาด ปรียวงศ์กร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ปฏิบัติการ
5.นางสาวภัทรา สมวงศ์	นักสืบสวนสอบสวน ปฏิบัติการ

2.2.3 กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
จำนวน 5 นาย ได้แก่

1.ร.ต.ต. สุวิทย์ หัสนันท์	รองสารวัตร กก.2 บก.ปส 3 (สุราษฎร์ธานี)
2.จ.ส.ต. ชีรพงศ์ คัดโสภา	ผบ.หมู่งานสืบสวนกก.2 บก.ปส. 3
3.ส.ต.อ.สุทธิพล คงนุ้ย	ผบ.หมู่งานสืบสวน กก.2 บก.ปส 3
4.ส.ต.อ.ชัยวรรณ วันชัย	ผบ.หมู่งานสืบสวน กก.2 บก.ปส 3
5.ส.ต.ท.กิตติศักดิ์ โรจนะกาญจ	ผบ.หมู่งานสืบสวน กก.2 บก.ปส 3

2.2.4 วิทยาการเขต 42 (สุราษฎร์ธานี) นิติวิทยาศาสตร์ตำรวจ จำนวน 2 นาย
ได้แก่

1.พ.ต.ต.สมบุญ ศรีวิรุฬห์โชติ	นักวิทยาศาสตร์ (สบ2) งานพิสูจน์หลักฐาน
2.ร.ต.อ.สุนิชา รัตนคง	นักวิทยาศาสตร์ (สบ2) งานพิสูจน์หลักฐาน

2.2.5 สถานีตำรวจภูธรพุนพิน กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 2 นาย ได้แก่

1.พ.ต.ท.พงศธร เกื้อเส่ง	สารวัตรสืบสวนปราบปราม
2.จ.ส.ต.วัชรินทร์ สังข์คร	ผบ.หมู่งานสืบสวน

2.2.6 สถานีตำรวจภูธรเมือง กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 2 นาย ได้แก่

1.พ.ต.ท.สุจินต์ นิลบดี	สารวัตรสืบสวนปราบปราม
2.ด.ต.สัมพันธ์ ไพเมือง	ผบ.หมู่งานสืบสวน
3.ส.ต.ท.ชัยชาญ ภักดี	ผบ.หมู่งานสืบสวน

2.2.7 กองกำกับการ 6 (สุราษฎร์ธานี) กองบังคับการตำรวจน้ำ จำนวน 5
นาย ได้แก่

1.ร.ต.อ.ชาติวันชัย หวังแวกกลาง	รองสารวัตรสืบสวนปราบปราม
2.ด.ต.สุพจน์ สุภณะกุล	ผบ.หมู่งานสืบสวน
3.ด.ต.ซัค ขำสระน้อย	ผบ.หมู่งานสืบสวน
4.ด.ต.อุดมศักดิ์ มาสมาลัย	ผบ.หมู่งานสืบสวน
5.ด.ต.อรรถพล ศาสวัตการกุล	ผบ.หมู่งานสืบสวน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วย รายละเอียด 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป สอดถามเกี่ยวกับ

- 1.ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์
- 2.ตำแหน่งหน้าที่
- 3.สถานที่ทำงาน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 4 ข้อ ซึ่งจะใช้คำตอบและหรือทำให้สัมภาษณ์มาวิเคราะห์ผลการศึกษาวิจัยในวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาพื้นที่การค้าและการแพร่ระบาดของยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ การกระจายตัวของยาบ้ากลุ่มต่างๆที่สำคัญและพื้นที่การแพร่ระบาดของยาบ้าในจังหวัด
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะทางกายภาพของยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ ขนาดของเม็ดยา รูปแบบตราประทับ สีของเม็ดยาและถุงที่ใส่ยาบ้า
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางเคมีของยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ องค์ประกอบและส่วนผสม สารปนเปื้อนและความสัมพันธ์ระหว่างหัวเชื่อมกับตราประทับ

4. พื้นที่ในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นพื้นที่ในการศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานีแบ่งการปกครองออกเป็น 19 อำเภอ 131 ตำบล 1,028 หมู่บ้าน มีรายชื่ออำเภอ ดังนี้

1. อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี	8. อำเภอกาญจนดิษฐ์
2. อำเภอดอนสัก	9. อำเภอเกาะสมุย
3. อำเภอเกาะพะงัน	10. อำเภอไชยา
4. อำเภอท่าชนะ	11. อำเภอกีรีรัฐนิคม
5. อำเภอบ้านตาขุน	12. อำเภอพนม
6. อำเภอท่าฉาง	13. อำเภอบ้านนาสาร
7. อำเภอบ้านนาเดิม	14. อำเภอเคียนซา

15. อำเภอเวียงสระ	18. อำเภอพระแสง
16. อำเภอพุนพิน	19. อำเภอชัยบุรี
17. อำเภอวิภาวดี	

เนื่องจาก สถานการณ์การค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติดของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสถิติการจับกุมมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น แต่ตัวยาหลักยังคงเป็นยาบ้า การเสพยาบ้าส่งผลกระทบต่ออย่างมากมาย หากไม่มีการศึกษาสถานการณ์อย่างจริงจังแล้ว ในอนาคตปัญหายาบ้าอาจกลายเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและปัญหาสังคมของประเทศอย่างรุนแรงยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้หลายเท่า โดยเฉพาะในหลายอำเภอของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาบ้าอย่างรุนแรง ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงเป็นกรณีศึกษาสถานการณ์ยาบ้าได้เป็นอย่างดี

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล โดยยึด วัตถุประสงค์ในการศึกษาเป็นหลักและใช้ข้อมูลเกี่ยวกับยาบ้าที่ตรวจจับได้ใน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นกรณีศึกษา การวิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยจำกัดอยู่ในขอบเขตด้านแหล่งการแพร่ระบาด ลักษณะและ องค์ประกอบของยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ให้มีความชัดเจนต่อเนื่องเป็นระบบ ผู้ศึกษาได้นำเอาข้อมูลที่ศึกษาจากเอกสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ที่มีบทความ และข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ยาเสพติด ในพื้นที่ทั่วประเทศและพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เอกสารวิชาการ การค้นคว้าแบบอิสระ บทความ วิทยานิพนธ์ งานวิจัย ระเบียบคำสั่งที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐ ที่มีการจัดเก็บและรวบรวมไว้ มาผนวกกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เพื่อให้เห็นแนวโน้มของความคิดเห็นจากผู้ให้สัมภาษณ์ แล้วจึงนำเอาความคิดเห็นประกอบในแต่ละหัวข้อคำถามมาประมวลรวมเป็นผลการศึกษาในภายหลัง เพื่อหาความสัมพันธ์และสรุปผลข้อมูลเกี่ยวกับยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

บทที่ 4

ลักษณะ องค์ประกอบและแหล่งการแพร่ระบาดของยาบ้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผลการศึกษานำเสนอแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ลักษณะทางกายภาพของยาบ้า
 - 1.1 ขนาดของเม็ดยา
 - 1.2 รูปแบบตราประทับ
 - 1.3 สีของยาบ้า
 - 1.4 ถุงที่ใส่ยาบ้า
2. องค์ประกอบของยาบ้า
 - 2.1 องค์ประกอบและส่วนผสม
 - 2.2 สารปนเปื้อน (Impurity Drug Profile)
 - 2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหัวเชื่อมกับตราประทับ
3. แหล่งการแพร่ระบาดของยาบ้า
 - 3.1 การกระจายตัวของยาบ้ากลุ่มต่างๆที่สำคัญ
 - 3.2 การแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่ม G1 และ G23
 - 3.3 การแพร่กระจายของยาบ้ากลุ่ม G1 และ G23 ในพื้นที่ต่างๆ
 - 3.4 การลักลอบนำเข้าของกลางคดีรายใหญ่

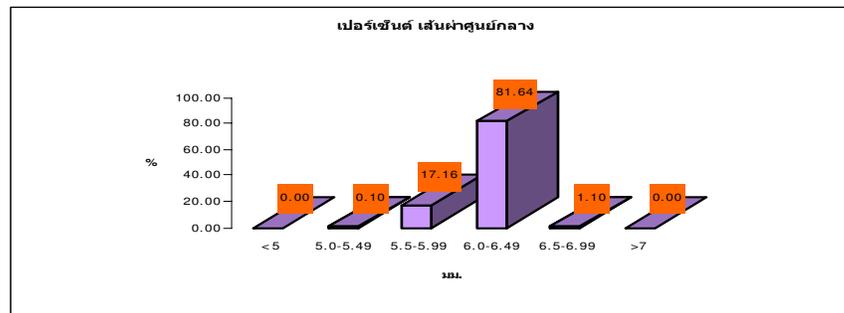
1. ลักษณะทางกายภาพของยาบ้า

ยาบ้ามีลักษณะเป็นยาเม็ดกลมแบนขนาดเล็กเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 6-8 มิลลิเมตร ความหนาประมาณ 3 มิลลิเมตร น้ำหนักเม็ดยาประมาณ 80-100 มิลลิกรัม มีสีต่างๆ กัน เช่น สีส้ม สีน้ำตาล สีม่วง สีชมพู สีเทา สีเหลือง และสีเขียว เป็นต้น มีเครื่องหมายการค้า เป็นสัญลักษณ์หลายแบบ เช่น รูปหัวม้าและอักษร LONDON มีสัญลักษณ์ที่ปรากฏบนเม็ดยา เช่น พ, พ99, M, PG, WY สัญลักษณ์รูปดาว, รูปพระจันทร์เสี้ยว, 99 หรืออาจเป็นลักษณะของเส้นแบ่งครึ่งเม็ด ซึ่งสัญลักษณ์เหล่านี้อาจปรากฏบนเม็ดยาด้านใดด้านหนึ่งหรือทั้งสองด้าน หรืออาจเป็นเม็ด เรียบทั้งสองด้าน

รูปร่างของยาบ้าอาจพบในลักษณะเป็น เม็ด เล็ก ๆ กลมแบน รูปเหลี่ยมรูปหัวใจ หรือแคบซูล ลักษณะทางกายภาพ เช่น รูปแบบตราประทับ ขนาดของเม็ด สี กลิ่น ความแข็ง ความชื้น เป็นต้น เป็นการศึกษาเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ และขนาดของเม็ดยาบ้าในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงแม่พิมพ์หรือหรือหัวตอกแบบใด หากมีการเปลี่ยนแปลงแม่พิมพ์อาจทำให้ขนาดของเม็ดยาเปลี่ยนแปลงไปด้วย จากข้อมูลการศึกษาเบื้องต้น พบว่าเม็ดยาบ้าที่แพร่ระบาดในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2550 ส่วนใหญ่ไม่ต่างจากยาบ้าที่ผ่านมามีแสดงในภาพที่ 2, 3 และ 4 ซึ่งแสดงถึงขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ความหนา และน้ำหนักของยาบ้า

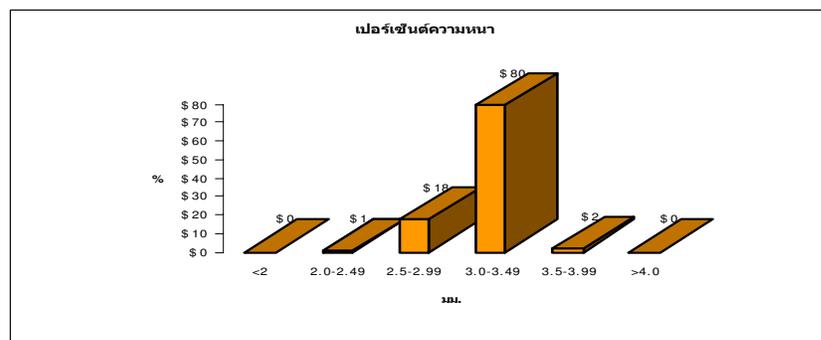
1.1 ขนาดของเม็ดยา

ขึ้นอยู่กับขนาดของแม่พิมพ์ ยาบ้าที่ผลิตจากแม่พิมพ์เดียวกัน จะมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ความหนาและน้ำหนักเท่ากัน

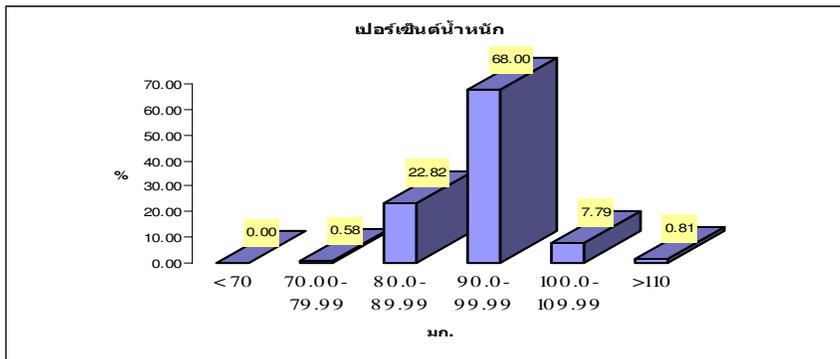
แผนภูมิที่ 2 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเม็ดยาบ้า

จากแผนภูมิที่ 2 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเม็ดยาบ้าที่พบในช่วงเดือนมกราคม 2550 – มิถุนายน 2550 โดยยาบ้าร้อยละ 81.64 เส้นผ่าศูนย์กลางอยู่ในช่วง 6 - 7 มิลลิเมตร ส่วนร้อยละ 17.16 มีขนาดเล็กลง แสดงว่ายาบ้าส่วนใหญ่ยังมีขนาดเท่าเดิม

แผนภูมิที่ 3 ขนาดความหนาของเม็ดยาบ้า

จากแผนภูมิที่ 3 ขนาดความหนาของเม็ดยาบ้า โดยขนาดความหนาของเม็ดยาบ้าที่พบ ร้อยละ 79.76 อยู่ในช่วงประมาณ 3 - 3.5 มิลลิเมตร และร้อยละ 17.13 มีขนาด บางลง ซึ่งเป็นข้อมูล ปกติยังไม่เปลี่ยนแปลง

แผนภูมิที่ 4 น้ำหนักของเม็ดยาบ้า

จากแผนภูมิที่ 4 น้ำหนักของเม็ดยาบ้า โดยน้ำหนักของเม็ดยาบ้าประมาณร้อยละ 68 อยู่ในช่วง ระหว่าง 90 -100 มิลลิกรัม น้ำหนักรองลงมาร้อยละ 22.82 อยู่ในช่วง ระหว่าง 80 มิลลิกรัม - 90 มิลลิกรัม

จากภาพรวมยาบ้าที่แพร่ระบาดในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2550 ส่วนใหญ่ยังมีขนาด และ น้ำหนักไม่ต่างจากยาบ้าในช่วงหลายปี ที่ผ่านมา มีค่าโดยเฉลี่ยดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยขนาดและน้ำหนักของเม็ดยาบ้าของปี 2549 และ ครึ่งปีแรกของปี 2550

ยาบ้า	น้ำหนัก มก.	เส้นผ่าศูนย์กลาง มม.	ความหนา มม.
2549	80 - 100	6 – 6.5	3 – 3.5
2550	80 - 100	6 – 6.5	3 - 3.5

1.2 รูปแบบตราประทับ

จากการตรวจสอบรูปแบบตราประทับบนเม็ดยาบ้าในปี 2550 พบความแตกต่างของ ตราประทับ ที่เด่นชัดออกได้เป็น 4 แบบ ได้แก่ ตัวอักษร WY, R ตัวเลข 888 และรูปแบบอื่น ๆ โดยร้อยละ 98.69 เป็นตัวอักษร WY ร้อยละ 0.24 เป็นตัวอักษร R ร้อยละ 0.06 เป็นตัวเลข 888 และรูปแบบอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.00 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สัดส่วนตราประทับของยาบ้าที่พบในประเทศไทย

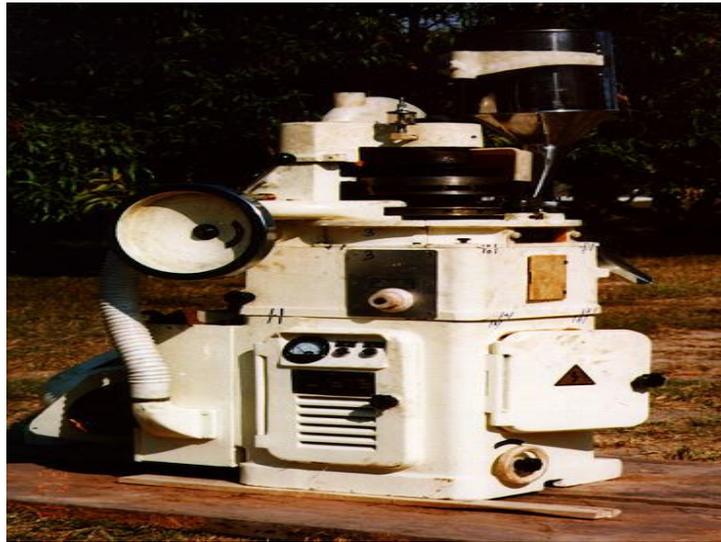
รูปแบบตรา	ร้อยละที่พบ
WY	98.69
R	0.24
888	0.06
อื่น ๆ	1.00

จากตารางที่ 3 สัดส่วนตราประทับบนเม็ดยาบ้าโดยส่วนใหญ่ร้อยละ 98.69 ยังคงเป็นสัญลักษณ์ WY รองลงมาร้อยละ 0.24 เป็นสัญลักษณ์ R

อักษรบนตัวยามีหลายชนิดมีที่มาต่างกัน เช่น ถ้าเป็นตัวภาษาอังกฤษหรือภาพต่างๆ ยาบ้าชนิดนี้จะผลิตในต่างประเทศ ในสมัยก่อนยาบ้าหรือยาขยันนี้ยังไม่ผิดกฎหมาย นักเคมีบางกลุ่มได้สูตรการผลิตมาจากยุโรปจึงนำมาสร้างภาพลักษณ์ของตัวเอง โดยพิมพ์อักษรลงไปบนเม็ดยาว่า 99, พ99, พ สามแบบที่ว่านี้ถูกผลิตขึ้นในประเทศไทย (ไทยผลิตก่อนว่าแดง) ต่อมาทางการเริ่มยกระดับเป็นยาเสพติด อักษรไทยต่างๆ เหล่านี้จึงหายไปจากวงการค้ายาเสพติด

อักษร WY อักษรนี้เริ่มขึ้นตั้งแต่เมื่อที่ชนกลุ่มน้อย (ว่าแดง) นำยาเสพติดไปผลิตเพื่อจำหน่าย โดยพวกเขาได้ใช้สัญลักษณ์นี้บนตัวยาบ้าที่เขาผลิตขึ้นมา เพื่อให้ลูกค้าทราบว่ายาชนิดนี้ผู้ใดเป็นผู้ผลิต ส่วนความหมายนั้นจนปัจจุบันยังเป็นปริศนาอยู่ว่า WY หมายความว่าอะไร

นอกจากนี้ความแตกต่างของรูปแบบตัวอักษรและสัญลักษณ์ต่างๆที่ประทับบนเม็ดยาบ้ายังขึ้นอยู่กับเครื่องอัดเม็ดยาแต่ละชนิด ว่ามีคุณสมบัติและคุณภาพในการอัดเม็ดยาอย่างไร ซึ่งแสดงให้เห็นดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 เครื่องอัดเม็ดแบบโรตารี
 จากภาพที่ 3 เครื่องอัดเม็ดแบบโรตารี ซึ่งมีคุณสมบัติและความเร็วในการอัดเม็ดยาที่สำคัญเม็ดยาที่ได้จะมีลักษณะเรียบไม่ขรุขระ

ภาพที่ 4 เครื่องอัดเม็ดยาแบบ Single Punch
 จากภาพที่ 4 เครื่องอัดเม็ดยาแบบ Single Punch มีความเร็วและคุณสมบัติใกล้เคียงกับแบบโรตารี แต่อาจไม่เรียบและไม่เร็วเท่าเครื่องอัดแบบโรตารี

ภาพที่ 5 เครื่องอัดเม็ดยาบ้าด้วยมือ
จากภาพที่ 4.3 เครื่องอัดเม็ดยาบ้าด้วยมือคุณภาพความละเอียดอาจจะไม่ดีเท่ากับเครื่องอัดเม็ดแบบโรตารี และเป็นวิธีอัดเม็ดยาแบบง่ายๆ ไม่มีขั้นตอนยุ่งยาก

1.3 สีของยาบ้า

สีของยาบ้า จะบ่งบอกเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น แหล่งผลิต ความเข้มข้นของตัวยา สีที่สามารถพบบ่อย ได้แก่

- 1.3.1 สีส้ม คือสีส่วนใหญ่ของยาบ้า แหล่งผลิตตามแนวชายแดนประเทศไทย หรือในประเทศไทยเอง ถือว่าเป็นสีมาตรฐานของยาบ้า
- 1.3.2 สีเหลืองดอกคูน เป็นยาบ้าที่มีตัวสารเสพติดสูงกว่าแบบสีส้ม แหล่งที่มาประเทศพม่า
- 1.3.3 สีช็อกโกแลต เอกลักษณ์คือกลิ่นจะหอมเหมือนช็อกโกแลต ทำให้ผู้เสพใหม่ๆ ให้ความสนใจในกลิ่น เพราะเส่ง่าย บางครั้งมีรสหวานติดมากับควันด้วย
- 1.3.4 สีกะปิ เป็นยาบ้าโบราณ เกิดเมื่อสมัยยาบ้าระบาดแรกๆ มักจะมีอักษรปี่มว่า พ99 สีนี้ผลิตในเมืองไทยสมัยยังไม่ผิดกฎหมาย
- 1.3.5 สีม่วง ยาบ้าสีนี้ไม่ทราบที่มา แต่จะระบาดในช่วงปี ค.ศ. 1997-1999 เป็นสีที่หายากมากเพราะผลิตออกมาน้อย
- 1.3.6 สีเขียวเป็นยาบ้าชนิดพิเศษ จะมีตัวสารเสพติดแรงกว่ายาบ้าสีอื่นๆ ถึง 5 เท่า จะใส่มาในถุง 1 ถุงจะมียาบ้าสีเขียวจำนวนเพียง 2 เม็ดเท่านั้น (1 ถุงมี 200 เม็ด) ส่วนอีก 198 เม็ดจะเป็นสีส้ม บางความเชื่อของผู้เสพรวมทั้งผู้ขายเชื่อว่ายาบ้าสีเขียวคือสารดูดความชื้น ซึ่งไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด ทางผู้ผลิตทำขึ้นเพื่อบ่งบอกว่าใน 1 ถุงมีจำนวนยาเท่าใด (ยาบ้าสีเขียว 1 เม็ด แสดงว่ามียาบ้าสีส้ม 99 เม็ด)

1.3.7 สีแดงอิฐ มีลักษณะสีเหมือนอิฐมอญ มีสารเสพติดค่อนข้างสูง

1.3.8 สีชมพู ยาบ้าชนิดนี้เป็นยาบ้าที่คุณภาพต่ำที่สุด ไม่เป็นที่นิยมในหมู่ผู้เสพ

1.3.9 สีขาว เป็นยาบ้ารุ่นแรกสุดของสมัยที่เรียกว่ายาบ้า

1.4 ถุงใส่ยาบ้า

ถุงใส่ยาบ้า จะเป็นลักษณะเหมือนซองยาสีน้ำเงิน เพราะทางผู้ผลิตต้องการให้สีของถุงบรรจุกลบสีของยาบ้า ถุงประเภทนี้จะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวหาซื้อไม่ได้ตามท้องตลาด คาดว่าผู้ผลิตผลิตหรือสั่งผลิตขึ้นมาเป็นกรณีพิเศษ เพราะมีขนาดเล็กกว่าถุงใส่ปกติทั่วไป

ยาบ้า 1 ถุง มี 200 เม็ด (ภาษานักค้ายาเรียกว่า 1 คอก) ยาบ้า 10 ถุงเรียกว่า 1 มัด (2,000 เม็ด) จะมีลักษณะเป็นมัดพันด้วยกระดาษสีน้ำตาลแล้วห่อด้วยสก็อตเทปใสเพื่อป้องกันน้ำเข้า ยาบ้า 1 แถว มี 10 เม็ด นักค้ายาจะแพ็คใส่หลอดกาแฟพลาสติกเป็นแท่ง ๆ ละ 10 เม็ด ยาบ้า 1 ขา มี 4 ส่วน หมายความว่า 1 เม็ดแบ่งเป็นสี่ส่วน

ภาพที่ 6 การบรรจุยาบ้าในถุงสีฟ้า โดยยาบ้า 1 ถุงมีจำนวน 200 เม็ด

ภาพที่ 7 การมัดรวมยาบ้าโดยยาบ้า 1 มัดมีจำนวน 10 ถุง

ภาพที่ 8 การมัดรวมยาบ้า 1 มัด โดยยาบ้า 1 มัดมีจำนวน 2,000 เม็ด

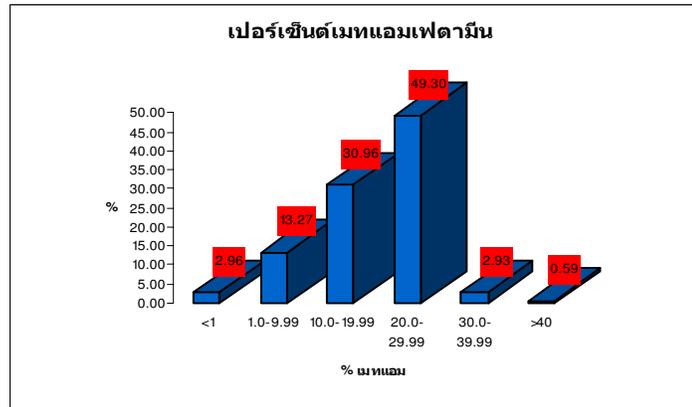
2. องค์ประกอบของยาบ้า

ยาบ้ามีสารประกอบหลักในกลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamine) ซึ่งเป็นสารที่ถูกสังเคราะห์ขึ้นมาในปี ค.ศ.1887 โดยนักวิทยาศาสตร์ชาวเยอรมัน ชื่อ เอเดเลโน (Edeleno) ในรูปของแอมเฟตามีนซัลเฟต (Amphetamine Sulfate) ต่อมาในปี ค.ศ.1888 นักวิทยาศาสตร์ชาวญี่ปุ่นก็สามารถสังเคราะห์อนุพันธ์ของแอมเฟตามีนได้อีกตัวหนึ่งคือ เมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine) ซึ่งมีผลต่อระบบประสาทส่วนกลางได้รุนแรงกว่า แอมเฟตามีน และยาบ้าที่ระบาดในประเทศไทยขณะนี้ก็มีสารประกอบหลักเป็นเมทแอมเฟตามีนนี้เอง

ปัจจุบัน มีชื่อเรียกว่า ยาบ้า ตามข้อเสนอของนายเสนาะ เทียนทอง ขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อ พ.ศ. 2539 ซึ่งให้นโยบายว่า ซึ่ยาม้า ทำให้ผู้เสพเข้าใจว่าเป็นยาที่กินแล้วให้กำลังวังชา มีเรี่ยวแรง ดึกดักเหมือนม้า ควรจะเปลี่ยนไปเรียกว่า ยาบ้า เพื่อให้ผู้เสพรู้ถึงโทษของยาที่ทำให้ผู้เสพไม่สามารถควบคุมสติได้ เกิดความรังเกียจ ทำให้ไม่อยากจะเสพ และจะช่วยลดจำนวนผู้เสพยาได้ และเปลี่ยนประเภทจากสิ่งเสพติดประเภท 3 ซึ่งจำหน่ายได้ในร้านขายยา เป็นสิ่งเสพติดประเภท 1 ซึ่งห้ามจำหน่าย และมีบทลงโทษต่อผู้ขายรุนแรง เพื่อให้ผู้ขายกลัวต่อบทลงโทษ แต่กลับทำให้ยาบ้ามีราคาจำหน่ายสูงขึ้น จนสร้างผลกำไรต่อผู้ขายเป็นอย่างมาก และมีผู้ผลิตและจำหน่ายมากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงส่วนผสมให้เสพติดง่ายขึ้น มีฤทธิ์รุนแรงขึ้น จนกลายเป็นปัญหาสังคมในปัจจุบัน

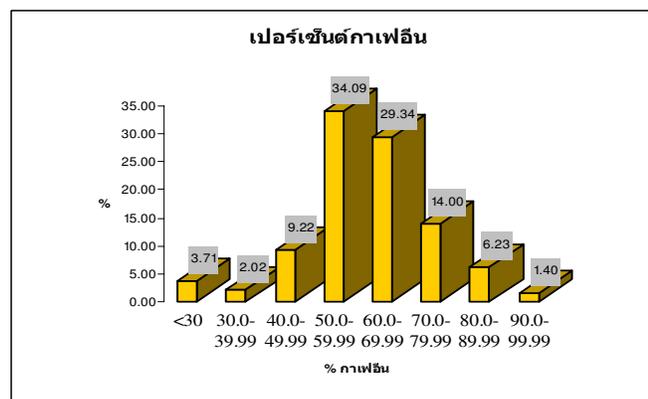
2.1 องค์ประกอบและส่วนผสม

จากข้อมูลครั้งปีแรกของปี 2550 พบว่าปริมาณความบริสุทธิ์ของ เมทแอมเฟตามีนในเม็ดยาบ้าหนึ่งเม็ด ส่วนใหญ่ยังอยู่ในช่วง 20 – 30 % รองลงมาอยู่ระหว่าง 10–20 % และ 1 – 10 ปริมาณความบริสุทธิ์ของกาเฟอีนในเม็ดยาบ้า อยู่ระหว่าง 50 – 70% ดังแสดงในภาพที่ 5 และ 6

แผนภูมิที่ 5 ปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีน ปี 2550

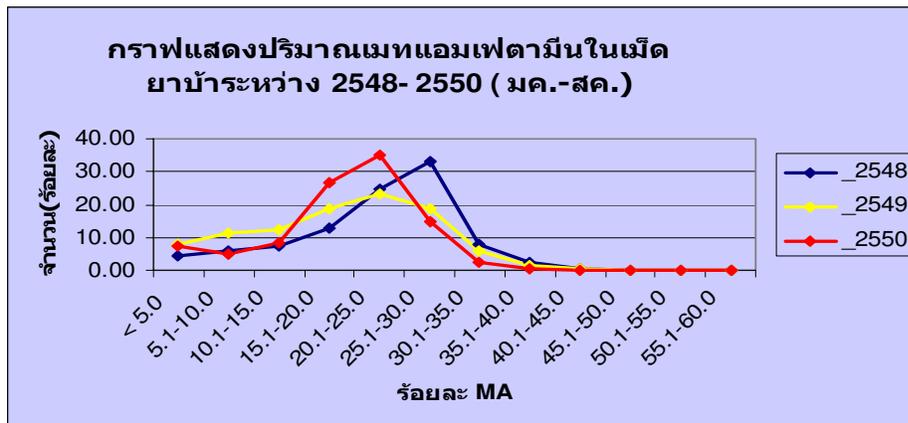
จากแผนภูมิที่ 5 ปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนในครั้งปีแรกของปี 2550 ความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีน ในเม็ดยาบ้าส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 20 – 30 % รองลงมาอยู่ในช่วงระหว่าง 10 – 20 %

แผนภูมิที่ 6 ปริมาณความบริสุทธิ์ของกาเฟอีน ปี 2550

จากแผนภูมิที่ 6 ปริมาณความบริสุทธิ์ของกาเฟอีนในครั้งปีแรกของปี 2550 ปริมาณความบริสุทธิ์ของกาเฟอีน ในเม็ดยาบ้าส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 50 – 70 %

จากข้อมูลในช่วงครั้งปีแรกของปี 2550 ปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนส่วนใหญ่ยังอยู่ในช่วง 20 – 30 % แต่มีแนวโน้มไม่ลดลง ในขณะที่เดียวกันปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนในเม็ดยาบ้าช่วงระหว่าง 10 – 20% และ 1 – 10 % มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น แสดงว่ายาบ้าที่มีคุณภาพต่ำมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ดังแสดงในกราฟที่ 8 ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบข้อมูลของปี 2548, 2549 และ 2550 (ม.ค. – ส.ค.)

แผนภูมิที่ 7 ภาพรวมปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนในปี 2548 – 2550 (ม.ค.-ส.ค)

แผนภูมิที่ 7 ภาพรวมปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีน ของปี 2548 – 2550 (ม.ค. - ส.ค.) จากภาพจะเห็นว่ายาบ้า ปี 2548 ปริมาณเมทแอมเฟตามีนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 23–32% ในปี 2549 อยู่ระหว่าง 12–32% ส่วนครึ่งปีแรกของปี 2550 อยู่ระหว่าง 17 -26%

2.2 สารปนเปื้อน (Impurity Drug Profile)

การศึกษาสารปนเปื้อนที่เกิดจากการผลิต และติดตามถึงผลผลิตสุดท้าย ในการศึกษาครั้งนี้ใช้เฉพาะตัวอย่างยาบ้า ที่อยู่ในสถานตรวจพิสูจน์ของ สำนักงาน ป.ป.ส. เท่านั้น ส่วนใหญ่เป็นของกลางรายใหญ่ที่มีของกลางเป็นจำนวนมากในแต่ละคดี และเป็นของกลางที่มาจากทั่วทุกภาคของประเทศ สำหรับการตรวจวิเคราะห์ในช่วงครึ่งปีแรกของ ปี 2550 ได้ตรวจไปทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ผลการตรวจดังแสดงในตารางที่ 4

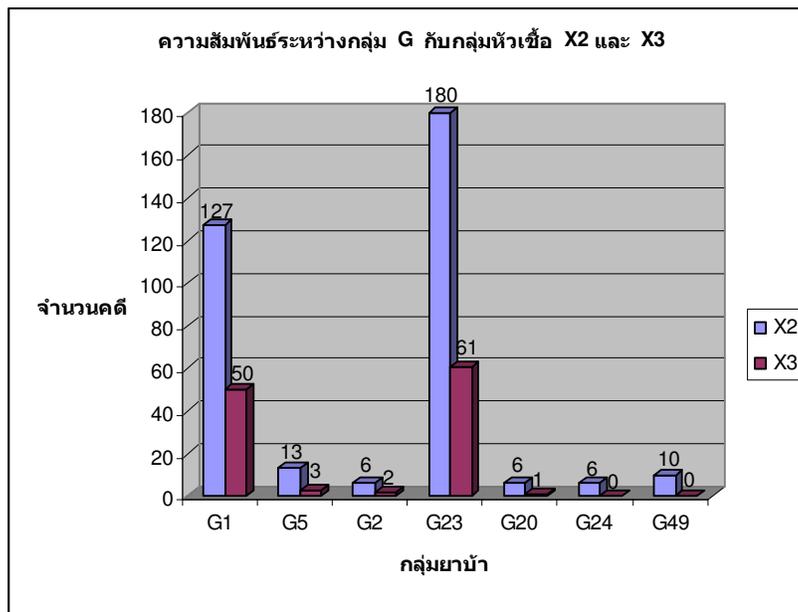
ตารางที่ 4 แหล่งที่มาของหัวเชื้อเมทแอมเฟตามีน ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2550

	จำนวน ตัวอย่าง	X1	X2	X3	X4	X6	X7	X8	X10	X11	X12
มกราคม	27	-	22	2	3	-	-	-	-	-	-
กุมภาพันธ์	72	-	55	12	4	-	-	-	1	-	-
มีนาคม	99	10	74	9	5	-	-	-	-	-	1
เมษายน	22	-	14	5	3	-	-	-	-	-	-
พฤษภาคม	108	-	74	31	2	-	-	-	1	-	-
มิถุนายน	72	-	53	15	4	-	-	-	-	-	-
2550	400	10	292	74	21	-	-	-	2	-	1
%	100	2.50	73.00	18.50	5.25	-	-	-	0.50	-	0.25

จากตารางที่ 4 แหล่งผลิตหัวเชื้อเมทแอมเฟตามีน ส่วนใหญ่ยังคงมาจากแหล่ง X2 มากถึง 73% รองลงมาคือแหล่ง X3 ประมาณ 18.50% ไม่ต่างจากปี 2549 แสดงว่าแหล่ง X2 ยังเป็นแหล่งที่มีผู้ลักลอบผลิตนิยมนำไปใช้ผสมในยาบ้ามากที่สุด น่าจะเป็นแหล่งผลิตแหล่งใหญ่ และหาง่าย

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง หัวเชื้อกับตราประทับ

ส่วนประกอบสำคัญในการศึกษาเม็ดยาบ้า คือ ตราประทับและหัวเชื้อเมทแอมเฟตามีนที่นำมาผสมในเม็ดยา การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหัวเชื้อเมทแอมเฟตามีนกับตราประทับบนเม็ดยานั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดูว่ายาบ้ากลุ่มใดนำเอาหัวเชื้อจากแหล่งใดไปใช้ผสมในเม็ดยา และผสมในสัดส่วนอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลประมาณการ ในการวิเคราะห์แหล่งที่มาของเม็ดยาและความสัมพันธ์ของเม็ดยาต่างคดีกัน ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะหัวเชื้อจากแหล่ง X2 และ X3 เนื่องจากทั้งสองแหล่งถูกนำมา ใช้เป็นส่วนผสมในเม็ดยามากที่สุด การศึกษาครั้งนี้ใช้ตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 523 คดี จากยาบ้า 23 กลุ่ม โดยมีรายละเอียดดังแสดงในกราฟที่ 7

แผนภูมิที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่าง G และ X ปี 2550

จากแผนภูมิที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่าง G และ X ปี 2550 แหล่งผลิตหัวเชื้อ X2 เป็นแหล่งที่ยาบ้ากลุ่ม G23 นำมาใช้มากที่สุดถึง 180 ตัวอย่าง รองลงมาคือกลุ่ม G1 จำนวน 127 ตัวอย่าง ส่วนแหล่งผลิตหัวเชื้อ X3 เป็นแหล่งยาบ้าที่กลุ่ม G23 นำมาใช้มากที่สุดถึง 61 ตัวอย่าง รองลงมาคือกลุ่ม G1 จำนวน 50 ตัวอย่าง

ดังนั้นจากข้อมูลโดยประมาณ พอสรุปได้ว่า ยาบ้าปี 2550 พบว่ากลุ่ม G23 นำเอาหัวเชื้อเมทแอมเฟตามีนจากแหล่ง X2 ไปผสมในเม็ดยามากที่สุด รองลงมาคือแหล่ง X3 เช่นเดียวกับยาบ้ากลุ่ม G1 แต่ปริมาณการนำไปใช้น้อยกว่า G23

3. แหล่งการแพร่ระบาดของยาบ้า

3.1 การกระจายตัวของยาบ้ากลุ่มต่างๆที่สำคัญ

จากการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างของกลางยาบ้า พบว่าในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2550 มีกลุ่มยาบ้าเข้ามาระบาดในประเทศ ประมาณ 62 กลุ่ม มีสัดส่วนการแพร่ระบาดแตกต่างกันไป ดังแสดงในตารางที่ 5 สัดส่วนการแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่มต่าง ๆ ในครึ่งปี 2550

ตารางที่ 5 สัดส่วนการแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่มต่าง ๆ ในครึ่งปี 2550

แสดงสัดส่วนการกระจายตัวของกลุ่ม ม.ค.- ก.ค. 2550		
ลำดับที่	กลุ่มยาบ้า (G)	%การแพร่ระบาด
1	 G23	35.42
2	 G1	33.62
3	 G5	5.76
4	 G49	5.30
5	 G2	4.14
6	 G20	1.70
7	 G24	1.62
8	 G29	1.08
9	 G13	1.02
10	 G34	1.02
11 - 62		9.32

จากตารางที่ 5 ยาบ้ากลุ่ม G23 เข้ามาระบาดในประเทศมากที่สุดถึง 35.42 % รองลงมา เป็นยาบ้ากลุ่ม G1 มีสัดส่วนประมาณ 33.62 % ส่วนกลุ่มอื่นๆ นั้น มีสัดส่วนการแพร่ระบาดใน ปริมาณที่ต่ำกว่า 10 % แสดงว่าในขณะนี้ มีเพียง 2 กลุ่ม ที่มีการผลิตค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มเล็กๆ ลด น้อยลง

จากข้อมูลครึ่งปีแรกของปี 2550 เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลปี 2549 พบว่าตัวยาบ้า ที่เข้ามาแพร่ระบาดมีการเปลี่ยนแปลงไป ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สัดส่วนการแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่มต่าง ๆ ปี 2549

แสดงสัดส่วนการกระจายตัวของกลุ่มยาบ้าปี 2549		
ลำดับที่	ชุดหัวตอก(G)	%การแพร่ระบาด
1	 G1	22.22
2	 G34	7.32
3	 G19	7.08
4	 G 5	6.10
5	 G23	6.07
6	 G16	5.82
7	 G24	5.23
8	 G49.5	4.82
9 - 90		35.34

จากข้อมูลปี 2549 ในตารางที่ 6 พบว่ายาบ้ากลุ่ม G1 มีตัวยาเข้ามาระบาดมากที่สุดถึง 22.22 % รองลงมา คือกลุ่ม G34 มีสัดส่วนประมาณ 7.32 % ส่วน G23 นั้น ระบาดอยู่ในลำดับที่ 5 ประมาณ 6.07% เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลครึ่งปีแรกของปี 2550 กลุ่ม G23 มีสัดส่วนมากที่สุด แสดงว่าในปีนี้ กลุ่ม G23 มีการผลิตมากขึ้น

จากข้อมูลทั้ง 2 ตาราง พอสรุปได้ว่า ในครึ่งปีแรกของปี 2550 ยาบ้าจากกลุ่ม G23 มีตัวยาเข้ามาระบาดมากกว่าหรือใกล้เคียงกับกลุ่ม G1 โดยไปลดสัดส่วนของกลุ่มเล็กลงไปมากและมีแนวโน้มอยู่ในระดับนี้ตลอดทั้งปี ดังนั้นกลุ่มยาบ้าทั้ง 2 กลุ่มนี้ควรให้ ความสนใจเป็นพิเศษที่ควรศึกษาเพิ่มเติมคือ มีตัวยาบ้าเข้ามาระบาดเพิ่มขึ้นหรือเท่าเดิมถ้าเท่าเดิมแสดงว่ากลุ่มเล็กๆ มีการผลิตน้อยลง

3.2 การแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่ม G1 และ G23

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2550 ยาบ้ากลุ่ม G1 และ G23 มีตัวยาเข้ามาแพร่ระบาดในประเทศรวมแล้วประมาณ 70 % ของยาบ้าทั้งหมด ส่วนที่เหลืออีกประมาณ 30% มาจากกลุ่มเล็กๆ อีกประมาณ 60 กลุ่ม ยาบ้า ที่มาจากทั้งสองกลุ่มนั้น ตัวเม็ดยาของแต่ละกลุ่ม จะมาจากแหล่งเดียวกัน หรือหลายแหล่งนั้น ยังไม่มีข้อมูลที่เพียงพอที่จะบ่งชี้ได้ แต่มีข้อสันนิษฐานว่ายาบ้ากลุ่มเดียวกันน่าจะมีแหล่งผสมก่อนทำเป็นเม็ดยาจากแหล่งเดียวกัน ส่วน

แหล่งที่ทำเป็นเม็ดยาบ้าอาจมีหลายแหล่ง แต่หัวดอกที่นำมาใช้น่าจะมาจากแหล่งทำหัวดอกเดียวกัน จึงมีตัวอักษรที่เหมือนกันในแต่ละกลุ่ม โดยการพิจารณาจากคุณสมบัติของทั้ง 2 กลุ่ม ดังแสดงใน ภาพที่ 9 และ ภาพที่ 10

กลุ่ม G 1

คุณสมบัติเฉพาะ

ทางกายภาพ	ทางเคมี
1. ลักษณะตัวอักษร เป็น WY โดยมีตัวอักษร Y ที่มีหางยาวตรง	1. สัดส่วนผสมประกอบด้วย - เมทแอมเฟตามีน 20-30 % - กาเฟอีน 60-65%
2. ตัวเม็ดยามี 2 สี คือสีส้มและ สีเขียว	2. หัวเชื่อมมาจาก 2 แหล่งคือ X2 และ X3 (ปี 2550)
3. เม็ดยามีลักษณะเรียบร้อย	

ภาพที่ 9 คุณสมบัติเฉพาะของยาบ้ากลุ่ม G1

จากภาพที่ 9 คุณสมบัติเฉพาะของยาบ้ากลุ่ม G1 ซึ่งมีลักษณะทางกายภาพโดยลักษณะตัวอักษรเป็น WY โดยมีอักษร Y หางตรงยาวตัวยามีเม็ดสีส้ม และสีเขียว คุณสมบัติทางเคมีประกอบด้วยเมทแอมเฟตามีน ร้อยละ 20-30 หัวเชื่อมมาจากแหล่ง X2

กลุ่ม G23

คุณสมบัติเฉพาะ

ทางกายภาพ

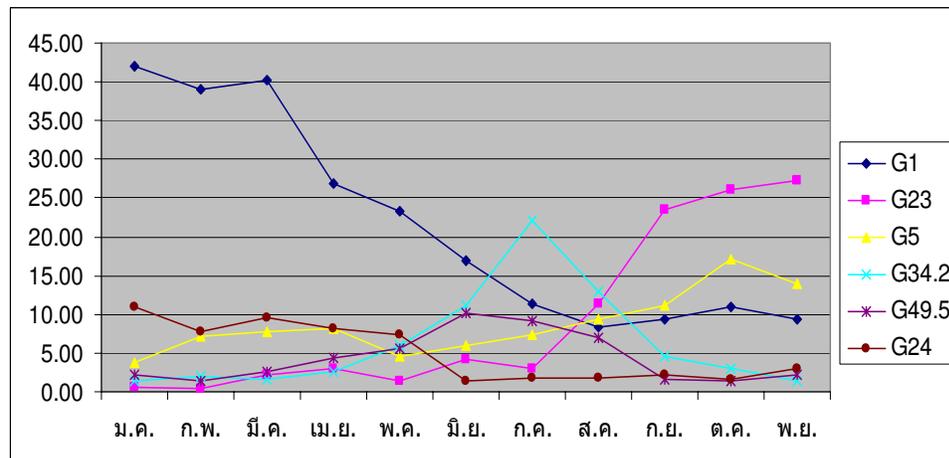
- ลักษณะตัวอักษร WY โดยตัว Y ที่มีหางยาวตรง สูงกว่าตัว W
- ตัวอักษร R มี 3 แบบ
- เม็ดยามีลักษณะเรียบร้อย

ทางเคมี

- สัดส่วนผสมประกอบด้วย
- เมทแอมเฟตามีน 15 - 30 %
- กาเฟอีน 50 - 65%
- หัวเชื่อมมาจากหลายแหล่งคือ X2, X3, X4 และ X12 (ปี 2550)

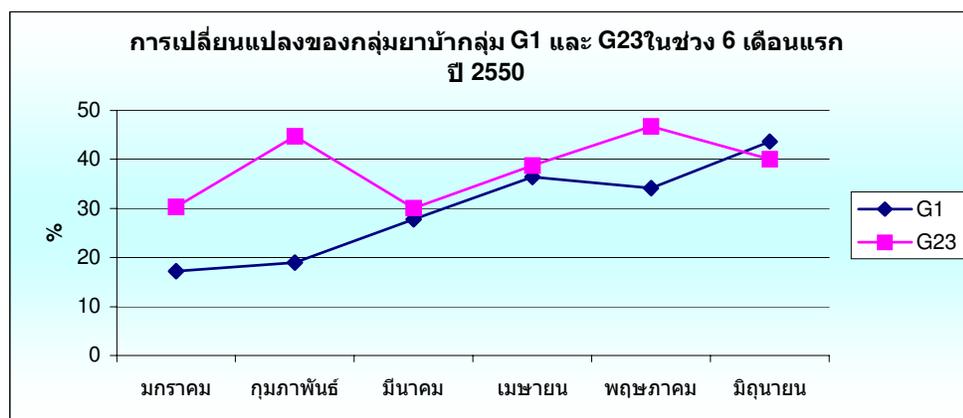
ภาพที่ 10 คุณสมบัติเฉพาะของยาบ้ากลุ่ม

การศึกษาติดตามการแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่มต่างๆพบว่ายาบ้ากลุ่ม G1 เป็นยาบ้ากลุ่มเดียวที่มีตัวยาเข้ามาแพร่ระบาดมากที่สุดมาโดยตลอด จนถึงต้นปี 2549 จึงเริ่มลดจำนวนลง ในขณะที่เดียวกันพบว่ายาบ้ากลุ่ม G23 ได้เพิ่มจำนวนตัวยาเข้ามาระบาดในประเทศมากขึ้นตั้งแต่กลางปี 2549 ดังแสดงในแผนภูมิที่ 9

แผนภูมิที่ 9 สัดส่วนการแพร่ระบาดของกลุ่มยาบ้าเฉพาะบางกลุ่มตลอดปี 2549

จากแผนภูมิที่ 9 สัดส่วนการแพร่ระบาดของกลุ่มยาบ้าเฉพาะบางกลุ่มตลอดปี 2549 พบว่าสัดส่วนการแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่ม G1 และ G23 ในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2550 ดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 10 พบว่าทั้งสองกลุ่ม มีตัวยาเข้ามาระบาดในประเทศมากและมีจำนวนใกล้เคียงกัน แต่กลุ่ม G23 มีแนวโน้มจะลดลง

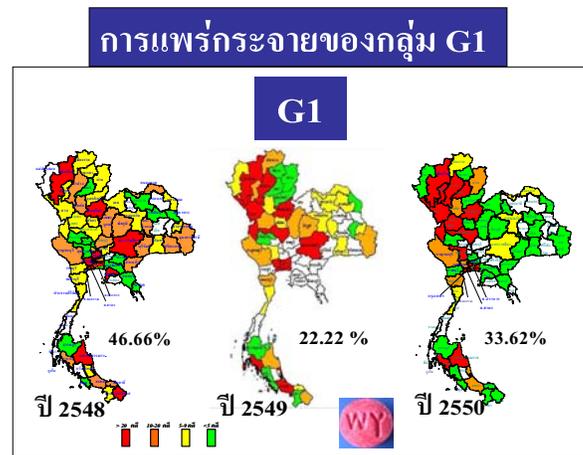

แผนภูมิที่ 10 การแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่ม G1 และ G23 ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2550

จากแผนภูมิที่ 11 การแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่ม G1 และ G23 ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2550 พบว่ากลุ่มยาบ้าที่เข้ามาแพร่ระบาดในประเทศส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในกลุ่ม G23 มากกว่ากลุ่ม G1

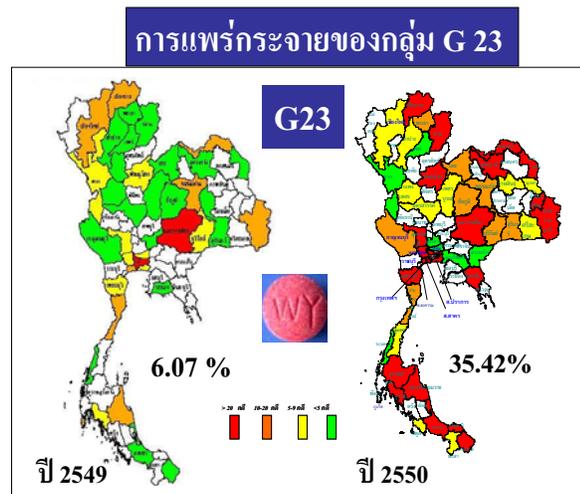
3.3 การแพร่กระจายของยาบ้ากลุ่ม G1 และ G23 ในพื้นที่ต่างๆ

จากการศึกษาเปรียบเทียบการแพร่ระบาดของกลุ่ม G1 และ กลุ่ม G23 ในภาพรวมทั้งประเทศและในแต่ละพื้นที่ ดังแสดงในภาพที่ 11 และ 12

ภาพที่ 11 เปรียบเทียบการแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่ม G1 ในภาพรวมทั้งประเทศ

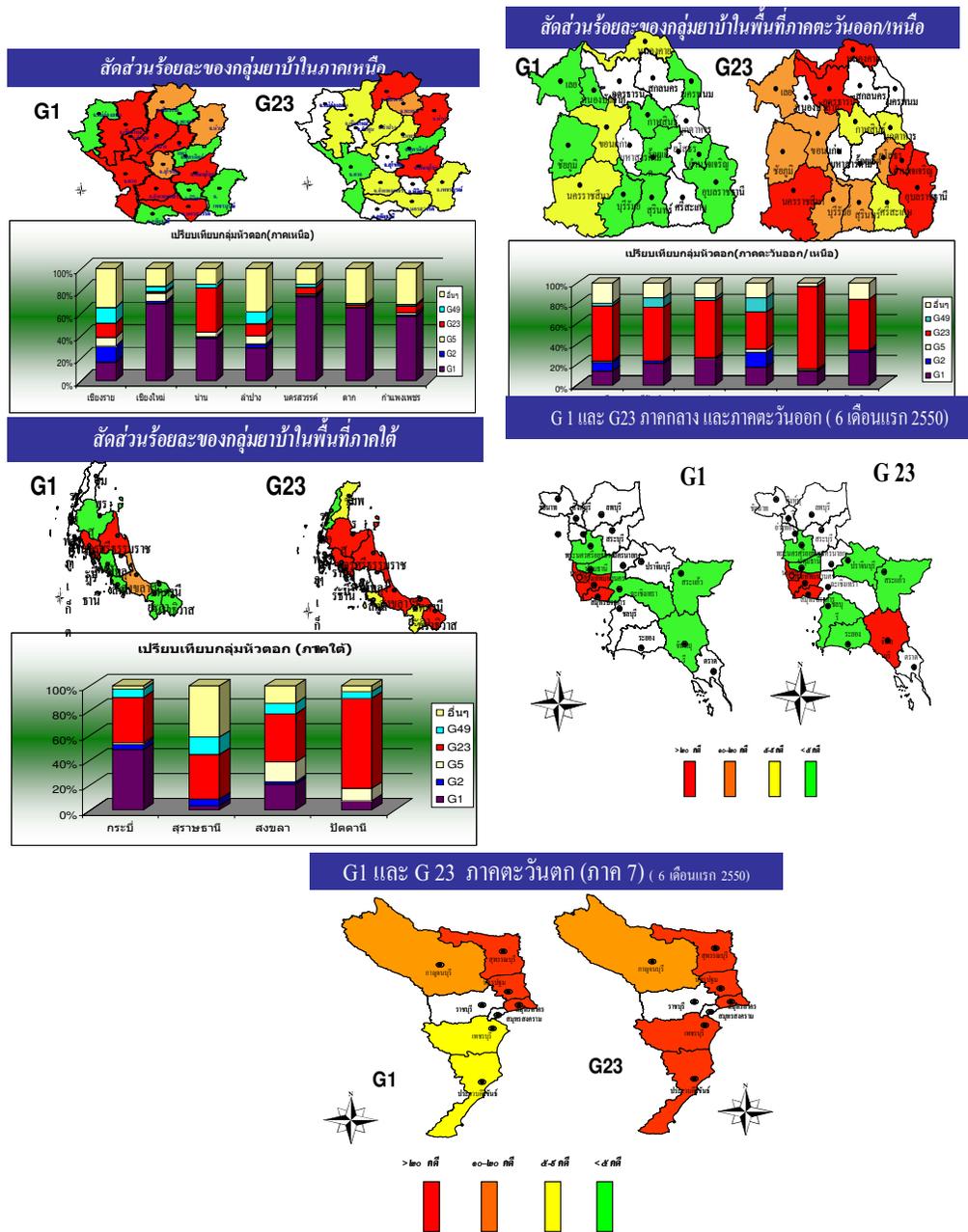
จากภาพที่ 11 เห็นว่าการกระจายตัวของยาบ้ากลุ่ม G1 ตลอด 3 ปีที่ผ่านมาความหนาแน่นของตัวยามีมากในจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง ตาก พิษณุโลก กำแพงเพชร นครสวรรค์ ยาบ้ากลุ่มนี้เป็นกลุ่มดั้งเดิม มีกำลังการผลิตสูง มีฐานการผลิตในประเทศพม่า และส่วนใหญ่ยังคงใช้เส้นทางลำเลียงเดิม

ภาพที่ 12 เปรียบเทียบการแพร่กระจายของยาบ้ากลุ่ม G23
ในภาพรวมทั้งประเทศ

ภาพที่ 12 เปรียบเทียบการแพร่กระจายของยาบ้ากลุ่ม G23 ในภาพรวมทั้งประเทศ พบว่าการกระจายตัวของยาบ้ากลุ่ม G23 ที่ผ่านมากความหนาแน่นของตัวยามีนามากตั้งแต่แนวชายแดน เชียงราย หนองคาย นครพนม อุบลราชธานี จันทบุรี ซึ่งมีพื้นที่ติดกับประเทศลาวและกัมพูชา นอกจากนี้ยังพบมากในพื้นที่ภาคใต้ พื้นที่ผลิตน่าจะอยู่ทางประเทศ พม่า แล้วส่งผ่านไปประเทศลาว และกัมพูชา ยาบ้ากลุ่ม G23 เดิมเป็นกลุ่มเล็ก ปัจจุบันได้พัฒนามาเป็นกลุ่มใหญ่ขึ้น

จากภาพการกระจายตัวของยาบ้าทั้ง 2 กลุ่มในภาพรวมทั้งประเทศแล้ว จะเห็นความแตกต่างของการกระจายตัวในระดับความหนาแน่นที่แตกต่างกัน โดยกลุ่ม G1 ความหนาแน่นของตัวยาจะล้าไปทางซีกตะวันตก ในขณะที่กลุ่ม G23 ความหนาแน่นของตัวยาจะล้าไปทางซีกตะวันออกและภาคใต้ จากลักษณะดังกล่าว แสดงว่ายาบ้ากลุ่ม G1 น่าจะมีการลักลอบนำเข้ามาทางภาคเหนือ เป็นส่วนใหญ่ ส่วนยาบ้ากลุ่ม G23 น่าจะมีการผลิตในประเทศพม่า ส่วนใหญ่ลักลอบนำเข้าไปทางประเทศลาวและประเทศกัมพูชาแล้วนำเข้าประเทศไทยทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออก เมื่อพิจารณาจากแผนภูมิภาพในแต่ละภาค จะเห็นความแตกต่างของการกระจายตัวของยาบ้าทั้ง 2 กลุ่ม ระหว่างจังหวัดตามแนวชายแดนกับจังหวัดตอนในของประเทศ ดังแสดงในภาพที่ 13

ภาพที่ 13 การกระจายตัวของกลุ่ม G1 และ G23 ในจังหวัดต่างๆ ของแต่ละภาค

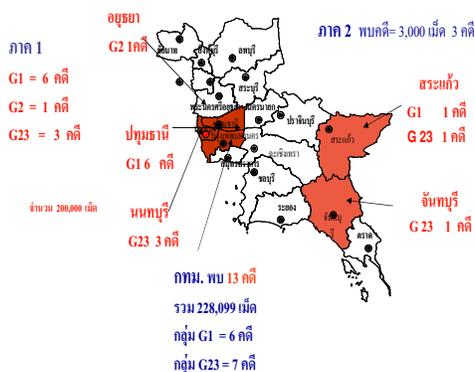
จากภาพที่ 13 การกระจายตัวของกลุ่ม G1 และ G23 ในจังหวัดต่างๆ ของแต่ละภาค จากภาพการแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่ม G1 และ G23 ในจังหวัดต่างๆ ของแต่ละภาค เห็นได้ว่าระดับความหนาแน่นของตัวยาบ้าในแต่ละกลุ่มในพื้นที่จังหวัดตามแนวชายแดนมีความเด่นชัดกว่าจังหวัดตอนในของประเทศ พื้นที่ภาคกลางทั้งทางด้านตะวันออกและตะวันตก การกระจายตัวของทั้ง 2

กลุ่มไม่ค่อยแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากสภาพพื้นที่และเป็นทางผ่านของยาบ้าทั้ง 2 กลุ่ม รวมทั้งกลุ่มอื่นด้วย เพื่อเข้าสู่ส่วนกลางและลงไปทางภาคใต้

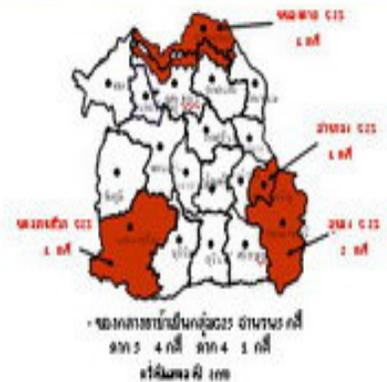
3.4 การลักลอบนำเข้าของกลางคดีรายใหญ่

สถาบันวิชาการและตรวจพิสูจน์ยาเสพติดได้ศึกษาคดีที่มีของกลางในคดีมากกว่า 5,000 เม็ดขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นคดีรายใหญ่ และน่าจะเป็นคดีที่เกิดจากการลักลอบนำเข้าหรือลำเลียงผ่านในพื้นที่นั้นๆ จากข้อมูลของครึ่งปีแรกของปี 2550 พบว่า ของกลางส่วนใหญ่เป็นของกลุ่ม G1 และ G23 โดยเฉพาะทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังแสดงในภาพที่ 14

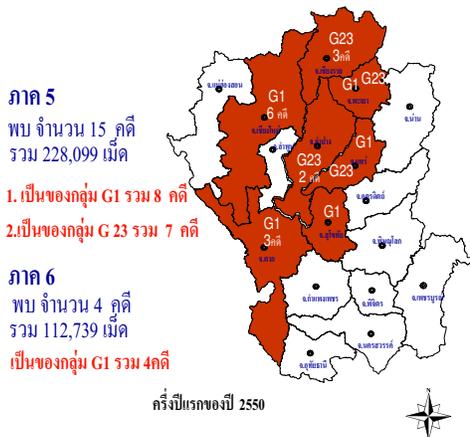
ยาบ้าคดีใหญ่มากกว่า 5,000 เม็ดที่พบในพื้นที่ภาค 1/ 2 และ กทม.

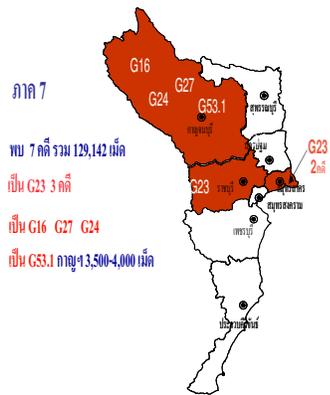
ยาบ้าคดีใหญ่มากกว่า 5,000 เม็ดที่พบในพื้นที่ภาค 3 ภาค 4

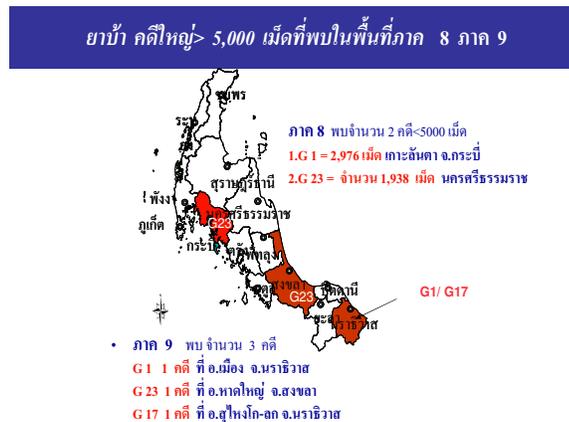

ยาบ้าคดีใหญ่มากกว่า 5,000 เม็ดที่พบในพื้นที่ภาค 5 ภาค 6

ยาบ้าคดีใหญ่มากกว่า 5,000 เม็ด ที่พบในพื้นที่ ภาค 7

ภาพที่ 14 ของกลางมากกว่า 5,000 เม็ดที่ยึดได้ในพื้นที่ต่างๆ ของครึ่งปีแรกของปี 2550

จากข้อมูลของกลางคดีรายใหญ่ที่จับยึดได้ทางภาค 5 และ ภาค 6 พบของกลางยาบ้าที่มาจากทั้งกลุ่ม G1 และกลุ่ม G23 ส่วนทางด้านภาค 3 และภาค 4 พบยาบ้ามาจากกลุ่ม G23 เพียงกลุ่มเดียว แสดงว่ายาบ้ากลุ่ม G1 ลักลอบเข้าทางด้านตะวันออกน้อย ยาบ้ารายใหญ่ที่พบทางภาค 1 ภาค 2 และ กทม. ส่วนใหญ่มาจากกลุ่ม G1 และกลุ่ม G23 ในส่วนของพื้นที่ภาค 7 พบมาจากหลายกลุ่ม รวมทั้งกลุ่ม G23 แต่ไม่พบกลุ่ม G1 ในส่วนของจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการลัก ลอบนำเข้ายาบ้าจากพม่าทางทิศตะวันตกอีกด้านหนึ่งไม่พบกลุ่ม G23 ในจังหวัดกาญจนบุรี แต่พบในจังหวัดรอบข้าง เช่น จ.ราชบุรี และสมุทรสงคราม ซึ่งน่าจะมาจากตอนใน ส่วนในพื้นที่ภาค 8 และ ภาค 9 คดีรายใหญ่พบใน จ.นครศรีธรรมราช จ.สงขลา และ จ.นราธิวาส พบกลุ่ม G23 และกลุ่ม G1 ของกลางรายใหญ่ที่ถูกยึดได้ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2550 ส่วนใหญ่มาจากกลุ่ม G1 และกลุ่ม G23

โดยภาพรวมด้วยยาบ้าที่เข้ามาแพร่ระบาดอยู่ในประเทศขณะนี้ ผลการศึกษาข้อมูลจากการตรวจพิสูจน์ของสถานตรวจพิสูจน์ทั่วประเทศที่เข้าร่วมโครงการฯ ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2550 ส่วนใหญ่เป็นยาบ้าที่มาจากกลุ่ม G1 และกลุ่ม G23 โดยกลุ่ม G1 เป็นกลุ่มที่มีตัวยาบ้าเข้ามาแพร่ระบาดมากที่สุดมาตั้งแต่ก่อน ปี 2546 ปัจจุบันเริ่มพบยาบ้าจากกลุ่ม G23 เข้ามาแพร่ระบาดมากขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่กลางปี 2549 จนถึงปัจจุบันมีตัวยาเข้ามาแพร่ระบาดประมาณ 35 % ใกล้เคียงกับตัวยาบ้าที่มาจากกลุ่ม G1 ยาบ้า กลุ่ม G23 นี้เดิมเป็นกลุ่มเล็กๆ ปัจจุบันได้มีการพัฒนามาเป็นกลุ่มใหญ่ เมื่อนำตัวยาทั้ง 2 กลุ่มรวมด้วยกันจะมีตัวยาที่เข้ามาระบาด ในประเทศมากถึง 70 % อีก 30 % เป็นยาบ้าจากกลุ่มอื่นๆ อีกประมาณ 60 กลุ่ม ซึ่งน่าจะเป็นกลุ่มเล็กๆ และพบว่ายาบ้าที่มาจากกลุ่ม

G1 ส่วนใหญ่นำเข้ามาทางภาคเหนือของประเทศ ส่วนยาบ้าที่มาจากกลุ่ม G23 แหล่งผลิตยังคงอยู่ทางประเทศพม่าแล้วส่งผ่านไปทางประเทศลาวและประเทศกัมพูชา ยาบ้าที่มีคุณภาพต่ำมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นแหล่งผลิตหัวเชื้อเมทแอมเฟตามีนยังคงเป็นสองแหล่งเดิม โดยเฉพาะแหล่ง X2 พบว่าถูกนำไปใช้ผสมในยาบ้าจากกลุ่มต่างๆ มากขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การนำเสนอผลงานวิจัยเรื่อง “ข้อมูลเกี่ยวกับยาบ้าที่ตรวจจับได้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี 2550” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาวิจัยตามลำดับ 3 ประการดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
 - 2.1 แหล่งการแพร่ระบาดของยาบ้า
 - 2.2 ลักษณะทางกายภาพของยาบ้า
 - 2.3 องค์ประกอบของยาบ้า
 - 2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
3. ข้อเสนอแนะ
 - 3.1 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้
 - 3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพื้นที่การค้าการแพร่ระบาด ลักษณะทางกายภาพองค์ประกอบทางเคมี ของยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีระหว่างเดือนมกราคม 2550 ถึงเดือนมิถุนายน 2550 โดยตัวแปรที่ศึกษาคือการวิเคราะห์สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาบ้าในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากข้อมูลลักษณะองค์ประกอบทางกายภาพ และองค์ประกอบทางเคมีของยาบ้าที่เข้ามาแพร่ระบาดในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากเอกสารผลการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดให้โทษจากสถาบันวิชาการและตรวจพิสูจน์ยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สถิติการจับกุมของตำรวจภูธรจังหวัด สุราษฎร์ธานี ระหว่างเดือนมกราคม 2550 ถึง เดือนมิถุนายน 2550 รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ส่วนคือ การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ที่มีบทความและข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ยาเสพติด ในพื้นที่

ทั่วประเทศและพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เอกสารวิชาการ การค้นคว้าแบบอิสระ บทความ วิทยานิพนธ์ ระเบียบคำสั่งที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐ ที่มีการจัดเก็บและรวบรวมไว้ และการเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญทางด้านยาเสพติด กระจายไปตามสถานที่ทำงาน 7 แห่ง รวมทั้งสิ้นจำนวน 25 นาย

การศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล โดยยึดวัตถุประสงค์ในการศึกษาเป็นหลักและใช้สถานการณ์ยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นกรณีศึกษา การวิจัยได้วิเคราะห์สถานการณ์ยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยจำกัดอยู่ในขอบเขตด้านแหล่งการแพร่ระบาด ลักษณะและ องค์ประกอบของยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ให้มีความชัดเจนต่อเนื่องเป็นระบบ ผู้ศึกษาได้นำเอาข้อมูลที่ศึกษาจากเอกสาร มาผนวกกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เพื่อให้เห็นแนวโน้มของความคิดเห็นจากผู้ให้สัมภาษณ์ แล้วจึงนำเอาความคิดเห็นประกอบในแต่ละหัวข้อคำถามมาประมวลรวมเป็นผลการศึกษาในภายหลัง เพื่อหาความสัมพันธ์และสรุปผลสถานการณ์ยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งจากผลการวิจัยสามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์พื้นที่การค้าและการแพร่ระบาดของยาบ้าในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า การค้าและการแพร่ระบาดของยาบ้าในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พื้นที่การค้าและการแพร่ระบาดเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติการจับกุมในห้วงที่ทำการศึกษาคือ เดือนมกราคม 2550 ถึง มิถุนายน 2550 ระดับความรุนแรงของการค้าและแพร่ระบาดในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีจำแนกรายอำเภอ โดยอำเภอที่มีสถิติจับกุมสูง 5 ลำดับแรก ได้แก่ อ.เกาะสมุย 241 คดี อ.เมือง 204 คดี อ.เกาะพะงัน 140 คดี อ.บ้านนาสาร 82 คดี และ อ.กาญจนดิษฐ์ 63 คดี โดยพบว่าพื้นที่ มีผลต่อชนิดของยาเสพติดที่มีการค้าและแพร่ระบาด เช่นในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างอำเภอเกาะสมุย อำเภอเกาะพะงัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ว่าในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจะมีการค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติดสูง แต่จะแตกต่างกันในเรื่องของชนิดยาเสพติดที่มีการค้าและการแพร่ระบาดระหว่างพื้นที่ท่องเที่ยว และพื้นที่ปกติ เช่น อำเภอเมือง อำเภอพุนพิน เพราะว่าหากพิจารณาจากสถิติการจับกุมและพบว่าในแหล่งท่องเที่ยว อย่างอำเภอเกาะสมุย มีจำนวน 241 คดี แต่ในจำนวนนี้เป็นคดีเกี่ยวกับกัญชาแห้งซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่นักท่องเที่ยวจำนวน 73 คดี หรืออำเภอเกาะพะงัน จำนวนคดีทั้งหมด 140 คดี แต่เป็นคดีที่เกี่ยวกับยาบ้าจำนวน 5 คดี หรือในพื้นที่อำเภอเมือง มีจำนวนคดี 204 คดี เป็นคดียาบ้าจำนวน 98 คดี กัญชาแห้ง 20 คดี อำเภอพุนพินมีจำนวน 61 คดี เป็นคดียาบ้า 28 คดี อำเภอบ้านนาสารมีจำนวน 61 คดี เป็นคดียาบ้า 47 คดี ซึ่งจำนวนคดีบางครั้งไม่สามารถวัดความรุนแรง

ของการเป็นพื้นที่การค้าและการแพร่ระบาดของยาบ้าได้ แต่ต้องจำแนกจำนวนคดีตามชนิดของยาเสพติดที่พบการค้าและการแพร่ระบาด จึงสามารถระบุว่าพื้นที่ที่มีการค้าและการแพร่ระบาดพื้นที่ใดมีความรุนแรง ฉะนั้นสภาพพื้นที่แต่ละแห่งมีผลต่อชนิดของตัวยาที่มีการค้าและแพร่ระบาด ดังนั้นหากวัดความรุนแรงของการค้าและการแพร่ระบาดของยาบ้าในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีแล้ว พบว่าพื้นที่ที่มีความรุนแรงของการค้าและแพร่ระบาด 5 อันดับแรก คือ อำเภอเกาะสมุย อำเภอเมือง อำเภอบ้านาสาร อำเภอพุนพิน และอำเภอพระแสง ตามลำดับ ซึ่งในช่วงเดือนมกราคม 2550 – มิถุนายน 2550 มีการจับกุมยาบ้าในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีปริมาณมากที่สุดถึง 28,488 เม็ด และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค 8 ที่กล่าวถึงการค้าและการแพร่ระบาดของยาบ้าในพื้นที่ 5 อำเภอหลักที่ต้องเฝ้าระวังในเรื่องการค้าและการแพร่ระบาดในยาบ้าเป็นกรณีพิเศษ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะทางกายภาพของยาบ้าในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ลักษณะทางกายภาพของยาบ้าที่มีการค้าและการแพร่ระบาดในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความสัมพันธ์กับภาพรวมการค้าและแพร่ระบาดของยาบ้าทั้งประเทศในช่วง เดือนมกราคม 2550 ถึง มิถุนายน 2550 มีลักษณะของเม็ดยา สี กลุ่มหัวดอก สัญลักษณ์บนเม็ดยา โดยยาบ้าที่เข้ามาแพร่ระบาดในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นยาเม็ดกลมแบนขนาดเล็ก เกือบทั้งหมดมีลักษณะตราประทับ WY เป็นรอยลึกที่ด้านหนึ่งของเม็ดยา อีกด้านหนึ่งเป็นผิวเรียบ สีที่พบในพื้นที่มีสีแดง สีส้ม สีแดงอิฐ สีเขียว แต่โดยมากจะเป็นสีส้มด้วยเหตุที่ว่ายาบ้าสีส้มยังเป็นที่ต้องการของผู้เสพมากที่สุดเห็นได้จากการทดลองตลาดยาบ้าสีอื่น ที่ไม่ได้รับความนิยมจากผู้เสพและยาบ้าสีเขียวที่เจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดกล่าวไว้ว่า มีคุณภาพดีที่สุดในขณะนี้ มีฤทธิ์รุนแรงกว่ายาบ้าสีอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีไว้สำหรับกั้นคอก คือ 1 คอกมี 200 เม็ด มีสีเขียวจำนวน 2 เม็ด สำนักงาน ป.ป.ส. (2550) ภาพรวมแล้วรูปแบบตราประทับบนเม็ดยาไม่มีผลต่อผู้เส่มากกว่าสีของเม็ดยาที่ผู้เสพจะยึดสีเริ่มแรกของเม็ดยาคือสีส้ม (สายสืบ ตำรวจปราบปรามยาเสพติด) ส่วนขนาดเม็ดยามีเส้นผ่าศูนย์กลางส่วนใหญ่ยังอยู่ในช่วง 5-8 มิลลิเมตร ส่วนของขนาดความหนาของเม็ดยาอยู่ในช่วงประมาณ 3.1-4.0 มิลลิเมตร น้ำหนักของเม็ดยาอยู่ระหว่าง 90-100 มิลลิกรัม แล้วแต่ชนิดของเครื่องอัดเม็ดยา เช่น เครื่องอัดเม็ดแบบโรตารี เครื่องอัดเม็ดด้วยมือ ทำให้ลักษณะทางกายภาพที่เห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงาน ป.ป.ส. (2550) ที่กล่าวว่า ภาพรวมของการแพร่ระบาดของทั้งประเทศ เช่น ลักษณะทางกายภาพ สีที่พบ และรูปแบบตราประทับ รวมทั้งลักษณะการแบ่งบรรจุยังเป็นรูปแบบเดิมไม่เปลี่ยนแปลง คือ บรรจุในซองพลาสติก

สีฟ้า แบบมีซิปปิด-เปิด ขนาด 3x5 ซม.ชองละประมาณ 200 เม็ด มัดละ 2,000 เม็ด นอกจากนี้ใน ส่วนของกลุ่มหัวตอก เช่น กลุ่ม G1 หรือ G23 ที่เข้ามาแพร่ระบาดในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีก็มา จากการแบ่งโศกิต ตามลักษณะทางกายภาพ และองค์ประกอบทางเคมี เพื่อจัดกลุ่มให้สะดวกใน การเป็นตัวแทนของกลุ่ม แต่ไม่มีผลต่อความต้องการเสฟของผู้เสฟเพราะสามารถทดแทนกันได้ และจากลักษณะทางกายภาพนี้เองทำให้ทราบถึงแหล่งมาของยาบ้าที่เข้ามาค้าและแพร่ระบาดใน พื้นที่ ว่าผลิตโดยใคร กลุ่มใด เช่น คุณสมบัติเฉพาะของกลุ่ม G23 ซึ่งมีลักษณะตัวอักษร WY ตัวอักษร Y มีหางยาวตรงสูง ตัวเม็ดยามี 2 สี คือสีส้ม และสีเขียว มีปริมาณความเข้มข้นของเมทแอมเฟตามีนน้อยลงผลิตโดยกลุ่มว่าที่เมืองปางซาง ซึ่งลำเลียงผ่านทางเชียงตุง มายังอำเภอท่า จี่เหล็ก เข้าไทยทาง อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย หรือคุณสมบัติเฉพาะของกลุ่ม G1 ซึ่งมี ลักษณะตัวอักษร WY ตัวอักษร Y มีหางยาวตรงตัวเม็ดยามี 2 สี คือสีส้ม และสีเขียว มีปริมาณ ความเข้มข้นของเมทแอมเฟตามีนสูงผลิตโดยกลุ่มว่าซึ่งลำเลียงผ่านปางซาง มาทางตะวันตก เข้า ไทยทาง จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก เป็นต้น

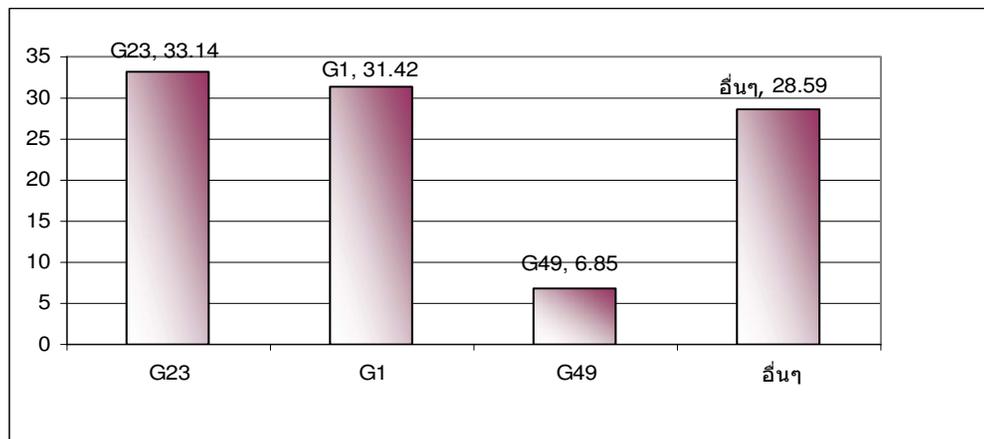
3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบทางเคมีของยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัด สุราษฎร์ธานี พบว่า ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางเคมีของยาบ้าที่มีการค้าและการแพร่ ระบาดในจังหวัด สุราษฎร์ธานี มีความสัมพันธ์เช่นเดียวกันกับภาพรวมการค้าและแพร่ระบาด ของยาบ้าทั้งประเทศในช่วง เดือนมกราคม 2550 ถึง เดือนมิถุนายน 2550 กล่าวคือ จากผลการ ตรวจพิสูจน์ยาบ้าที่พบในประเทศไทยเกือบทั้งหมดมีส่วนผสมของเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ ผสมอยู่ประมาณร้อยละ 20-30 คาเฟอีนประมาณร้อยละ 60-70 ส่วนที่เหลือเป็น แป้ง หรือสีผสม อาหาร อาจมีส่วนผสมของวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอยู่บ้างเล็กน้อย (สำนักงาน ป.ป.ส) ซึ่ง สอดคล้องกับองค์ประกอบทางเคมีของยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ส่วนใหญ่จะมี ส่วนผสมของเมทแอมเฟตามีนเป็นหลักโดยมีปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนในครั้งปี แรกของปี 2550พบว่าความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนในเม็ดยาบ้าส่วนใหญ่อยู่ระหว่างร้อยละ 15-30 ซึ่งถือว่ายังเป็นยาบ้าที่มีคุณภาพอยู่ในระดับดี แต่มีแนวโน้มว่าความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟ ตามีนจะลดลงโดยเหลือเพียงร้อยละ 5 -20 ในอนาคตเพราะมีผลต่อต้นทุนการผลิตเนื่องจากหา กลดความบริสุทธิ์ลงจะทำให้สามารถผลิตยาบ้าได้จำนวนเม็ดมากขึ้น แสดงว่ายาบ้าในอนาคตจะมี คุณภาพต่ำลงกว่าเดิม และในส่วนของปริมาณความบริสุทธิ์ของคาเฟอีนในครั้งปีแรกของปี 2550 ในเม็ดยาบ้าส่วนใหญ่อยู่ระหว่างร้อยละ 60 – 70 ที่เหลือเป็นแป้ง สีผสมอาหาร ในความเห็นของ ผู้วิจัยคิดว่าหากยาบ้ามีส่วนผสมของเมทแอมเฟตามีนลดลงจะทำให้การออกฤทธิ์ในตัวยาลดลง อาจส่งผลให้ผู้เสฟมีความต้องการจำนวนเม็ดยาเพิ่มสูงขึ้นนั่นหมายถึง ปริมาณยาเสฟติดที่เข้ามาใน

พื้นที่จะเพิ่มขึ้น ตามหลัก SUPPLY และ DEMAND องค์ประกอบทางเคมีมีผลต่อการขยายตลาดของยาบ้านั้นคือ หากส่วนผสมในเม็ดยาลดหรือเพิ่มในส่วนไหนผู้เสพที่เสพประจำจะรู้ถึงรสชาติที่เปลี่ยนไป เช่นยาบ้ารูปตัว M ไม่ติดตลาดเนื่องจากไม่มีคุณภาพเพราะมีส่วนผสมของเมทแอมเฟตามีนน้อย แต่มีปริมาณคาเฟอีนมาก นอกจากนี้องค์ประกอบทางเคมีของเม็ดยายังมีประโยชน์ในแง่ที่ว่าสามารถบอกแหล่งที่มาว่ามาจากไหน กลุ่มใด มีกี่สูตร มีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างในแต่ละส่วนผสม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการจำแนกองค์ประกอบจากผลการตรวจพิสูจน์ และป้องกันการนำเข้าสู่ส่วนผสมในการผลิต

2. อภิปรายผล

2.1 แหล่งการแพร่ระบาดของยาบ้า

ในห้วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม 2550 –มิถุนายน 2550 ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีกลุ่มยาเสพติดที่เข้ามาแพร่ระบาดในพื้นที่ส่วนใหญ่ จากข้อมูลสถาบันตรวจพิสูจน์ยาเสพติดสำนักงาน ป.ป.ส. มีกลุ่ม G23 ร้อยละ 33.14 กลุ่ม G1 ร้อยละ 31.42 และกลุ่มอื่นๆ เช่น กลุ่ม G49 G2 G5 และ G66 คิดเป็นร้อยละ 28.59 เป็นต้น

แผนภูมิที่ 11 สัดส่วนยาบ้าที่เข้ามาแพร่ระบาดในพื้นที่

จากแผนภูมิที่ 11 ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการแพร่ระบาดยาบ้าในกลุ่ม G 23 ร้อยละ 33.14 กลุ่ม G1 ร้อยละ 31.42 และกลุ่มอื่นๆ เช่น กลุ่ม G49 G2 G5 และ G66 คิดเป็นร้อยละ 28.59 ตามลำดับ

การกระจายตัวของยาบ้ากลุ่มต่างๆที่สำคัญ

จากการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างของกลางยาบ้า พบว่าในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2550 มีกลุ่มยาบ้าเข้ามาระบาดในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มากกว่า 10 กลุ่มด้วยกัน มีสัดส่วนการแพร่ระบาดแตกต่างกันไป ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 สัดส่วนการแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่มต่าง ๆ ในครึ่งปี 2550

แสดงสัดส่วนการกระจายตัวของกลุ่ม ม.ค.-มิ.ย 50		
ลำดับที่	กลุ่มยาบ้า (G)	% การแพร่ระบาด
1	 G23	33.14
2	 G1	31.42
3	 G5	5.76
4	 G49	0.05
5	 G2	4.14

จากตารางที่ 7 ยาบ้ากลุ่ม G23 เข้ามาระบาดในจังหวัดมากที่สุดถึง 34.14 % รองลงมา เป็นยาบ้ากลุ่ม G1 มีสัดส่วนประมาณ 31.42 % ส่วนกลุ่มอื่นๆ นั้น มีสัดส่วนการแพร่ระบาดใน ปริมาณที่ต่ำกว่า 10 % แสดงว่าในขณะนี้ มีเพียง 2 กลุ่ม ที่มีการผลิตค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มเล็กๆ ลด น้อยลง ที่มีแนวโน้มว่าจะแพร่ระบาดเพิ่มขึ้น คือ กลุ่ม G1

การแพร่ระบาดของยาบ้ากลุ่ม G23 และ G 1

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่ายาบ้ากลุ่ม G23 เข้ามาระบาดในจังหวัด สุราษฎร์ธานีมากที่สุดถึง 34.14 % รองลงมาเป็นยาบ้ากลุ่ม G1 มีสัดส่วนประมาณ 31.42 % ส่วน กลุ่มอื่นๆ นั้น มีสัดส่วนการแพร่ระบาดในปริมาณที่ต่ำกว่า 10 % แสดงว่าในขณะนี้ มีเพียง 2 กลุ่ม ที่มีการผลิตค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มเล็กๆ ลดน้อยลง ที่มีแนวโน้มว่าจะแพร่ระบาดเพิ่มขึ้น คือ กลุ่ม G1 ส่วนที่เหลืออีกประมาณ 34% มาจากกลุ่มเล็กๆ อีกประมาณ 10 กว่ากลุ่ม ยาบ้า ที่มาจากทั้งสอง

กลุ่มนั้น ตัวเม็ดยาของแต่ละกลุ่ม จะมาจากแหล่งเดียวกัน หรือหลายแหล่งนั้น ยังไม่มีข้อมูลที่เพียงพอที่จะบ่งชี้ได้ แต่มีข้อสันนิษฐานว่ายาบ้ากลุ่มเดียวกันน่าจะมีแหล่งผสมก่อนทำเป็นเม็ดยาจากแหล่งเดียวกัน ส่วนแหล่งที่ทำเป็นเม็ดยาบ้าอาจมีหลายแหล่ง แต่หัวตอกที่นำมาใช้น่าจะมาจากแหล่งทำหัวตอกเดียวกัน จึงมีตัวอักษรที่เหมือนกันในแต่ละกลุ่ม โดยการพิจารณาจากคุณสมบัติของทั้ง 2 กลุ่ม ดังแสดงในภาพที่ 15 และ ภาพที่ 16

กลุ่ม G23

คุณสมบัติเฉพาะ

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

ทางกายภาพ

1. ลักษณะตัวอักษร WY โดยตัว Y ที่มีหางยาวตรง สูงกว่าตัว W
2. ตัวอักษร R มี 3 แบบ
3. เม็ดยามีลักษณะเรียวยาว

ทางเคมี

1. สัดส่วนผสมประกอบด้วย
 - เมทแอมเฟตามีน 15 - 30 %
 - กาเฟอีน 50 - 65%
2. หัวเชื่อมมาจากหลายแหล่งคือ X2, X3, X4 และ X12 (ปี 2550)

ภาพที่ 15 คุณสมบัติเฉพาะของยาบ้ากลุ่ม G23

จากภาพที่ 15 คุณสมบัติเฉพาะของกลุ่ม G23 ซึ่งมีลักษณะตัวอักษร WY ตัวอักษร Y มีหางยาวตรงสูง ตัวเม็ดยามี 2 สี คือสีส้ม และสีเขียว มีปริมาณความเข้มข้นของเมทแอมเฟตามีนน้อยลง หัวเชื่อมมาจาก X2 X3 X4 โดยพบว่าในปี 2550 ยาบ้ากลุ่ม G23 ผลิตโดยกลุ่มว้าที่เมืองปางซาง ซึ่งลำเลียงผ่านทางเชียงตุง มายังอำเภอท่าลี่เหล็ก เข้าไทยทาง อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย แล้วลำเลียงโดยผู้ค้ารายใหญ่ หรือรายย่อยผ่านเส้นทางหลักพักยาที่กรุงเทพฯ แล้วกระจายต่อมายังภาคใต้

กลุ่ม G 1

คุณสมบัติเฉพาะ

ทางกายภาพ	ทางเคมี
<ol style="list-style-type: none"> 1. ลักษณะตัวอักษร เป็น WY โดยมีตัวอักษร Y ที่มีหางยาวตรง 2. ตัวเม็ดยามี 2 สี คือสีส้มและ สีเขียว 3. เม็ดยามีลักษณะเรียวยาว 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สัดส่วนผสมประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - เมทแอมเฟตามีน 20-30 % - กาเฟอีน 60-65% 2. หัวเชื่อมมาจาก 2 แหล่งคือ X2 และ X3 (ปี 2550)

ภาพที่ 16 คุณสมบัติเฉพาะของยาบ้ากลุ่ม G1

จากภาพที่ 16 คุณสมบัติเฉพาะของกลุ่ม G1 ซึ่งมีลักษณะตัวอักษร WY ตัวอักษร Y มีหางยาวตรงตัวเม็ดยามี 2 สี คือสีส้ม และสีเขียว มีปริมาณความเข้มข้นของเมทแอมเฟตามีนสูง หัวเชื่อมมาจาก X2 และ X3 โดยพบว่าในปี 2550 ยาบ้ากลุ่ม G1 ผลิตโดยกลุ่มว่าซึ่งลำเลียงผ่านปาง ชาง มาทางตะวันตก เข้าไทยทาง จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก แล้วลำเลียงโดยผู้ค้ารายใหญ่ หรือ รายย่อยกระจายต่อมายังภาคใต้

ในภาพรวมจังหวัดสุราษฎร์ธานียังคงมีปัญหาค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดรวมทั้งเป็นเส้นทางผ่านเพื่อลำเลียงยาเสพติดจำหน่ายในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง มีการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดที่สำคัญ 3 ชนิด คือ การค้ายาบ้า กัญชาแห้ง ไอซ์ และเฮโรอีน แต่ที่เป็นปัญหาหนักที่สุดคือ ยาบ้า ซึ่งแพร่ระบาดอยู่ใน อ.เกาะสมุย อ.เมือง อ.เกาะพะงัน อ.บ้านนาสาร และ อ.กาญจนดิษฐ์ ในกลุ่มสถานบันเทิง สถานศึกษา กลุ่มเยาวชน แรงงาน โดยยาบ้าที่แพร่ระบาดอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีห้วงเดือน มกราคม 2550 ถึง เดือนมิถุนายน 2550 ผลการศึกษาข้อมูลจากการตรวจพิสูจน์ของสถานตรวจพิสูจน์ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2550 ส่วนใหญ่เป็นยาบ้ากลุ่ม G23 เข้ามาระบาดในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมากที่สุดถึง 34.14 % คุณสมบัติเฉพาะของกลุ่ม G23 ซึ่งมีลักษณะตัวอักษร WY ตัวอักษร Y มีหางยาวตรงสูง ตัวเม็ดยามี 2 สี คือสีส้ม และสีเขียว ความเข้มข้นของสีแตกต่างกัน มีปริมาณความเข้มข้นของเมทแอมเฟตามีนร้อยละ 15-30 หัวเชื่อมมาจาก X2 X3 X4 พบว่าในปี 2550 ยาบ้ากลุ่ม

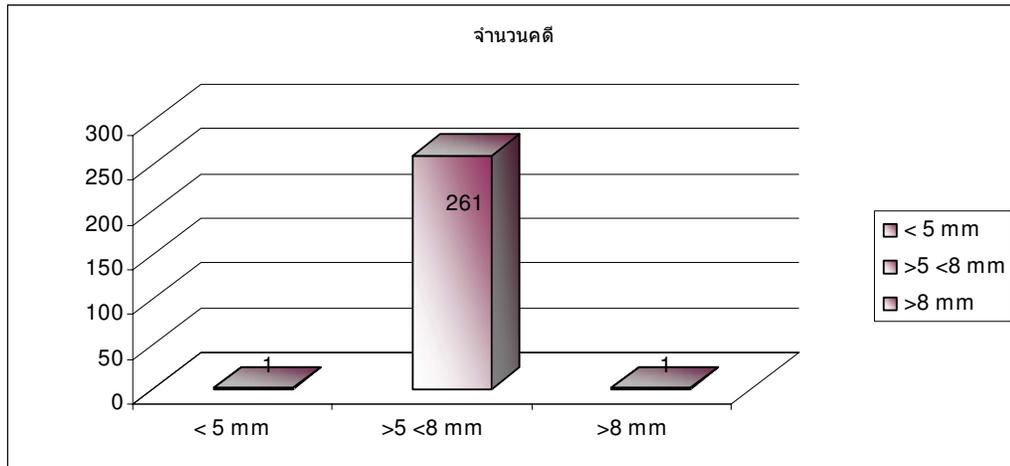
G23 ผลิตโดยกลุ่มว่าที่เมืองปางซาง ซึ่งลำเลียงผ่านทางเชียงตุง มายังอำเภอท่าขี้เหล็ก เข้าไทยทาง อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย แล้วลำเลียงโดยผู้ค้ารายใหญ่ หรือรายย่อยผ่านเส้นทางหลักพักยาที่ กรุงเทพฯ แล้วกระจายต่อมายังภาคใต้จังหวัดสุราษฎร์ธานี รองลงมาเป็นยาบ้ากลุ่ม G1 มีสัดส่วน ประมาณ 31.42 % คุณสมบัติเฉพาะของกลุ่ม G1 ซึ่งมีลักษณะตัวอักษร WY ตัวอักษร Y มีหาง ยาวตรงตัวเมื่อยามี 2 สี คือสีส้ม และสีเขียว มีปริมาณความเข้มข้นของเมทแอมเฟตามีนร้อยละ 20-30 หัวซ็อมมาจาก X2 และ X3 พบว่าในปี 2550 ยาบ้ากลุ่ม G1 ผลิตโดยกลุ่มว่าที่ซึ่งลำเลียงผ่าน ปางซาง มาทางตะวันตก เข้าไทยทาง จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก แล้วลำเลียงโดยผู้ค้ารายใหญ่ รายย่อยกระจายต่อมายังภาคใต้จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนกลุ่มอื่นๆ นั้น มีสัดส่วนการแพร่ระบาด ในปริมาณที่ต่ำกว่า 10 % แสดงว่าในขณะนี้ มีเพียง 2 กลุ่มที่มีการผลิตมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ข้อมูลการแพร่ระบาดของทั้งประเทศที่มาจากกลุ่ม G1 และกลุ่ม G23 โดยกลุ่ม G1 เป็นกลุ่มที่มีตัว ยาบ้าเข้ามาแพร่ระบาดมากที่สุดมาตั้งแต่ก่อน ปี 2546 ปัจจุบันเริ่มพบยาบ้าจากกลุ่ม G23 เข้ามาแพร่ ระบาดมากขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่กลางปี 2549 จนถึงครึ่งปีแรกของปี 2550 ในส่วนของขนาด เส้นผ่าศูนย์กลางของเม็ดยาบ้าซึ่งจากข้อมูลตรวจพิสูจน์ พบว่าขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเม็ดยาบ้า ในพื้นที่จังหวัด สุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่ยังอยู่ในช่วง 5-8 มิลลิเมตร ส่วนของขนาดความหนาของ เม็ดยาบ้าอยู่ในช่วงประมาณ 3.1-4.0 มิลลิเมตร ซึ่งถือว่ายังไม่เปลี่ยนแปลง นอกจากนี้น้ำหนัก ของเม็ดยาบ้าประมาณร้อยละ 53.99 อยู่ในช่วง ระหว่าง 90 -100 มิลลิกรัม ซึ่งสอดคล้องกับ การค้าและการแพร่ระบาดในภาพรวมของทั้งประเทศ

2.2 ลักษณะทางกายภาพของยาบ้า

ยาบ้าที่เข้ามาแพร่ระบาดในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นยาเม็ด กลมแบนขนาดเล็ก เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 6-8 มิลลิเมตร ความหนาประมาณ 3 มิลลิเมตร น้ำหนักเม็ดยาประมาณ 80-100 มิลลิกรัม มีสีต่างๆ กัน เช่น สีส้ม สีน้ำตาล สีชมพู และสีเขียว เป็นต้น มีเครื่องหมายการค้า เป็นสัญลักษณ์หลายแบบ เช่น WY, R ซึ่งสัญลักษณ์เหล่านี้อาจปรากฏบน เม็ดยาด้านใดด้านหนึ่งหรือทั้งสองด้าน หรืออาจเป็นเม็ดเรียบทั้งสองด้าน แล้วแต่ชนิดของเครื่อง อัดเม็ดยา เช่น เครื่องอัดเม็ดแบบ โรตารี เครื่องอัดเม็ดด้วยมือ ทำให้ลักษณะทางกายภาพที่เห็น แตกต่างกันไป

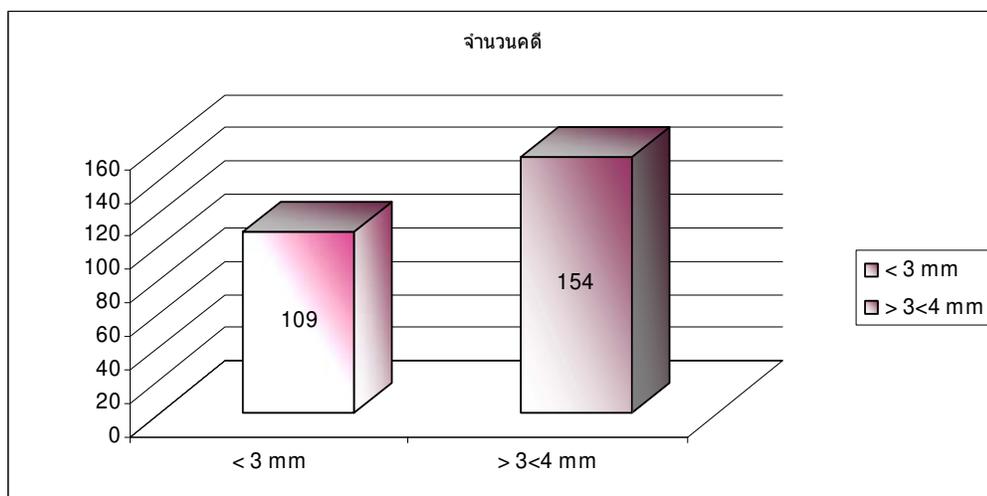
ขนาดของเม็ดยา

ขึ้นอยู่กับขนาดของเครื่องอัดเม็ดยา ยาบ้าที่ผลิตจากเครื่องอัดเดียวกัน จะมีเส้นผ่าน ศูนย์กลาง ความหนาและน้ำหนักเท่ากัน

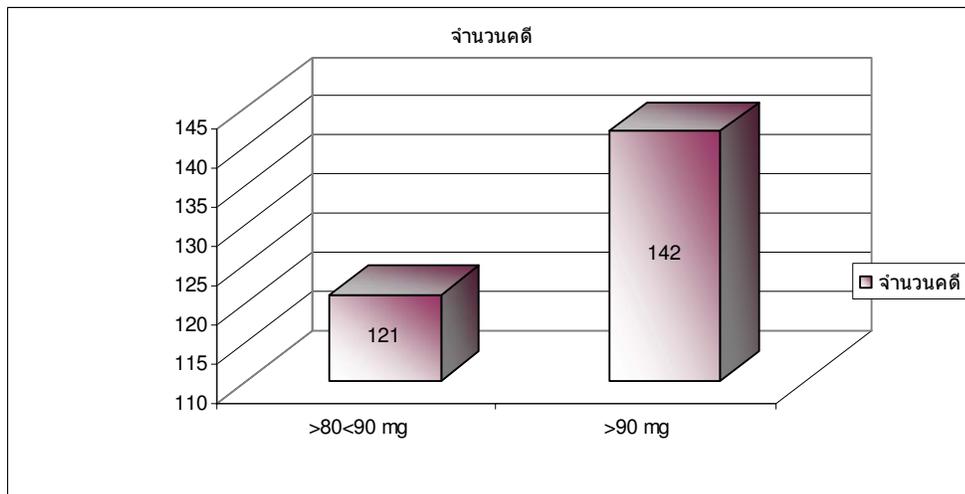
แผนภูมิที่ 12 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเม็ดข้าว

จากแผนภูมิที่ 12 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเม็ดข้าวซึ่งจากข้อมูลตรวจพิสูจน์จำนวน 263 คดี บ่งบอกว่าขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเม็ดข้าวในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่พบส่วนใหญ่ ร้อยละ 98.12 ยังอยู่ในช่วง 5-8 มิลลิเมตร

แผนภูมิที่ 13 ขนาดความหนาของเม็ดข้าว

จากแผนภูมิที่ 13 ขนาดความหนาของเม็ดข้าวซึ่งข้อมูลตรวจพิสูจน์จำนวน 263 คดี ขนาดความหนาของเม็ดข้าวในจังหวัดสุราษฎร์ธานีร้อยละ 58.55 อยู่ในช่วงประมาณ 3.1-4.0 มิลลิเมตร ร้อยละ 41.45 อยู่ในช่วง 2.4 -3.0 มิลลิเมตร ซึ่งถือว่ายังไม่เปลี่ยนแปลง

แผนภูมิที่ 14 น้ำหนักของเม็ดยาบ้า

จากแผนภูมิที่ 14 น้ำหนักของเม็ดยาบ้าซึ่งน้ำหนักของเม็ดยาบ้าประมาณร้อยละ 53.99 อยู่ในช่วง ระหว่าง 90 -100 มิลลิกรัม น้ำหนักรองลงมาร้อยละ 46.01 อยู่ในช่วง ระหว่าง 80 - 90 มิลลิกรัม

จากภาพรวมยาบ้าที่แพร่ระบาดในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2550 ส่วนใหญ่ยังมีขนาด และ น้ำหนักไม่ต่างจากยาบ้าในช่วงหลายปี ที่ผ่านมา มีค่าโดยเฉลี่ยดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยขนาดและน้ำหนักของเม็ดยาบ้าห้วงเดือน ม.ค. 50-มิ.ย. 50

ยาบ้า	น้ำหนัก มก.	เส้นผ่าศูนย์กลาง ม.ม.	ความหนา ม.ม.
2550	80-100	5.5-6.5	3-3.5

จากตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยขนาดและน้ำหนักของเม็ดยาบ้าครึ่งปีแรกของปี 2550 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักของเม็ดยาอยู่ที่ 80-100 มิลลิกรัม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5.5-6.5 มิลลิเมตร ส่วน ความหนาอยู่ที่ 3-3.5 มิลลิเมตร

รูปแบบตราประทับ

จากการตรวจสอบรูปแบบตราประทับบนเม็ดยาบ้าในปี 2550 พบความแตกต่างของ ตราประทับ ที่เด่นชัดออกได้เป็น 2 แบบ ได้แก่ ตัวอักษร WY, โดยร้อยละ 99.69 เป็นตัวอักษร WY ร้อยละ 0.31 เป็นตัวอักษร R ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 สัดส่วนตราประทับบนเม็ดยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

รูปแบบตรา	ร้อยละที่พบ
WY 	99.69
R 	0.31

จากตารางที่ 9 รูปแบบตราประทับบนเม็ดยาบ้าที่พบในพื้นที่โดยร้อยละ 99.69 เป็นตัวอักษร WY ร้อยละ 0.31 เป็นตัวอักษร R

สีของยาบ้า

สีของยาบ้า จะบ่งบอกเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น แหล่งผลิต ความเข้มข้นของตัวยา สีที่พบบ่อยในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี มี 3 สีด้วยกัน ได้แก่

สีส้ม คือสีส่วนใหญ่ของยาบ้า แหล่งผลิตตามแนวชายแดนประเทศไทย หรือในประเทศไทยเอง ถือว่าเป็นสีมาตรฐานของยาบ้า และพบเป็นส่วนใหญ่ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สีเขียว สีเขียวเป็นยาบ้าชนิดพิเศษ จะมีตัวสารเสพติดแรงกว่ายาบ้าสีอื่น ๆ ถึง 5 เท่า จะใส่มาในถุง 1 ถุงจะมียาบ้าสีเขียวจำนวนเพียง 2 เม็ดเท่านั้น ผู้ผลิตทำขึ้นเพื่อบ่งบอกว่าใน 1 ถุงมีจำนวนยาเท่าใด หรืออีกอย่างหนึ่งคือเอาไว้กั้นคอก เพราะ 1 คอกเท่ากับ 200 เม็ด

สีน้ำตาล มีลักษณะสีเหมือนอิฐมอญ มีสารเสพติดค่อนข้างสูง

ถุงที่ใส่ยาบ้า

ถุงที่ใส่ยาบ้า ในพื้นที่มีทั้งลักษณะเหมือนซองยาสีน้ำตาล ซองพลาสติกสีขาวใส ถุงประเภทนี้จะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวหาซื้อไม่ได้ตามที่ท้องตลาดต้องผลิตหรือสั่งผลิตขึ้นมาเป็นกรณีพิเศษ เพราะมีขนาดเล็กกว่าถุงใส่ปกติทั่วไป

ยาบ้า 1 ถุง มี 200 เม็ด (ภาษานักค้ายาเรียกว่า 1 คอก) ยาบ้า 20 ถุงเรียกว่า 1 มัด (2000 เม็ด) จะมีลักษณะเป็นมัดพันด้วยกระดาษสีน้ำตาลแล้วห่อด้วยสก็อตเทปใสเพื่อป้องกันน้ำเข้า ยาบ้า 1 แถว มี 10 เม็ด นักค้ายาจะแพ็คใส่หลอดกาแฟพลาสติกเป็นแท่ง ๆ ละ 10 เม็ด ยาบ้า 1 ขามี 1 ส่วน 4 เม็ด หมายความว่า 1 เม็ดแบ่งเป็นสี่ส่วน

ภาพที่ 17 ยาบ้า 1 แถวมี 10 เม็ด ส่วนใหญ่ใช้หลอดกาแฟในการบรรจุ

ภาพที่ 18 ยาบ้า 1 ถุงหรือ 1 คอก มี 200 เม็ด

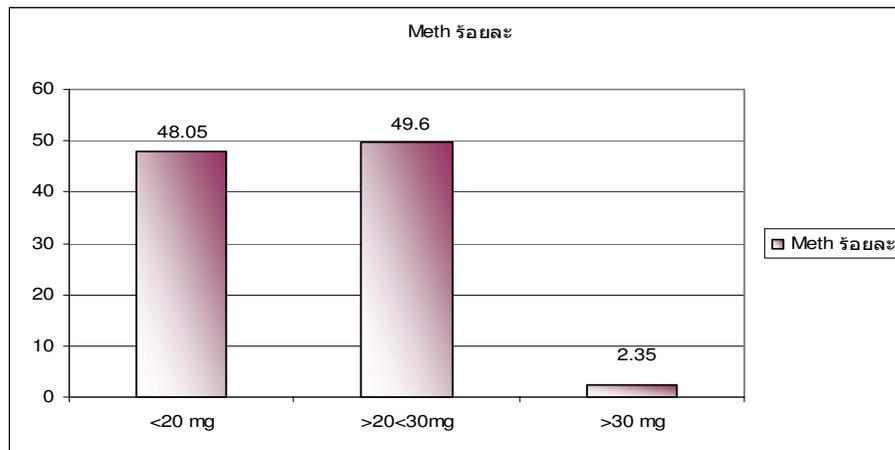
ภาพที่ 19 ยาบ้า 1 มัด มีจำนวน 2,000 เม็ด

2.3 องค์ประกอบของยาบ้า

ยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสารประกอบหลักในกลุ่มเมทแอมเฟตามีน (Amphetamine) ซึ่งเป็นสารที่ถูกสังเคราะห์ นอกจากนั้นจะเป็นคาเฟอีน แป้ง และที่ระบาคในจังหวัด สุราษฎร์ธานีขณะนี้ก็มีสารประกอบหลักเป็นเมทแอมเฟตามีน

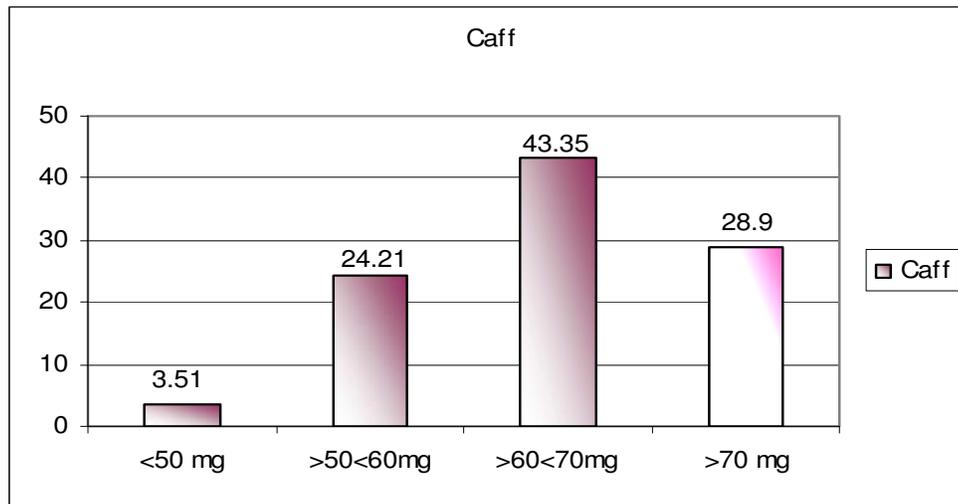
องค์ประกอบและส่วนผสม

จากข้อมูลตรวจพิสูจน์ในห้วงเดือนมกราคม 2550 –มิถุนายน 2550 ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนในเม็ดยาบ้าหนึ่งเม็ด ส่วนใหญ่ยังอยู่ในช่วง 20 -30 % รองลงมาอยู่ระหว่าง 10–20 % และ มากกว่า 30 % ร้อยละ 2.35

แผนภูมิที่ 15 ปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีน ปี 2550

จากแผนภูมิที่ 15 ปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนในครึ่งปีแรกของปี 2550 พบว่าความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนในเม็ดยาบ้าส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 20 -30 % ร้อยละ 49.6 รองลงมาอยู่ในช่วง 5 -20 % ร้อยละ 48.5 ซึ่งถือว่ายังเป็นยาบ้าที่มีคุณภาพอยู่ในระดับดี แต่มีแนวโน้มว่าความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนจะลดลงโดยเหลือเพียงร้อยละ 5 -20 แสดงว่าในอนาคตยาบ้าจะมีคุณภาพต่ำกว่าเดิม

แผนภูมิที่ 16 ปริมาณความบริสุทธิ์ของกาแฟอิน ปี 2550

จากแผนภูมิที่ 16 ปริมาณความบริสุทธิ์ของกาแฟอินในครึ่งปีแรกของปี 2550 ปริมาณความบริสุทธิ์ของกาแฟอิน ในเมล็ดกาแฟส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 60 – 70 % ร้อยละ 43.35 รองลงมาคือมากกว่า 70 % ร้อยละ 28.9

จากข้อมูลในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2550 ปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนส่วนใหญ่ที่พบในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานียังอยู่ในช่วง 20 – 30 % แต่มีแนวโน้มลดลง ในขณะเดียวกันปริมาณความบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนในเมล็ดกาแฟช่วงระหว่าง 5 – 20% มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น แสดงว่ายาบ้าที่มีคุณภาพต่ำมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

สารปนเปื้อน (Impurity Drug Profile)

การศึกษาสารปนเปื้อนที่พบในเมล็ดกาแฟในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีจากผลการตรวจพิสูจน์เมล็ดกาแฟพบว่าสารปนเปื้อนที่พบบ้างเล็กน้อย เช่น แป้ง สีผสมอาหาร เป็นต้น ยังไม่พบสารปนเปื้อนที่มีความแปลกใหม่ไปจากเดิมมากนัก

ความสัมพันธ์ระหว่าง หัวเชื้อกับตราประทับ

ในห้วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม 2550 – มิถุนายน 2550 ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีกลุ่มยาเสพติดที่เข้ามาแพร่ระบาดในพื้นที่ส่วนใหญ่ มีกลุ่ม G23 ร้อยละ 33.14 กลุ่ม G1 ร้อยละ 31.42 และกลุ่มอื่นๆ เช่น กลุ่ม G49 G2 G5 และ G66 คิดเป็นร้อยละ 28.59 ซึ่งสามารถบ่งชี้ได้ว่าส่วนประกอบสำคัญในเมล็ดกาแฟ คือ ตราประทับและหัวเชื้อเมทแอมเฟตามีนที่นำมาผสมในเมล็ดกาแฟ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหัวเชื้อเมทแอมเฟตามีนกับตราประทับบนเมล็ดกาแฟที่พบนั้นทำ

ให้ทราบว่าในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น สัดส่วนของ แหล่งผลิตหัวเชื้อ X2 เป็นแหล่งที่ยาบ้า กลุ่ม G23 นำมาใช้มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่ม G1 แต่มีแนวโน้มว่ากลุ่ม G1 จะมีการใช้แหล่งผลิตหัวเชื้อ X2 เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

ดังนั้นจากข้อมูลโดยประมาณ พอสรุปได้ว่า ยาบ้าปี 2550 พบว่ากลุ่ม G23 นำเอาหัวเชื้อเมทแอมเฟตามีนจากแหล่ง X2 ไปผสมในเม็ดยามากที่สุด รองลงมาคือแหล่ง X3 เช่นเดียวกับ ยาบ้ากลุ่ม G1 แต่ปริมาณการนำไปใช้น้อยกว่า G23

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

นอกจากการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพแล้วผู้ศึกษายังได้ทำการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการจัดทำแบบสัมภาษณ์ถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาบ้าในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดโดยตรง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ 10 หน่วยงานของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์

ลำดับ	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (นาย)
1	สถาบันวิชาการและตรวจพิสูจน์ยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	3
2	สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 8 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	5
3	กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	5
4	วิทยาการเขต 42 (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) สำนักนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจ	2
5	สถานีตำรวจภูธรพุนพิน กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	2
6	สถานีตำรวจภูธรเมือง กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	3
7	กองกำกับการ 6 (สุราษฎร์ธานี) กองบังคับการตำรวจน้ำ	5
	รวม	25

จากตารางที่ 10 กลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์ โดยจำแนกเป็นหน่วยงานออกเป็น 7 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 8 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กลุ่มที่ 2 กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติและกลุ่มที่ 3 กองกำกับการ ๖ กองบังคับการตำรวจน้ำ สุราษฎร์ธานี มีกลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 5 นาย เท่ากัน ลำดับต่อมา กลุ่มที่ 4 สถาบันวิชาการและตรวจพิสูจน์ยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีกลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนหน่วยงานละ 3 นาย ส่วนกลุ่มที่ 5, 6 และ 7 ได้แก่ วิทยาการเขต 44 (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) กองพิสูจน์หลักฐาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, สถานีตำรวจภูธรพุนพิน กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด สุราษฎร์ธานี กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 และสถานีตำรวจภูธรเมือง กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 มีกลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนหน่วยงานละ 5 นาย เท่ากัน

ผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

จากการสัมภาษณ์ประชากรกลุ่มตัวอย่างนี้ กำหนดได้จำนวน 25 นาย ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 8 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองกำกับการ ๖ กองบังคับการตำรวจน้ำ สุราษฎร์ธานี สถาบันวิชาการและตรวจพิสูจน์ยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด วิทยาการเขต 42 (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) กองพิสูจน์หลักฐาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถานีตำรวจภูธรพุนพิน กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด สุราษฎร์ธานี กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 และสถานีตำรวจภูธรเมือง กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 ซึ่งผลการสัมภาษณ์มีดังนี้

ลักษณะทางกายภาพของยาบ้า

1. ขนาดของเม็ดยา จากการสัมภาษณ์พบว่า ขนาดของเม็ดยาส่วนใหญ่มีขนาดดังนี้ กว้างประมาณ 5-6 mm หนา 5-7 mm หนัก 80 - 100 mg เม็ดกลมแบน ด้านหนึ่งมีตราประทับ อีกด้านหนึ่งเรียบ
2. รูปแบบตราประทับ รูปแบบตราประทับส่วนใหญ่เป็นแบบ WY, R,
3. สีของยาบ้า ยาบ้าส่วนใหญ่มีสีส้ม แดง น้ำตาล น้ำตาลแดง ชมพู เขียว ฟ้ำ
4. ถุงที่ใส่ยาบ้า ถุงที่พบว่าใช้ในการบรรจุใส่ยาบ้า ได้แก่ ถุงพลาสติกใสและถุงสีฟ้า คึ่งเปิดกวดปิดได้ ขนาดกว้างประมาณ 3x5 cm, 5x8 cm และหลอดกาแฟ

องค์ประกอบของยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. องค์ประกอบและส่วนผสมของยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วยเมทแอมเฟตามีนระหว่างร้อยละ 12 – 19 คาเฟอีนร้อยละ 60 – 80 สารแต่งกลิ่นและอื่น ๆ
2. สารปนเปื้อนของยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ แป้ง สีผสมอาหาร พาราเซตามอล สารหนู
3. ความสัมพันธ์ระหว่างหัวเชื้อกับตราประทับ หัวเชื้อและตราประทับมีความสัมพันธ์กันโดยแหล่งผลิตหัวเชื้อเกือบ 100 % จะอยู่นอกประเทศ ส่วนตราประทับ เช่น WY, R อาจจะมีที่มาจากต่างประเทศ ยาบ้ากลุ่ม G1 มีแหล่งที่มาจากหัวเชื้อ X2

แหล่งการแพร่ระบาดของยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. การกระจายตัวของยาบ้ากลุ่มต่างๆที่สำคัญ มีกลุ่ม G1 และ G 23
2. พื้นที่การแพร่ระบาดของยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอเกาะสมุย อำเภอเกาะพะงัน อำเภอพุนพิน อำเภอเวียงสระ อำเภอกีรีรัฐนิคม อำเภอกาญจนดิษฐ์และอำเภอเคียนซา

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ควรมีการนำข้อมูลพื้นที่อำเภอที่มีการค้าและการแพร่ระบาดในระดับรุนแรงในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ไปหามาตรการดำเนินการปราบปรามผู้ค้าและเฝ้าระวังผู้เสพอย่างจริงจัง และใช้ผลการวิจัยเป็นเครื่องมือในการดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายของหน่วยปฏิบัติ
2. ด้านการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ยาเสพติดทั้งภาพรวมของประเทศและจังหวัด สุราษฎร์ธานีควรนำผลการศึกษาไปใช้ในการวิเคราะห์แนวโน้มเพื่อการเฝ้าระวัง คนพื้นที่ และตัวยาพร้อมทั้งติดตามรูปแบบวิธีการใหม่ๆที่น่าสนใจ เช่น กรรมวิธีการผลิต การเปลี่ยนแปลงลักษณะทั้งทางเคมี และกายภาพ
3. ควรนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนา สู่การติดตามกลุ่มเครือข่ายการค้าตามลักษณะของยาที่เข้ามาแพร่ระบาดในพื้นที่เพื่อดำเนินการตัดวงจรการผลิตยาอย่างจริงจัง
4. ในด้านการพัฒนาควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้พัฒนาระบบการทำงาน ของเจ้าหน้าที่รัฐในการทำความรู้ ความเข้าใจกับรูปแบบพื้นที่การค้าการแพร่ระบาด ลักษณะต่างๆที่

ปรากฏบนเม็ดยา เพื่อสามารถรับมือกับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงของผู้ค้า และเพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาในพื้นที่ที่เป็นพื้นที่พิเศษ เช่น แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดที่ทำการศึกษาวิจัย
2. ควรนำข้อมูลที่ได้ไปต่อยอดเช่น ข้อมูลกลุ่มหัวตอก ควรมีการเชื่อมโยงกับกลุ่มเครือข่ายการค้าด้วย
3. การจัดเก็บข้อมูลน่าจะมีการจัดเก็บข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยตรง ซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่รัฐ
4. ควรส่งต่อข้อมูลที่ได้จากการตรวจพิสูจน์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาตินำไปวิเคราะห์เครือข่ายการค้าซึ่งอยู่นอกประเทศเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศ
5. ควรทำการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมในการจับกุมคดีรายสำคัญในต่างประเทศเพื่อวิเคราะห์แหล่งที่มาของยาเสพติดให้ชัดเจน

บรรณานุกรม

- กระทรวงสาธารณสุข กรมการแพทย์ กองประสานการปฏิบัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาและสารเสพติด. “นโยบายตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ 141/2541 และแนวทางสนองนโยบายกระทรวงสาธารณสุข สรุปเนื้อหาการประชุมสัมมนายุทธศาสตร์การป้องกันและบำบัดรักษาผู้ติดยาบ้า.” ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ตุลาคม 2542. (อัดสำเนา)
- จรรยา ลากสิริอนันต์กุล. “การพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นย่านชุมชนนักเรียนบ้านโป่ง ราชบุรี.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.
- จันนิกา ปารานูเวชและคณะ. “ลักษณะทางเคมีและกายภาพของยาบ้าในประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ชัชชัย แจ่มจันทร์. “การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชื่อมโยงสถานการณ์ยาบ้าในภาคเหนือตอนบน.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.
- ชัยโรจน์ คล้ายจินดา. “ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการปราบปรามผู้กระทำความผิดฐานผลิตและจำหน่ายแอมเฟตามีน (ยาบ้า): ศึกษาเฉพาะการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2546.
- ชาญวุฒิ วัชรพุกก์, พันตำรวจตรี. ยุทธศาสตร์การแก้ปัญหายาเสพติดเพื่อความมั่นคงของชาติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2544.
- เดลินิวส์, 7 สิงหาคม 2543.
- _____. 7 กันยายน 2543.
- _____. 9 กรกฎาคม 2544
- _____. 15 ตุลาคม 2544.
- ธีระพล บุญธรรม. “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย.” ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- นักศึกษาหลักสูตรปฏิบัติการจิตวิทยาฝ่ายอำนวยการ รุ่นที่ 87 คณะที่ 4. 2543. “เอกสารการศึกษาเฉพาะกรณีเรื่อง การแก้ปัญหายาบ้าในประเทศไทย,” เมษายน 2543. (อัดสำเนา)

- พรพิมล ตรีโชติและคณะ. “การศึกษาความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเสพติดในประเทศไทยลาว พม่า จีน กัมพูชาและเวียดนาม.” รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, เมษายน 2542. (อัคราเสนา)
- ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.). “เอกสารโครงการปฏิบัติการรวมพลัง ไทยเทิดไท้องค์ภูมิพล เณลินฉลอง 80 พรรษา.” กันยายน 2550. (อัคราเสนา)
- สวัสดิ์ ศรีเกษม, พันตำรวจตรี. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเสพยาบ้าของพนักงานขับรถบรรทุกที่ตรวจพบสารเสพติด (ยาบ้า) ในเขตอำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- สาโรจน์ ก้อนพรหม. “การป้องกันและการแก้ไขปัญหาการเสพยาบ้าในเขตตำรวจภูธรภาค 7.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546.
- สุกิด ลั่นซ้าย. “รายงานการวิจัยเรื่อง การลักลอบค้ายาเสพติดในประเทศไทย: สภาพปัญหาและการปราบปราม.” มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542. (อัคราเสนา)
- สุชาติ เลาวริพัตร. “แนวทางป้องกันและบำบัดรักษานักเรียนที่ติดยาบ้า ในคู่มือแนวทางการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการระบาดของยาบ้า ด้านการแพทย์และสาธารณสุข.” ชุมชมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, , มิถุนายน 2541. (อัคราเสนา)
- สุริยา รัตนกาญจนพันธ์. “การพัฒนารูปแบบการแก้ปัญหายาบ้าของผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2546.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. “รายงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ 2539.” สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ตุลาคม 2540. (อัคราเสนา)
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. “รายงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ 2545.” สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, กันยายน 2546. (อัคราเสนา)
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. “สรุปสถานการณ์ยาเสพติดประเทศไทย.” สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, กันยายน 2551. (อัคราเสนา)
- อรรถณ วิสุทธิมรรค. พฤติกรรมการบริโภคสารเสพติด. กรุงเทพมหานคร : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2541.

อุดมศักดิ์ เปลี่ยนขำ. “การดำเนินงานของศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด
มหาสารคาม เกี่ยวกับยาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนในกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษา.”
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
2540.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับยาบ้าที่ตรวจจับได้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในปี 2550

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพื้นที่การค้าและการแพร่ระบาดของลักษณะทางกายภาพและองค์ประกอบทางเคมีของยาบ้าที่พบในพื้นที่จังหวัด สุราษฎร์ธานี

2. แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์

ธานี

3. ข้อมูลที่ได้รับจากท่านผู้วิจัยจะถือเป็นความลับและจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ดังนั้น ข้อมูลดังกล่าวจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบ

สัมภาษณ์ชุดนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

.....

2. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งเป็น

.....

3. สถานที่ทำงานของท่านในปัจจุบัน

.....

ส่วนที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้ตามความเป็นจริงและตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ลักษณะทางกายภาพของยาบ้ามีลักษณะอย่างไรบ้าง

1.1 ขนาดของเม็ดยา

.....

.....

.....

.....

รูปแบบตราประทับ

.....

.....

.....

.....

สีของยาบ้ำ

.....
.....
.....
.....

ถุงที่ใส่ยาบ้ำ

.....
.....
.....
.....

2. องค์ประกอบของยาบ้ำในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีองค์ประกอบอะไรบ้าง

2.1 องค์ประกอบและส่วนผสม

.....
.....
.....

2.2 สารปนเปื้อน (Impurity Drug Profile)

.....
.....
.....
.....

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหัวเชื้อกับตราประทับ

.....
.....
.....
.....

3. แหล่งการแพร่ระบาดของยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นอย่างไร

3.1 การกระจายตัวของยาบ้ากลุ่มต่างๆที่สำคัญ มีกลุ่มใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 พื้นที่การแพร่ระบาดของยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาสถานการณ์ยาบ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์ชุดนี้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ร้อยตำรวจโทสุรพันธ์ วีรพัฒน์ปวัน
ที่อยู่	79 หมู่1 ตำบลตะเคียนทอง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
วัน เดือน ปี เกิด	12 มีนาคม พ.ศ. 2526
สถานที่ทำงาน	กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ 415 ตำบลบางนอน อำเภอเมือง จังหวัดระนอง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2545	สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรจาก โรงเรียนเตรียมทหารรุ่นที่ 43
พ.ศ.2549	สำเร็จการศึกษารัฐประศาสนศาสตรจาก โรงเรียนนายร้อยตำรวจรุ่นที่ 59
พ.ศ.2549	ศึกษาต่อระดับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ.2549	รองสารวัตรประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ
พ.ศ.2549	ผู้บังคับหมวด กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ 416 อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ.2550	ผู้บังคับหมวด หมวดเฉพาะกิจตำรวจตระเวนชายแดนที่ 443 ตำบลสะกอม อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา
พ.ศ.2551	รองผู้บังคับกองร้อย กองร้อยเฉพาะกิจตำรวจตระเวนชายแดนที่44 ตำบล ป่าชิง อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา
พ.ศ.2552	ผู้บังคับหมวด กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ 415 ตำบลบางนอน อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ปฏิบัติราชการ นายตำรวจประจำศูนย์เฝ้าตรวจชายแดนที่ 411